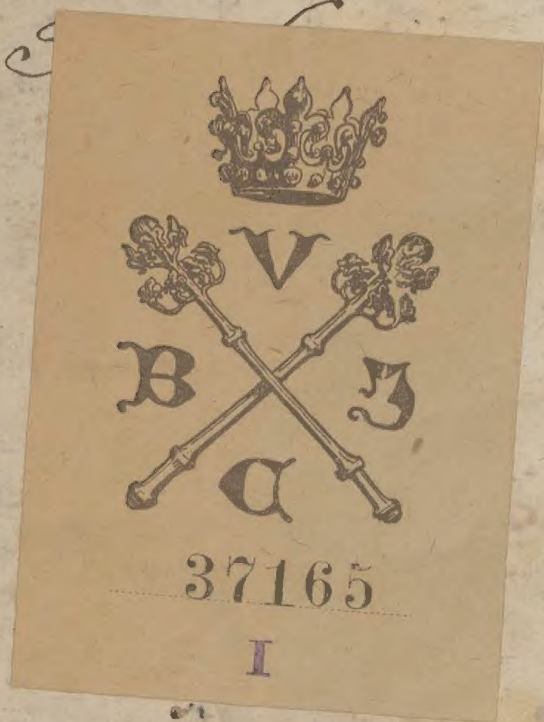

Ch. 20

20 vRen

1879. I. 96.

Modlitwa wóitom Duchu

O Najświętszy Panie Kryste bądź nam
wie dobre O Najświętszy Jezu proś za pokornie
o przyciacie zdrowie proś za

O
W

Y

Z

N

Prze

Po

Prze

W. O.
LVDWIKA PONTANA
ZEBRANIA PANA
IESVSOWEGO.
MEDITACIY
CZĘŚĆ WTORA.

Maiąca Rozmyślania o Wcie-
leniu y dzieciństwie Zbawicie-
lowym: y o żywocie Błogosł:
MARYEY PANNY,
AZ PO CHRZEST ZBAWI-
CIELOW.

Przełożona z łacińskiego

Przez Spowiednika ZAKONIC IAROSLAVSKICH,
X. IANA WĘGRZYNKOWICA,
Z pozwoleniem Starych.

W IAROSŁAWIV,

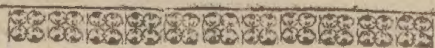
W Drukarni Iana Szeligi Roku Pań. 1621.

Znać n' pogodne plànety stànał ten dom złoty,
Kiedy niebo swe dało PILECKIM Kleynoty.

Iáśnie Wielmożney Pániey,

I E Y M O S C I

PANIEY ANNIE ZPILCZE
OPALINSKIEY,
MARSZAŁKOWEY NA-
DWORNEY, LEZAYSKIEY

&c. &c. STAROSCINEY.

Pániey mey Méinwey.

Láski Bożey.

Cześliwiegoracy Káznodźciá
Socłiey y Fráncuskiey ziemie Furse-
usł Zákonnik s. Benedykta / táko miał
do goraczosci pobudke / Jáśnie Wiel-
można Mściwa Páni. Gráli kwoli
niemu Anyolowie Boży Psalm on poyda Snięci z
cnoty w cnotę / żadna praca ciężka / żadna przewo-
ła dluga zdác się niema dla chwały wieczney. Tá-
piesń coraz wdzięczney intonowana y lubo przewo-
zona / lepiey sługa Bożego do wysokich cnót / niż A-
lexándra do boiu lutnia Ortyasowá zágrzáła. O-
czym syroko Wielebny Bedá. Widzimy y bliżey / co
spráwuje melodya niebieśta w Przechacney Annie
Kostzance corce W Mści mey M. Pániey. Odtąd
albowiem iáko vsłu Pánieśkich swoich / nádstawiać
Pánu Anyolow / w tymże Zákonie w którym s. Fur-

seus / poczela / gromadzi nieprzeſtáynie ná roſ dzie-
ſtaty enoty s. idgc z nabożeńſtwa w nabożeńſtwa /
iáko iedná z mądrych dziewic vbrána w te kleynoty.

Jż z Dawidem ſuſnie mowić do P. Boga cna
mátka możej. A naſienie moie ſłużyć ci będzie oddane
wiecznie ná gysty żywot tobie. Co tedy corlá z po-
żytkiem czyta / przynoſie rodzićielce ieyże Wtora Część
Autora tego / ktorego teraz piáſtnia y ſucháia iáko
Znyolá nabożni. Máiac wiecey do tego ráciy. O-
ſiárnia Wtora Część / żeś wtora po Jáſnie Oſwie-
coney Ziēżnie Oſtrogſkiey mátká y pátronká nowe-
go Kłaſtorá Jároſławſkiego. Przynoſie o Przeczy-
ſtey Márcy Bożej rozmyſłania / wiedzac iáko wſzy-
tek dom WM. mey M. Pániey oney ieſt oddány.
Co wyſwiadczá Lorec polſki w Leżáyſtku wdárowány
ſzczodrobliwie ná ſwoy nowinie od WM. mey M.
Pániey / ktore s. mieyſce ma bydź ſłyſe y pogrzebem
dobrodzieytki / ktora pod čieniem tey Krolowey odpo-
czywáć táńże zámyſlaſ. Wyſwiadczá y poſt So-
botni / ktory czynia do Naſw. Pánny wſyſcy do na-
mnieyſzey Conſtancyey coreczki w domu WM. mey
M. P. Niechże iáko ná właſnym mieyſcu wſieda-
te o Bogárodzicy Krolowey náſzey piſmá / przez ko-
ra ma ſámilita iáſna wáſſá obrone / iáſte / y blogoſłá-
wienieſtwa Boże / ktore aby pomnożył blogoſłáwiony
owoc żywota iey w przewódziecznych ſynách y corlách
WM. mey M. Pániey / Páná Boga proſie. Dan
w Jároſlá: w dzień Troyce Przenaſw. Roku 1621.

WM. mey M. Pániey /
W Chryſtusie Slugá
X. Jan Wegrzynkowiec.

Prefácya, O celu tych Weditácii.

ZA wtóra Cześć o dziecinstwie Chrystusowym / to ma
nád inne / iż nas do miłości wdzięcznouprzymey / y náslá-
dowánta tego pobudza. Bo táko on sstawšy się dla nas dzieci-
na / dziecinne potrawił táko mowi *Żałajś iadł / Mleko y Miod :*
táko tozmyślátceym *dziecinstwo tego / dostatek mleka y miodu po-
stęch* *Wostich wyczeráto / á żeby się snádniey od ziemskich oderwá-
li / á wysokich cnot tego násládownáli.* Dla czego trzeba po-
znánta prawdziwego / zupełnego / y doskonałego *IESVSA Chry-
stusa* Bogá y ciłowielá : *trzeba / przeniknąć do nieśkończony o-
soby tego / nie oszácowanych bogactw y y skárbow lástki tego / y
oszácować te godnie / bo w tym poznaniu iest żywot wieczny / gdy
Chrystusowa miłóść rozpála / ták doskonałe do násládownánta
tego iż Chryściánin drugim Chrystusem może byđi názwany /
w pokorze / cierpliwości y innych cnotách : Jáko mądrego / dru-
gim Sálomonem nazywamy.* NA cztery tedy rzeczy w tych tá-
temnicách pilnie pátrzyć potrzeba. **NÁ PERSONY. SŁO-**
WA ich / **SPRAWY** y **CNOTY** z innymi okolicznościami / á
byśmy násládownáli / czego násládownać możemy. **A** iż z tych
Person / iest tu tedná wielká personá / to iest przebłogosławio-
na *Mátká Boża / przychodź w Cześci tej / do poznánta / v miłó-
wánta / y násládownánta tej.* Bo iestli tráfimy násládownać
*Mátki / tráfimy y Syná / ktorego sobie táko Królá od Bogá
wybranego wystawmy.*

Ila. 5.

Ioan. 17.

Fundáment tej Cześci.

VWáżąc nieśkończoną miłóść Oycá niebieskiego / iż nam
dał Królá ná wybor dobrego y doskonałego / to iest
Syná swego iedyneho / kázawšy mu nature náše wziąć /

A iż

żeby

Dzie-
two /
oty.
cna
odane
z po-
Cześć
iako
y. O-
świe-
owe-
eczy-
wšy-
dány.
wány
y M.
zebem
odpo-
So-
o na-
I. mey
śiedo
ez ko-
goślá-
wiony
elách
Dai
1621.
ry /
Zingá
nkowic.

II.

żeby się z nami iasławiey obchodził / á iáko Wszechmocny
Bóg zte náše zlezył. Bo mówi á Leo. By prawdzi-
wym Bogiem nie był nie przyniosłby nam lekarstwa, y
by nie był prawdziwym człowiekiem, nie dałby przykładu.

STAD, Jáko to znamienity Krol wważać poz-
na. MADROSC iego niekończona / iż potrzeb wszyt-
kich y mizerney kondycyey násey wiadom. MILO-
SIERDZIE / ktorym nas litnie. OPATRZ-
NOSC / iż wszytkie wżasy náše obmyśla. LASKA
WOSC / iż się iáż z bráćia obchodzi. SZODRO-
BLIWOSC KROLEWSKA iż co ma to ná dáte /
y Ciáta y Brwie swey nie żalnie. Sprawiedliwość tákże /
madrość / trwałość wieczna y nieodmienna Krolestwa ięg.

III.

Cor. 1.

Y zniośa go z Krolami ziemskimi. Oni bowiem po-
dávki poddánym nákázua / y niszá ich áby siebie zbogá-
čili / á ten siebie nisz y vbogim czyni / żeby vbostwem
swoym swoich vbogáčil. częstokroć oni chybiáa dobrego
spráwowania / iáko niewiádomi / žli / Tyrani / ciężkie iá-
rzmá ná poddáných kláda / ktorych sámi niechowáia / ten
nápoddáne lekkie práwá kládzie / iáko niekończenie mady /
práwy / dobry Oni do czásu Krolami sa / vmieráiac / iáko
ludzie y ich Krolestwa vpadáia / á to Krol wiekniſty / kto-
regó Krolestwa końca nie będzie.

III.

VWAZAC pozwarte iáka do poddáných Krol
ten orácyá czyni. Moia wola jest woynie przeciwno
nieprzyaciółom wszytkim Czártowi / światu / ciálu / grze-
chom podnieść / y z nich tryumfowác / kto się záciágnie
zemna / w iákiey ia w tákieyże kondycyey żyć ma / żeby też
zemna iednáko Krolowat. Wżywa mie tedy wdzięcznie /
wielki Krol / wielki dobrodziej y rozsypáá dárow / ktory
mie tysiąc rázy do služby swey zmiévolit. Przekláda wy-

práwe

prawe przynależąca mnie wiecey niż paniu / żebym nie
przyaściele swoie poraziła. Sam wprzód do bitwy Krol
idzie / przykład żołnierzowi dając / iako Gedeon swoim. Co
mię czyniaczego wzywie to czyncie / y uczynili bez mie-
skania żołnierze. Chwałebne zwycięstwo y nagrodę obie-
cnie / wstyd nie iść / nie bić się z nim / na takie jego rące.
O Krolu wieczny / by wszyscy światłością twą oświeceni
one poieli a gorąco się za toba porwali.

MYSLIC / iako wiele głuchych jest na to wezwá-
nie / ktorzy za światem ida / wolac rozkoszować niż pracó-
wać. Ktorzy przysiagli Pan / Iż zaden z mężow niewdzięcz-
nych / Ktorzy wezwáni są, nieskolztwie wieczerey mo-
ciey. Wołałem a niechcieliście / ia też w zgubie wászey
śmiać się będę. Sa zaś drudzy / ktorzy na te expedycya
ida ale niedoskonale / bo przy tym delicy używać chcą /
iako młody on / który wstąpiwszy / Przeday co masz, a
day w bogim / obśiedl zwiesiwszy nos. Niegrzechy nie-
chcieć Hetmána naśladować / w czym możesz / gdyż dla
żołnierza Krol wiecey czyni / niż żołnierz dla Krola. Trze-
ci najlepsi są / ktorzy mówią. Gotowe serce me Boze /
gotowe serce me / gotowe pełnić przykazania twoe / goto-
we y rady twoie / ofiarujemy siebie naśladować cie w o-
boſtwie / czystości / posłuszeństwie / iesli nas do takiego
żywota wezwać będziesz raczył.

Tym duchem tedy potrzebą te rozmyślania rozmy-
ślać / aby każdy mógł doskonałe Chrystusa naśladować /
pilnie obserwując co w nich Chrystus mówi.

❖   ❖   ❖

MEDITACYA I.

O dekreście przenaświętszey TROYCE, zeby wtora Bo- ska personá dla odkupienia ludzkiego człowiekiem się stała.

Wymalować tu sobie trzeba p. Bogá w Troycy S. ieo-
dynego ná tronie chwalebnym siedzącego / y wszystkie ludzkie
przed nim stojące / y ta między nimi / złupca ni dla grzechu Adama-
wego / zranieni napoty wymarli / tak on niedziarz który z Jeruzalem
szepułać do Jerychá / wpadł między lotry / á trzy persony Bo-
skie patrzeć po nich / iákuś ich nadze / y iakoby złemu zabuż / rós-
dia. A pokłon duchem Bogu uczyniwszy / prosić bede / bym gło-
sowa te rade z pożytkiem zrozumieć mogła.

PVNKT. I.

Vidzieć bede. Ji gdy Anieli y ludzkie zgrzeszeli / Bog
surowa sprawiedliwość ná Aniolach pokazał / do pier-
ści ich straciwszy / áni mieysca / áni czasu do pokuty nie da-
wszy. Na ludzi zaś ácz się zgniewał / nieśkończony mi-
łosć bogactwa miłosierdzia swego pokazał / przez dłu-
gony bázno średok / miłosćia goraca pachnacy / wrad ich
naprawiać / iaki jest / przyoblec człowieczeństwo. Co po-

trzeba żebyśmy poznali / y za to dziękowali. O wiecz-
ny Boże / prawdziwieś Ojciec miłosierdzia / któryś nas
surowey sprawiedliwości obronił / tak podle stworzenie /
niechay wstanie duszą moją opiewając wielkość y mnogość
miłosierdzia twego / przez ktore mi odpusć proszę wszy-
tkie grzechy.

II.

Psalm 147.

Gen. 3.

PATRZYC potym przyczyn / prze ktore dobroć
Boża tak wielkicy łaski nad nami zżyła: P I R W S Z A
była iż dzieci Adámowe w grzechowe te nieszczęścia / w
Ojcu swoim wpadły tylo / nie w osobach swoich. Jego
tedy niezmierna dobroć znieść nie mogła / aby dla jedne-
go / wszystko iego stworzenie zginelo / y świat końcá swego
pozbyt / sluzac grzesznikowi. Przeco zbieżat wielkiemu
złemu. Z czego wielka przyczyna mam do wfnosci w miło-
sierdziu Bożym żem dzieło iest rak iego / nie godzi się mi
odganiać do końca albo nie nawiidzieć. O Ojczy miłosier-
dzia tyś wiádom mądry / z ktorey wfermowani iest świat /
żec od ciebie dobra wysła / lecz od Adama skazena bola /
lituy nas a nápraw iego skaze. Co też rece moje także
zepsowały / niechay twoie nápráwia. D R V G A przy-
czyną była / iż Szatan zwiodł człowieka z zazdrości / widzac
że go miłował Stworzyciel / y obraz nań swoy włożył /
dla tego Bog za człowiekiem się wziął zaraz / odpowieda-
iac czartowi / Nieprzyjaźń położę miedzy tobą a niewia-
sta / ona zetrze głowę twoją. Z skąd otuche weźmie /
ponieważ mie z ta zazdrością przesładnie teraz czart / iako
pierwszego człowieka / iż w każdej potuńie weźmie się za
mnie Bog / y da pomoc.

Punkt II.

POWTORE wzięcie. Ji przemasz. T R O Y C A
wiele miała od wieków srodkow / do ludzkiej náprawy
Bo ale.

Bo albo szczerokościernie mogia grzech odpuszczyć: albo stworzyć nowego człowieka / który by za inne reżymit dożyć / albo to zlecić Serafinom. Lecz nie to co łatwiejszego y niedoskonańszego było / wżeto / ale wborny środek do tego wcielenie Syna Bożego / które człowiekowi z wielką czcią y pożytkiem było; a Synowi Bożemu z wielkim ponizeniem y pracą. Wielkie podziwienie wzbudzić w nas ten dekret Boży ma / iż słowo Bóstwa same siebie wyniszczyło, postać niewolnika wzięwszy / nieprawiciela swego naturę śmiertelną y cierpliwą / ażeby był Bogiem. O Pánuiący Pánie, boże miłosierny y łaskawy cierpliwyy y prawdziwy, który strzeżesz miłosierdzia nad tysiące / który zgładzasz nieprawość y niebezność. Za ten przedziwny wynalazek na mój pożytek / żeś podłość moję wznosił / abyś mi wysokość swą dał / dziękuję oddaie. Tłuch się tak poniżam na twej służbie / iako ty poniżył na mej dogodzie. Umieć duszo ma ważyć sobie wielce Boga / żeby cię wielce siebie ważył: czyn z miłości jego co możesz / gdyż to wszystko mało / kiedy z tym coś winna znieść.

Ex 34.

Punkt III.

V Ważąc potrzebie nieskończone dobrodziejstwa Boże w tajemnicy **WCIELENIA** jego świeccace. **DOBROC** naprzód / gdy się ze wszystkimi ludźmi spowinowacił / złączynył / ostwo swoje z naturą ludzką. **MILOSC** / gdy też naturę nieozermaną zjednoczeniem sobie zjednoczył / że jedną rzeczą jest Bog y człowiek / ażeby każdy człowiek był z Bogiem. **MILOSIERDZIE** niestosowne / dawać nie z sprawiedliwości ożeniny / gdyż wieść / a bydy nie może **SPRAWIEDLIWOSC** / iako

I.

II.

III.

III.

12.

Wtorey Części Rozmyślanie II.

V.

widzieć Boga długi nasze płacące got ani wieść miłości
dnie / iako iż w osobie swej nasze miżery leży. M A
DROSC także iego / droge taką znaleźć / aby pospół
stały BOG y człowiek / wieczność z doczesnością.

VI.

WSZECHMOCNOSC swoje w tym pokazał /
że co mógł na wywyższenie y w bogacenie człowieka v.
czynił. Bo we wszystkich dziełach Bożych żadney wyz-
skey niema / iako iż Bog stał się człowiekiem. SWIA-
TOBLIWOSC na koniec ze wszystkimi cnoti / gdy ie-
włał Synowi Wcielonemu / aby ich był wzorunkiem y
przykładem. Kto bowiem wymawiać się z miłości be-
dzie / gdy Bog bliźnich miłuje & Kto się wynosić / gdy
nie Bog poniża & Kto będzie nieć rpliwym gdy Bog
cierpi : Bog słucha / a głek przeciw posłusznym by-
dzi niema &

VII.

Z A T E / siedmioro doskonałstwa tej tajemnicy /
siedmiokroć na dzień / y by mogło by-
dzi siedm tysięcy razy /
Boga wychwalać y miłować / mam : Jesli albowiem
nim się stał człowiekiem / wyciągał od nas miłości ze
wszystkiego serca / dusze / y sił / iako słusniey teraz & O
TROYCO przenaszo. coż moge ofiarować co by li-
chego nie było względem tego daru. Oto mię masz Pa-
nie wszystkie na służbie twoiej / pragnąc tak cię miłować /
iako cznie że mię miłują / y pokazanych cnot naśladować
miądroście dobroci / miłości / miłosierdzia / ile moge.

MEDITACYA II.

O nieskonczoney miłości / ktora wi-
dzimy w Wcieleniu Pánskim.

Przebie-

Przebieże te Odkupicielowo słowa do Lukodemá rze-
czone. Ták Bog vmiłował świat/ ze syná swego jednorodzone
go dáł/ aby wszelki kto wierzy weń nie zginął/ ále miał żywot wie-
czny.

Punkt I.

NAPRZOD rozbierać początek tego wysokiego
dobrodziejstwa/ niekończona miłość Boga ná-
tego/ który nie potrzebuie aby kogo miłował/ bedac sam
w sobie błogi/ iednak z szczerę iáski vmiłował stworzenie/
przeto samo/ iż dobry iest/ y aby im dobrze czynił/ wedle
onych słow. Bog który bogaty iest w miłosierdziu/ dla
zbytney swęj miłości vmiłował nas/ nie żeby nas po-
trzebowal/ albosmy to zasłużyli/ lecz iż miłosierdzie iego
wjalilo się mizeriey násey.

DAŁEY postąpiła niekończona miłość Boża/
że S W I A T takowy vmiłowała. Ludzi przyiązni nie-
godnych dla wielu wielkich grzechow/ y niewdzięczno-
ści zá dobrodziejstwa. W ten czas ich Bog vmiłował/
kiedy byli ná niewdzięczneyssymi.

ZNIESC y stosować/ co Bog ná niebie/ á co
ludzie ná ziemi czynia/ Bog świat miłue/ á świat Boga
nienawidzi/ świat Boga obraza/ Bog światowi dos-
brze czyni. O Boże niekończony iáko te obrzydła nie-
prawość miłueś/ wiedzac iáki iest świat e przez go rá-
czej winowecz nie obrociś. Niech błogosławiona będzie
taka miłość/ v ktorey miesce ma taka niewdzięczność.
Ożaj ta ku mnie Boże/ bym cie miłowała/ iáko ty mnie.
Jamci iest własný świat/ toba się iáko niewdzięcznik hy-
dzac y obrażając.

Ioan. 3.

Ták Bog
vmiłował.

Eph. 2.

II.
Świat.

III.

Punkt II.

Aby Syna
swoego iedno-
rodzonego
dal.

WIELKOSC dárni od Boga światu danego ro-
zbierac. MIŁOSC albowiem Boga nie konten-
tuje się gołymi słowy / ani zbędnymi obietnicami / lecz
prawdziwym rzeczywistym daniem / a temu nad inne /
tego wiecety milnie. Skąd dal narokostownieysza rzecz /
iednego y tegoż Boga z sobą / y niemógł wiecety Bog wa-
milować światu / iako gdy nielada Syna ale przyrodzo-
nego y iednego dal. A moge miasto słowka vmilował
podobne inne włożyć / tak Bog świat uważyl / tak wynie-
sl / vmielmozył / vbogacil / iż Syna swego iednorodzonego
dal z łaski swey. Bo nikt daktu tak wielkiego zasłużyć
nie mógł.

II.
Iona, 1.

TVDZIESZ pytać. Komu darten dano e Be-
styalstiemu światu który wielkiego onego Boga przy-
chodzącego niepoznał / nieuwazył / iako przysłało nie wż-
cił. A cudowna w tym jest dziwnie miłość Boga / kto-
rey się dziwniac / żadać beda słatecznie go za to dobro-
dzieństwo milować / a iako mi Bog iedynego / ktorago
ma / Syna dal / ia wzajemnie iedyna ktoram od niego
wziela dusze oddam / z sercem / z pamięcią / wola y wsi-
łami siłami mymi. O Boże wieczny / co mam nadroz-
szego toć daie / weźmi serce me za rekognicya twoiey mi-
łości. Odt. d nie słowem y ięzykiem tylo / lecz czyn-
kiem y prawdą milować cię y chwaly twej szukać będą.

Iona, 3.

Punkt III.

Aby każdy
pro wierz
wsi. 21.

KONIEC potrzebie / dla ktorago Bog iednorodzo-
nego swego światu dal rozbierac / to jest / żeby go
zbawit

Zbawił y wybawił z Tyránstwa dyabelskiego / z niewo-
 ley grzechowey / y nieszczęśliwego więzienia piekielnego /
 y żeby żywot y łaskę zgubioną wrocit. Nadtó / chce
 Bog aby się to dobrodziejstwo do wszystkich ludzi na świe-
 cie wszelkicy kondyczey rościagało / iż nikt nie zginię / kto
 żywo wierzy weń / ale każdy dostąpi żywota wiecznego.
 A moge też słowa do siebie obrocić. Tak mi Bog v-
 miłował / Ze mi Syna swego jednorodzonego dał / abym
 wierząc żywo weń nie zginię / lecz żywot wieczny mia-
 ł. O jednorodzony Oycá niebieskiego Synie za twe
 przysięcie na świat / iakieć oddam dzieki? Bez ciebie nic
 bysiny byli nie mieli / ani łaski / ani Ránu / ani pociech / ani
 zasług / ani Boro / a wszystko przez cie mamy / przez kto-
 rego wszystkie błogosławuństwa niebieskie / ktorých pe-
 na na ziemi do nas asiepnia. Niech błogosławiony za-
 wsze będzie Ociec który nam cie dał / y ty Synu błogo-
 sławiony / ktorýs przyszedł / bym nie zginię / ale żywot
 wieczny przez cie miał.

MEDITACYA III.

O dekreście którym postanowił B.
 z białogłowy się narodzić.

V Wziąć / iż gdy Bog ius wrađził przyoblec głowie
 ká / mogł ciało wziąć doskonałego meżá / iakie było
 Adámowe / lecz iakó obiecał / z białogłowy się vrodzić y
 matkę mieć iak inni ludzie / tak obrat. A to dla tego
 aby meżá na nieśkończoną godność Senowsstwa Bożeg /
 a białogłowe na macierzyńska zacność wyniosł. Albo

wiem

Gen. 3.

wiem iako zgubą wszytką naszą od meżi y białogłowy
początek miała / tak naprawę przez meżá y białogłowe
mieć chciał / abyśmy do nich z naszymi potrzebami przy-
biegali / iako do Oca y Mátki zwykliśmy przybiegać. A
mianowicie Chrystus Mátke mieć chciał / aby do niego
grzeszni z wiecżą konfidencyą przychodzili / nie tak się ie-
boiac / iako Chrystusa / który też Sedzia iest. Nakoniec
Bóg dziecięciem na ziemi bydyć chciał / y Mátka wziął /
aby iej słuchając iak ludzie inni / przykład dał doskonałego
posłuszeństwa y innych cnot.

O elekcye Bl. Panny za Mát- tkę Bożą.

V Wążąc powtore / Jako przemasz. TROYCA /
miedzy niezliczonymi białymigłowami / oży swoje od-
wiekow na Błog. Pannę obrocił / aby wcielonego Stos-
wa Mátka / odkupienia świata pomocniczką / ludziom
wszytkim patronką była. Ta elekcyą fundamentem by-
ła innych darów y posągów tej Krolowey naszej / która
ona przeto wielce záwsze považála sobie / y wdzięczna za
nie była / dobrze wiedząc / iż inna białogłowa Bóg obrać
mogł. Lecz ja iej powinność że iá to szczęście podkła-
to. Wesela się panno náw pannami żeś ná takie godno-
ści / zostawşy mátka tego ktorego iestes córka / postąpiła /
pokazuje się bydyć mátka / za nami się wstawiać.

O Przeznáczeniu Bl. Panny.

V Wążąc potrzebie iż tá panna wybrána iest / aby mie-
dzy wszytkim stworzeniem / iako słońce miedzy gwia-
zdami

zdami, przodkowała. Za wyborne naczynie miłośtera
dzia Bożego. Wybrana jest, aby nie tylko bez złości by-
ła, ale też wszelką światłość i cnotę miała, która Święte-
go nad Świętymi przybytkiem zostawiała. Przysłało /
mówić. Anzelm, tej Pannie tak się śnić i jaśnieć / iako
żadnej rzeczy innej po Bogu, ażeby Chrystusową matką
ziemską / podobną była Ocu tego niebieskiemu / który jest
istną iśnią. Wybrana, nieźby tak cokolwiek święta by-
ła / ale aby taka przed obliczem się Bożym znaradowała
zwierzchu i zewnątrz ozdobiona / aby na nie Bóstwi Mias-
yestat, iako na córce i matkę rad patrzył / y z tego dwoy-
gą goręco miłował / przyjmując ię usługi.

Ten koniec elekcji y przeznaczenia Błog. Panny /
za co wychwalać mam Trójce przenaświetsza y weselić z
chwały / że podkłada osobę tę / która znam za matkę. O
Panno Przenajświętsza, całym sercem n elele się ijes wybraś
na tak słońce / które się nigdy nie zaćmiło żadna mąkula.
Oświeć ciemności me / y twymi cnoty przjbierz dusze moje.

OPoczęciu Bło. Panny.

V Wążać. Gdy nadszedł czas / którego się Bog stać
człowiekiem wymyślił / aby pierwszy kamień budynku te-
go założył / te Pannie z takimi łaski y przywilejami stworzył /
iako przysłało na możnego y bogatego Syna / dać ię mat-
ce swojej. Teorych ctery wyrachuiem.

P I R W S Z Y. Ji od pierwotnego grzechu wol-
ną była / któremu iako córka Adamowa podlegała. Lecz
który mocen jest / wprzódził y poświęcił ją. Jako bowiem
w tenże moment / kiedy słońce stworzył / z światłością go y
bez ciemności stworzył / y iako Aniołem y pierwszym ro-

B

dzic m

II.

III.

I.

Sap. 7.

Deut. 18.

II.

III.

Psal. 45.

dzicom z natura ciała zaraz dat; tak się stało z Bog.
panną / którego iż my nienawidziliśmy / poświęcił ją / y na
wspór / i tak słońce bez zmazy weźmi / nie dopuszczając tej nie-
sławy na nie / aby kiedy w takim zakresie pierworodnym była.
O Synie Boga żywego z Panną narodzony / i tak moge
czcić / którego iść / jeśli dał taką doskonałość osobliwą w po-
częciu / którego inni Święci dostępują w chwale. O zwier-
ciadło bez zmazy / i tak nachwałebniejszy / i tak śliczny
piękność nam przyszedł / i tak świat nie ślepi / wychodząc
i tak w pełni y Syn twój słońce sprawiedliwości. O bym
mogła i tak na doskonałość piękności twojej iść / i tak
gdyż rzeczone / Doskonałym będziesz y bez zmazy z P.
Bogiem twoim.

W T O R Y przywilej : Zagiew grzechowa / to
jest / rebelia ciała przeciwko duchowi / y zmysłowi przeciwko
rozumowi odiać ; duszy oney wiecznie pokoy z domo-
wiankami weźmić / która pokojem Kiejącym być miała.
Kiedy tedy Ciało. matka Boga wewnętrzney wojny nie w-
zięła / na którą my wzdyhamy / nigdy ciało iey przeci-
wko duchowi niepozadziło / ani duch doznawał trudno-
ści z ciałem. Apetyty rozumu słuchają / rozum z apetyty
biedy nie miał. O Kieźno wielkiego pokoy / niech szczęścia
tego częściej i tak używam.

T R Z E C I Przywilej był / potwierdzona być nie-
lubić i tak w łasce / tak iż przez wszystkie żywoty żadnego w-
czynkowego grzechu ale ani pomyslanego nie weźniła /
tak był Bog przy niej / i wszystkie iey czynki święte y nies-
pożądane były. A nie tylożności nie było / ale y niedo-
skonalskości. Wszakże to obierali / co lepszego y prze-
kniejszego być widzieli. O taka bym ja miała do Boga
i tak iść do doskonałości. O Bogo / którego przybytek swój

poświęcił

O Narodzeniu Naſwi. Panny.

poświęcił wſtawienie w polioaku tego pilnować / y co
dzień rano na ſwitanu wprz. dżać we wſetkim ! co byto
czynić trzeba / poſwieć duſę moją / y ſtrzeż ię zarcie / a
by wſynki me nie zaprufone byty.

CZWAR TY przywilej / tak pełno zaraz przy po
gęciu laſt y darcem Duchą ś. nādāć / iż Anioły y ſāme
Serāfimy przewyſzają / ktorzy ſługami Bożymi tyto ſa / a
ona Mātkā. Tām tedy Błog. Pānnā doſkonātość ſwo
poczęła / gđzie Anieli wcieli. Przetoż wieſſey ſwīato
bliwoſci żyć na ziemi doſtā / niź ia mieli obywatēle niebieſ
ſcy / Fundamenty iey na gorach ſwīętych / wyſokie poczę
li / do ktorych wielcy ſwīeci w Koſciele nie dochodzą. O
ziāka wciecha na te dziecinę patrzą TROYCA przenaj
ciec takā cōtka rad widział / Syn Mātki / Duch ś. ś.
na oblubienice / y wſyſcy w nier tātkā ſwo rādzi mieſkali.
Przyſtapcie Aniołowie ā pokłōńcie ſie Brolowej wāſce
y ia z wāmi / choć iey ieſz nie widze / mowie / witay tātkā
pełnā Pan z roba ić.

MEDITACYA III.

O żywocie Bł. Panny do Wcielenia / naprzód o Narodzeniu.

V Wāżać iż gdy ſie w Oycowſkim domu wrodziła / iey
Narodzenie weſele przynieſto wſyſkiemu ſwiātu / iā
to intrzenkā gdy powſtāie / ochłode czyni żywym / opowie
dāć wſchod predki. Godno tedy wierzyć / iż dnia tego
wdzielił Bóg Aniołom na niebie / ſprāwiedliwym na zie

mi / Oycu S. w odchłani / świeżego wesela. Jeśli się ich weseliło wiele przy kolebce S. Chrzciciela / że był prze-
stańcem Chrystusowym / daleko więcej tam / bo Matka
bydź miała. To uważając z weselem winnować bede /
Oycu niebieskiemu że mu się coka taka wrodziła / Syno-
wi że Matka przyszła. Duchowi S. że się zawiła taka
obłubienica. O Troycu przemasz. wdziel mi też czaśke
wesela tego / którego innym w godzinie te wdzielaś / po-
niemaj y mnie się ta Panna rodzi.

Stad pociechy duchowna wyzerpne / iż gdy się w
duchy ktorey nabożństwo do Maryey Panny rodzi / wiel-
kie tey wesele przynosi. Bo jest znak przyzrenia do chwa-
ty / że kto jest nabożny do Nasz. panny / mowi Swie-
cy Anzelm.

O Imieniu MARYA.

POWTORE uważać / iż rodzicy tey Panny / z ob-
tawienia iako wierzymy Bożego / dali tey MARYA
imie / imie slične / ktore wiele rzeczy znaczy. Gwiazdę
morską / Morze gorzkie / Panią / światłą / mistrzynią / co
wszystko w tey Pannie znaleźć.

I.

IEST gwiazda morska. Albowiem jest światło
ścia żeglujacym po morzu ścieżką tego / y rozmaite poku-
sy y niebezpieczeństwa na nim cierpiacym. Bo skłócone
tymi flagi ta Panna Modlitwa / przykładem / y fawo-
rem barzo rozwesela y posila / że na droge prawą y do la-
du trafiała.

II.

Jest MORZEM / niezmiernym / dla-
tost ktore rzeczami są w niej gorzkiem / dla mnogich gerz-
kości ktore przy mece Syna swego wciępiła. Abo-
wiem zwykł Bog / tak miara pociechy y niepociechy mie-
rzyć / iako mierzył tey Pannie. Jest PANIĄ / co nad

III.

soba

O ofiarowaniu Bl. Panny.

soba / to nad Anyel / a niedziw / gdyż y nad Bogiem Pania
była / ktorey iako syn sluchal y był poddany. Jest S W I A
T L A / bo mądrości nabrąła od Boga / y przetoż Apo
stolow y wszystkich wiernych M I S T R Z Y N I A była.
O panno przedostęyna / imię twoie oleiek wylány / ktory
oświeca / posila / lecz y rozwesela serce / wyley szodrobliz
wie ten oleiek namie. Bądź mi gwiazda w pokusách /
mistrzynia w ciemnościách / bym przysła do doskonałości
wzywając s. imienia twego Amen.

Moge y to wważać / że ta dziecina święta / zaraz iá
to rozumu zażywać poczęła / goraco dary y łaskami han
dlować poczęła.

O Ofiarowaniu Bło. Panny.

V Wążać / Ji panno w młodych leciech / we trzech ro
zumieła z nadchnienia Bożego rodzicy w Kościele o
fiarowali / na służbę Bożą oddali / y między pannami tá
kowymiż zstąpili. Na trzy osoby / ktore przy tym á
kcie były patrzyć potrzebá.

P I R W S Z A osoba p. Bog / ktory te pánienke
sobie obrat / y nadechnął iey do serca / Sluchay corko á
patrz nákłoń vchá twego y zapomni domu Oycá twego /
ic. Ustyká to nadechnienie Boże Panná / pobaczyła o
patrzność okolo siebie Bóstá / aby z światá wysła / ná
kłoń vcho swe / y prebko co kazano vczynila / zapom
niawoży ludu y domu swego. Zaczęł przybyto iey nie
wymowney przed Brolem piękności. Skąd pomysle /
iaka łaskę czyni Bog temu / ktorego z światá wywodzi na
służbę swoje / wzywając z niebezpieczeństw / iako Abrahá
háná z Chaldeyskiego ognia / y Lota z Sodomskiego.

B i j

potym

21.

Luce 2.

Can. 1.

I.
Psal. 44.

II.

POTYM nabożeństwo rodziców Panny Niew. rozbić / Józef i Mary / którzy iako sprawiedliwi / córke iedyną swą / która od Boga mieli / iemuż oddali / za siebie poczytując / że ia na swą służbę zaćmiał. Nie wstąpili w tym Annie Samuelowej matce / która syna wdzięcznie Bogu w Kościele ofiarowała. Takbym y ia miała iedyną duszę swą Bogu ofiarować.

III.

Psal. 121.

POTRZECIE nabożeństwo pánienki przy ofiarowaniu iey rozbić / iako się wesełita z tego co iey powiedziano, do domu Páńskiego poydziemy. A gdy przed kościołem była przyprowadzona / po piętnaści stopniach ochotnie wstępować poczęła / zamyślając wszystkie stopnie cnót s. zbiegać. O Meżna dziecino ktorey Bog pomaga / wstępuy szczęśliwie z cnoty w cnotę / iako gruntownie zamyślaj. A wstąpiwszy w kościół panna / padłszy przed Bogiem / ofiarowała y oddała mu się / nie na rok / ani na dziesięć / iako inne panny / lecz do śmierci tam służyć. O wo panie przysła służebnicę twoją / służyć ci na wieki w domu twoim / przyjmij mnie na wieczną służbę twoją. O iako wdzięczna była Bogu ta ofiarą / iaktymi ia nowymi dary oddarował. Podz do ogrodu mego / siostrze moja o blubienico / tronem moim będziesz / y namocikiem / Przybieray go kwiecień rozlicznym / bliski czas god moich.

Cant. 5.

O zabawách Bło Pán. wkoś.

Prov. 4.

VWAZAC pochwarte známienity w kościele żywot tej pánienki. Kosi iako w lata / tak w cnoty przed Bogiem y ludźmi / iako zorzą aż do dnia doskonałego. A to stworako. Naprzód iż za każda sprawa przyczyniała miłość. Druga. iż wszystkie iey wżynki były pełne y doskonałe.

należ.

O ślubie dziewictwa Bł. Panny

nałe. Bo robiła silna intencya. Trzecia Jż w kaźdey z osobną sprawce wielkiej mądrości y dyktreciey y statku zażywała. Czwarte Jż do kaźdey rozliczne cnoty y affekty przymieszywała / oraz we wszystkich postępując / iż się Anieli cudowali / Ktoraz to idzie iako zorzą wstająca / piękna iak Kieźyc wybrana iak stońce. Co to za dzieciatko / z cnoty w cnote / nie niemieszając / ani się całując po stepnie. To Anieli: a Bog na iey goracość patrząc dziwnie się kochał / ludzie z młodości świątobliwiey bärzo budowali. A ia się swey ożiebłości zawstydy.

Tudzież rozbiore. Jako ta Pänientka / ciła czas trawiała na modlitwie / czytaniu / y Rozmyślaniu. Czytała piśmo s. z wciecha swoya / a Bog iey rozum dawał / że ie przeżywała. Potym rozmyślała / znosząc co czytała w sercu swoim / a serce rozpalała. Modliła prosić sobie y swemu ludowi dawkę niebieskich. A długo na bogomyślności czas trawiać / a duszę z Bogiem łączyć / wstępowała po tej duchowney drabinie iakubowey. Bedy ia często nawiedzały Aniołowie nągadzający się tym / ktorzy wstępują po niey. A odprawiały wstępowania swoje nieprożnowała / słuchając Kościołowi y towarzystwom / eak iednak / iż zawsze do robot przydawała Modlitwe. O Pänno zna mien: ca / vpros mi postępek w modlitwie s. do kad sie nie złącze z Bogiem na wieki / Amen.

O ślubie dziewictwa Bł. Pän.

V Wając iż tegoż czasu Błot Pänna z nädchnienia Duchä s. ofiarowała Bogu w di eżna rzecz / wieczne dziewictwo. Tak wielka w niey miłość była ku Bogu / iż go ze wśetkiego serca za oblubiencä mieć spragnęła / myślać

tyło

27.

Cant. 6.

II.

Geni 28.
III.

Cant. 4.

teło iakoby się podobają Bogu / a rozdzielona nie była.
Tedyć się stała ogrodem zamkniętym, zdrojem zapie-
czętowanym / obwarowanym ślubem wiecznym czystości /
przydawszy straż pewną / pokorę / miłowanie / skromność /
y wiele innych ogrod ten miał cnot / na które miło Bog
patrzył / na takie nowe zamknięcie / nowa straż / nowy
kwiat / często go skrapiał dary swoimi / y owsem zdroy w
nim wzywał wod żywych / łask swoich za to śluznem przy-
kładem / wzbudza w sobie chęć do czystości s. y ślubem ia-
teśli Bog nadchnie zamknięcie. A i teści tak zamknąć niemog-
ge / opatrze ją strażą cnot pomienionych.

O posłubieniu Bł. Panny.

VWażać / Gdy czas bliski był Wcielenia Chrystusowe-
go / mając obławienie Błog. panna / iż bezpiecznie
Oblubienicą weźmie / wstuchając głosu Bożego y sprawie-
dlwemu Józefowi posłubiona była. Wważać przych-
ny / tej sprawy. Pierwsza / aby wcielenia tajemnicą do-
czasiu zaciągnięta była. Druga aby w mniemaniu w lu-
dzi matka nie była dla brzemienia. Trzecia / aby i y y
Synowi miał kto wstugować. Na koniec aby Józef za-
taz okasia wyniosł / oblubieńcem go matki a piastunem
swoim wzywał. Dziękując Oycie niebieski za te opas-
trznosć o domowych / iż opatrnieli ich honor / pociechy / ży-
wnosć / przed czasem / aby molestacy nie wzięli.

II.

Rozbierając też nieladą wnosć Błogo. Panny / kto-
ra zaśadziła w Bogu o całosci czystości swej. Posłuszeń-
stwo nadto / że taki żywot przyjęła / od którego bardo stro-
niła / w rece się Boże całowito puściwszy. Z czego znać /
iż nie zgubi cnoty / ani pociechy / ani innej rzeczy / kto po-
słuszny Bogu. Który umie dziewictwo z posłubieniem /

bogo

begomyślnosc z gospodarstwem / Rachele z Lia zlażyć
bez skody.

O prágnienu Wćielenia.

I M sie bliżey przymykat czas Wćielenia Páńskiego / tym
wiatśie żadze w Błog. Pánnie rosty / z Duchá s. ktory
gdy co dać ma wybranym swoim / potężne w nich prá-
gnienie wzbudza / aby prosili o to. Żarliwość też pobu-
dziła ją / gdy zágescone grzechy widziała y zgube ludzi /
wzdychała aby nie mieřkal nákoniec do ludzi z niebá Bog
przysć. Wołając iáko Kościół w Advent. O byś ro-
zdart niebiosy á przyszedł. Wzbudz potęgę twoię Pá-
nie / przydz abyś nas zbáwił. Spusćcie roę niebiosá /
obłoki daycie spráwiedliwego ić. I ták wielkiey wági
była modlitwa Błog. Pánn y / iź pocieszył Syn Boży z
Wćieleniem swoim / choć dla siogich grzechow dobro-
dzieystwá tego świat był niegodzien. O iákoś mocna
modlitwo Pánieńská / iź Bog zwlecz nie mógł przysćia
swego. Tłuchay tákże potkwapi z przysćciem swoim do
mnie / vpros gorace Duchá s. żadze / Páanno. Amen.

MEDITACYA V.

O czásie, ktory obrał Bog
ná executyá Wćielenia
dořtoynego.

Z Ry czasy Bog obrćć mógł do tego. Ná poczátku / álbo
w poćwiecy: álbo ná Koncu światá. Lecz mędrość Bo.

I.

II.

II. 64.

III.

Sta pierwszego czasu obiecał. Wtorego wykonał: ażeby żyłny owoc aże do trzeciego czynił. Przyczynę rozbiieramy.

Punkt I.

Rozbiierać / iż zaraz iako Adam y Ewa zgrzeszyli / na lekarstwo y naprawę onego grzechu y karania zań ob: iawil im Bog z miłosierdzia swego te tajemnice. Poka: zawoły sie y Sedzia bydi y Oycem. Skarali ich śmier: cia za nieposłuszeństwo / a owdzie obiecał wcielić sie y umrzeć za nich; z Ratu ich wyganiał y do więzienia nie: iako dawał / a owdzie wybawiciela obiecował. Przez klectwa iak pioruny sprawiedliwie kładł / a owdzie auto: ra błogosławieństwo wszystkich nazywał / pod Szatanem ie widząc / nasienie na Tyrana ślubował. O Oycze mi: łosierny / dziękuję / iż gdy się rozgniewasz na miłosierdzie pomniłsz. Pokaż ie nademna / a z przeklectwa mie grzechu: wego wyrwi. O Baranku od początku świata na rzesz na znaczony dziękuję za to dobrodziejstwo / że przy w: pomis: naniu zaraz obietnicą była / niechay życie przez cie Amen.

Hab. 3.

Apoc. 13.

Punkt II.

Rozmyślać / iako słuzacy był czas / Wcieleniu y Odku: pieniu ludzkiemu / co myśleli y czynili na ten czas / y iakie między ludzmi grzechy pánowały rozbiierać. Bo y páná Boga inše daleko myśli y dekrety były. Mowis: ty między soba trzy osoby Boskie. Odkusamy słowies: ta / ktorego stworzyli : obraz y podobieństwo nasze w nim naprawmy. Wdziecina to nárada między Trojca: S. była. Ociec Syná wysła na świat / Syn ludzka

I.

nature

nature z Boska złączył. Duch ś. dopomaga weselać się
iż czaszy przyszły / aby swe iścili obietnice. O bym weselo
y ia czasow swych do służby twoiey należących pilnowała.

A spuszcwszy od Troyce Przenaśw. na ziemię oczy/
iako w grzechach zatoneła na ten czas / obaczył. Bóstwo
chwałstwa y innych sprosności pełną była / iako Ozeas
rzeki / Przeklęctwo / kłamstwo / mezbuystwo / cudzo-
stwo y kradzież wylały : w żydostwie także / złe obycaje /
ambicja y obluda pánowały. Na co wszystko patrzał
Bog / ktory każda nieprawość widzi / a iednak miasto dru-
giego potopu y ognia Sodomskiego / miłosierdziem świat
zatopił / y ogniem miłości swej zapalił. O mi-
łości nieśmieszona / ktorey płomienia rzeki niezliczone nie-
prawych ludzi zagaścić nie mogły / ieslim ia iako grzeszny
człowiek gniew twoy zasłużył / ty iednak dobroci swej nie
hámuy nademna. Nie raz to bywało / iż gdy ię ia cie-
bie obrażała / osobliwies mi iakie dobrodzieystwo wtedy
wyrazdził.

Punkt III.

V Ważać też dwie rące / przez p. Bog przez pieć ty-
śięcy lat przyszcie to swoje zwolokł. Pierwsza była /
aby obaczyli ludzie wielką potrzebe byci Odkupiciela / y
lekarza na srogie choroby spożądali / aby z nieba przyszł.
Ji pycha do tego aż przyszła / że sobie ludzie Bóstwo vsura-
powali / trzeba było pokora zleczyć te insolencya Bogu /
y człowieczeństwo wstać : iż takomstwa / ambicja y ro-
skosy pluziły / Bog w bóstwo / kontempty y boleści omi-
lował. O niebieści lekarzu dziekujem / iesz taka na przy-
ście obrat pogoda / choroby nasze tak osobliwymi lekar-
stwami leczac. Wexjry Pánie / iako sie rozszerzyły rany mo-
je / nie

II.

ie/ nieodkładay/niech wielkiego doznā miłosierdzia two^o.

Wtorey przyczyną byli zwiolki / aby tym sposobem w ietśa wage te dary Boże miały / wiecey o nie prośono / iako w odchłani / y naziemi sprawiedliwi czynili. A ta

Hab. 2.

zwiolka cierpliwey wfnosci w nich doznawano. Jest albowiem nielada cnota / wfnosci nie tracić / gdy co obiecano dlugo zwleczā. Przetoż mowi *habakuk* / leśliby odwracał / oczekiway go / przydzie a nie zamieszka / kiedy napozYTECZNIYSZE iego przyscie tobie bedzie / ty wśay w opatrznosci iego.

Dan. 9.

A stosniac rzecz do siebie / rozbiore / iż zwykły Bog podczas na wjbrane swe długie vtrapienia y oschłość przezpuszcā / aby doznali / iako im potrzebne iego nawiedzenie y aby poważenie miało. Trzeba mi tedy bydy człowiekiem zadości / iako był Dāniel / obrociwszy wszystkie serdeczne żądze do tego / ktory jest požądaniem wszystkim narodom / zapewne miał / iż nie maś terminu by nadalszego / ktoryby nienadśedł / a im żadza ma wietśa bedzie / tym mnieysza zwiolka / a nagroda obfetsa.

MEDITACYA VI.

O Archányelskim Zwiastowaniu.

I.

V Wāżāc nieladā legācyā Troycy Przenaw. ludzkie zbawienie obmyślawācey. Także Legatā / y Dogot / y w cym Legācyā.

Ktory wyprawnie jest Wśechmogacy / obyś sie bez swego stworzenia mogacy / iednak iako niewymon nie dobry / do ludzinuncyusie y legaty posyla / ślāchetne Anyo-

ty nā

O Zwiastowaniu Naśw. Panny.

29.

ty na posługę y dobro ich. O coż jest człowiek iż pamięta
takż nań Boże niezmiernego Władcy / albo Syn czło-
wieczy ze go nawiedzasz ?

Legatem był przedni Anioł Gábryel / to jest moc
Boia. Bo wielka moc wdziac potrzeba / na execucya
woley Bozey we wszystkich rzeczach.

Tá do ktorey poselstwo wyprawiono / jest w boga
P A N N A / záponumána v światá / w bogiemu ciesli po-
slubiona / w miasteczku tak podłym mieszkająca / iż le-
dwie miare dáia / aby co dobrego z niego wyszło / á táż
wielkiey niewinności y ceny takiey v Bogá / iż ia nad Bro-
lewskie corki przenosza. Albowiem w czech Bozych
nawietśa zacność światobliwym bydz / y v mnie by nie
inaczej miało bydz / iedno poważac sobie to / co Bog
poważa

Tel legácyey jest konsens Pániński / aby zezwoliła
bydz Wátek Boża. Jest bowiem pan ten tak śláchez-
ny / iż choćby stworzeniu iako Pan rektazac mogł / dobro-
wolne iednak woli wslugi / aby ciężary snádniey znosili / y
wiecey v Bogá wysłuzyli.

Tá była widoma legácyá Boża / á niewidome co
bíien Bog do mnie posyla. Bo iego nádechnienia sa pos-
selstwa do dusze / przez ktore wola oznaymia y o konsens
prosi. O przeslodka Dyeze / ktory tak wsilnie konsensu
v mnie žádaś / iakoby tobie wiecey należało niż mnie dá-
ry twe wziac / nádechni co chceś / na wszystkim gotowá.

Powtore.

V Wzáac Anielskie do panny wescie / y pozdrowie-
nie. Naprzód powaznie z wielka skromnością wsciedl

F iij

Anioł

Hebr. 1.
Psal. 83

II.

III.

Ioan. 2.

IV.

V.

Anioł / pokazuiać na twarzy taką światobliwość / iż
wnetrzna znać było / aby także czynili / ktorzy się Anioł
stiem żywotem popisują. Wszedłszy Anioł Bło. Pannie
pozdrowił słowy nie prośnymi ale świętymi / które mu
Bóg w usta włożył / nowym y niesłychanym pozdrowie-
niem / które wesolego rozbiierania po słowku godne.

Bądź Pozdzwioną

Słoby rzekł / pokoy z toba / radość / wesel się / z nowi-
szna pociesliwa idę do ciebie. O znamienita Panno
pozdrowiam cię wesole z Aniołem / ponieważ przez cię
porzucił się nasze zdrowie. Odnow serce moje żeby ci
te nowa piosnki nowym duchem codziennie odmarwiała.

Łąski pełna:

Ppełna Wiary / Namiętności / Miłości / pełna Duchą s. y
cnot. Pamięć pełna świętych myśli / rozum światła
niebieskiego / wola gorących affektów / chwaty Bożej / y
zbawienia ludzkiego. Pełna łaski / w sprawach swoich
śca zupełne / intencya / goracość / miłość / pełna miłości.
Cie żądać Bóg / co onemu przetożonemu / Nieznajduia
uczynków twoich zupełnych przed Bogiem. Spory to
ścetek był / y przetoż się wiele liquorów drogich weń wla-
ło. Było wiele świętych łaski pełnych / lecz ta Panna /
nad inne pełniejsza / Szczepan y inni / iako rzekli / lecz pan-
na iako morze niezmiernie. Wesela się że cię Gabryel
łaski pełna nazwał matką miłosierdzia / a ponieważ rze-
ki z morza wychodzą / niech który strumyszek łaski twoich
na mnie spądnie.

Apocal. 3.

pan

Pan z tobą.

To słowo niezmiernie pánne rozweseliło / poznawszy
z niego / iż ia Bog mitował / y w osóblivey obronie
ciąło y duszę miał. Jż z nia y w niey Pan był / iako w
Bościele / w namieście / w niebie swoim. Był z toba Pan
od stworzenia / jest y teraz / y będzie na wieki / y iako Sen
twoy będzie w żywocie twoim. Wiśnięć tak ścisłego
z Bogiem towarzysztwa.

Błogosła. ty między niewiast.

Tam skończył swe pozdrowienie Anyot / iakoby rzekł
wylat na cie Bog wszytko błogosławieństwo / będzieś
od przeklectwa nieplodnych wolna / wolna od boleści w
rodzeniu / bo nie w rozkosy pożniesz. Jedną niewiastą
wszytkim przeklectwa wniosła / jedną błogosławieństwom
wszytkim przez owoc żywota twego początek daś. Ty
śiac błogosławieństwo / od Anyotow y ludzi / sprawiedli-
wych y grzesznych odniesiesz. Na nie godna sługa two-
ja / chwale y błogosławie cie. Wybaw mie od przeklectw
grzechowych ktorychem winna / bym tobie y Synowi
twojemu służyć mogła na wieki / Amen.

Potrzebie,

VWażać. boiasz y wstyd pamięński / na Anyelskie po-
zdrowienie. W ktorym cztery znamięnite cnoty po-
kazala. Naprzód czystość / gdy widząc Anyotą w po-
staći meżą zadržowzła się nie zwykła meżą widać / śmiała

się po

S. Ambr:

się w altierzyku swym zamykając. Ostroinych to Pánien
 iest / ná wezřeníe y mowa každego mziá zátwożyć się.
 Potym pokore. Bo własna pokornych zátwożyć się
 gdy ich chwala. TRZECIA / Rostropność / nie
 przypuszczać bez examen tak wielkiego pozdrowienia
 y nie sławiać się ná respons. CZWARTA Mil-
 czenie. Nie tak iak Ewa / iako skoro waż pochlebił / od-
 powiedziała y w rzecz się z nim wdala / pycha / dworność /
 nierozum / y inne grzechy / w których iej naśladowiemy /
 pokazuiać. Różey rostropney tey Panny w okásiach tak-
 łowych naśladować bede.

Poczwarte,

Rozmyślać. Jáko pánne zátwożona Anioł pocieszył.
 Nieboy się MARYA. Abowiem Aniołá dobre-
 go iest każda boiażń y trwooge ná sercu uspokoić / żeby nie
 przeszkadzała náwiedzeniu Bostiemu. Oco strożá mego
 często prosić mam.

Potym przestobkie słowo przybał znalazłaś łaskę v
 Bogá. Ani widomego ani niewidomego nieprzyaciela
 się nie obawiaj / coś słysła y wysłysz / w podezřeníu nie
 miej. Znalazłaś łaskę v Bogá / wiecśz niż Noe / Moys-
 żeś / Dawid : to cie spełkorna weznić ma. O szczęliwa
 po tysiac kroć duszá ktora łaskę znalazie v Bogá. Bo nie
 znaszene tak / iako ziemskich Brolow łaska / ktora się stro-
 giem gniewem często kroć kończy. O druza Estero ktora
 ras łaskę v Alwera Krola znalazła aby ludowi twemu
 przy tobie dobrze było / bądź náša posredniczka / aby
 śny łaskę v Bogá znaleźli / iakoś ty znalazła przez pokore.

Esther 1.

MEDIA

MEDITACYA VII.

Iáko Anyoł Wćielenie Pán- nie przełożył.

Oto poczniesz w żywoćie y porodźisz SY-
NA, y nàzowieš Imię iego IESVS, ten bę-
dźie wielki, &c.

Punkt I.

VWażać z tych słow różliczna zacność Syná tego /
ktorego Anyoł Pánnie obiecał. **PIRWSZA**
iż jest IESVSEM; to jest światá Zbáwicielem. **DRV-**
GA, iż wielkim w Bóstwie y człowieczeństwie / mądro-
ści y mocy / wielki w náuce y żywocie. **TRZECIA**,
iż Synem jest naywyższego tenże. **CZWARTA**.
Iż mu da Ociec Stolicę, tron y władza ná wszystkie wys-
bráne. **PIĄTA**. Iż Krolestwu iego końca nie bę-
dzie. O chwalebne y wesole poselstwo; O złoty Sy-
ne / w którym się tak wielkie zeszły zacności: Z czego nie-
ładá existymácyá wroście we mnie tu przeświecniemu tes-
mu Mesiášowi / że się go rozmiłuje.

Tu pomyśle / iż te prerogatywy / fundują się ná gło-
sokię potórze Syná Bożego / iż mieszcecy dziewięć w ży-
woćie Mátki / iáko dzieciątętko iedno zmięścić obrat /

D

ca potór

I.

II.

III.

IIII

V.

ta pokorą/ miłość/ wielkości jego początkiem była y fun-
damentem. Skąd się pokory ima/ gdyż jest dobr niebie-
skich przyczyna.

Punkt II.

Ecc1. 32.

Cant. 4.

Examinować co ná to Pánná. Iákoż się tó stánie gdysz
mężá nie znam y iáko by rzekłá. O wszechmocności
Bożey nie wątpię / áni obietnicách twoich / ale rádabym
się náuczyć / iákim sposobem wolej Bożey vsłucháć mam
máiąc sľubne dziewictwo. Wtorey odpowiedzi wielka
roztropność Pánná pokázáta: Albowiem málo/ potrze-
bnie/ zá wielka okázá / y bárzo przystoynie odpowiedziáta/
pomniác nárádę Medrcow. Mow záledwie w rzeczy
twoiey / iesli cię dwakróć spytá / niech będzie krotka
odpowiedz twojá / słuchay milczacy pytáac też swego
czásu. Co wszystko dźiwnie záchowáta / niepirwey mo-
wíac / áż dwakróć Anýol mówi / á choć okázá byla / co
potrzebnego / tylo dotkneta / sľub czysty swoy pokor-
nie oznáymíac. O Pánnó sľuěníe oblubieniec rzekł. Iá-
ko Kármázyń wárgi twoie / y wymowá twojá iáko plastr
miodu. Bo zniénáglá / rozmyślnie / spokoynie / y wdzie-
cznie mówiš. Uiech te regułke sobie Páni má dobrego
mowienia wydruknie / á czystości sie swietey rozmyślnie.

Punkt III.

I.

NA te kwestya Anýol odpowiada. Duch S. stápi ná
cie / á moc naywyższego zięni tobie ić. Trzy rze-
zy Pánnie obiećie. P I R W S Z A / iż to pogędie / nie
męsta ále Duch i s. sľáwa stánać máto. D R V G A / iż
móca naywyżše^o záimóna y záchówna bródz edrośkošy

przy pościeln młot. Moc bowiem Boża z cistej Krwi
twojej ciato reformuje / iako ptasiek który skrzydło swoje
miskorupci zgarzewa. **TRZECIA** / i ten przysłopo-
ciaty / przyrodzony Syn Boży będzie / Co się z ciebie na-
rodzi święte / będzie nazwano Synem Bożym. O Pá-
no świata / siedząc pod cieniem najwyższego / bezpieczna
bądź / a kćoras tak wielka taśke dziś v Duchu e. znalazła /
proś aby ná mie przysć raczył y przytemności mi swojej
vzyczył. Jesliś ná przysćie Anielskie taśki pełná / iakoś
pełniejszyś bądźś gdy przyjdzie Duchś. O Duchu
przenasw. przybądź z gory do v bogiej dusie moiej / a na-
sienie świętego nadchnienia ná niey pośiej. Pod cieniem
skrzydeł twoich choway mię, zastaniay ob pokus / że-
by kćanie piekielne nie przemogły przeciwo mnie.

Poczym ruminować co przydał Anioł. Oto Elzbie-
ta krewna twoja y ona poczęła syna w śtarości swoiej / na
poćiechy Pánnie / aby się weseliła z Weselacymi. A ná-
by legaczej swojej kredyt wzynił przykładem takim dziś
wonym. Bo iesli stára y nieplodna poczęła / wierzyć śná-
dno / iż Pánná poczęła. Albowiem Bóg wszystko może /
iako tánto tánto sprawił / tak y to sprawi. Skąd zro-
зуміem iak wiele należy / wierzyć mocne rzeczy do wiá-
ry przynależace. Bo wierzącym zwykł Bóg wielkie zna-
miona wewnątrz pokázować.

Trzecia. Anioł słowo ono pámiatne / zá fundáment
wszystkiego co rzekł / przywiedl nie będzie niepodobne v
Boga żadne słowo. Co chce może / pełni co obiecuje /
tak nieplodney iako dziewicy poczęć podobna. Z czego
dwie weźmie poćiechy duchowne. I. Iż dusia choć nie-
plodna dingo w dobre wzyniła była / y choć nieplodność
ona głęboko się wkręcała / może plodna bytż przez

D 4

wsechmoca

II.

III.

O tym w
Wed. 20. 138
ści 1.

wſzechmocnoſć Boża / iako Elżbietą. 11. Jako Bło.
Panna poroſnąć y porodzić mogła mocą Duchá ſ. Syná tás
kiego / który zá tyſiac inných ſtat / tak ktorzy ſlubują dzie
wictwo duchowne poroſną ſyny / lepiſe niſz cielesne.

MEDITACYA VIII.

O Reſponſie Naſwiętſzey Panny do Anyoła.

P V N K T I.

Cant. 2.

ROZMYSLAC tu / z iakiem prágnieniem czekał
Anyoł Reſponſu od Panny / y oblubieniec iey Duch
ſ. mowiacy iey do ſercá / niechay głos twoy zábrzmi w
wſzách moich, głos bowiem twoy wdzięczny. A rozwe
ſelité Troyce ſ. przyzwoleniem ſwoim / dziwna wiára /
gdy Anyołowi wwierzyła / pokázuiać. Głęboka pokora
przytákich prerogatywach ſwoich / iſz rzekłá: Oto ſłu
żebnica Páńska, niechay mi ſię ſtanie według ſłowa tve
go, nie mátká / ale ſłuſzbiſta ſię ozywáiać páńſką / y ochot
ne poſłuſzeńſtwo ná wſyſtko / co kładł ná nie Anyoł / y
włóżyć Bog wiecey mógł. O mádra Páanno / kto cie ná
uczył taćżé rzeczętáć eb ſiebie oblegić / ſłuſebnice z mátk
ką? Jako ſię oſtoia ſpołem podłoſć y ſpáńiałoſć? Tákie
poniſzenie z takim podwyżſzeniem? O dziwna mádroſci.
Twoje to cudá Pánie, ty prawodźiwie wnieſi y moſeſi má
cierzyńſtwo z dziewictwem / pokornoſć z ſpáńiałoſcią /
ſłuſebnica z Pania / y wiára z rozumem ludzkim oſzemić.

O Wyſze

O Responsie Bło. Panny do Anyolà.

O Oyeże niebieści / Ktoryś zakrył tę tajemnicę przed mądrymi y roztroptymy / á obia wileśia máluckim / náucź mie nisko śiadać ná ziemi / á wysoko sie wspinąć po niebie. A iz ten respons Bło. Panny pełny tajemnic / po słowku go wesolo rościeraymy.

Oto.

Zawsze to słowo w piśmie s. co wielkiego chce pokazać / záżył go ten Anyot gdy rzekł Oto poczniesz / záżyła Pánná Oto słuzebnicá P. Albowiem iáko Anyot prágnał / áby Pánná pilnie rozebrała sobie wielkie prerogatywy / ktore od Boga obiecowat : tak Pánná bázó prágnała / áby Anyot podobosc iey zrozumiał / ktora ona wznowiała w sobie. Pokorni bowiem / gdy dary Boże / ktore wzięli / iáwne bydyś wstysła / mizerre swoje chcą wiadome czynić drugim / żeby one łáscie Bożey nie ich zasługze przypisane były.

Słuzebnicá Páńska.

Tym słowkiem stára penowita opinia / ktora miała od rozumu wzięcia o sobie. Że nie swoia była lecz Pána Boga / iáko stworzona od niego / y ná wieczna służbę iego ofiarowana. Bo tak sługa mówić ma / Pański ja iestem y to ręka własna napiszę y podpiszę / że wolności mey nie mam / co każe Pan czynić / ktoremu nie za myto służę / ale jem to powinien. Taká sługa była Bło. Pánná / Naprzód ná moment sie od służby Bożey nie odciągała / y nikomu innemu procz niego nie służyła. Drugá / nie co ona chciała / ale co kazał Bog / czyniła / woła swey nie mając / ale ná Boża pátrzac tak chwalebnie /

D 14

13 oży

37.

Matt. 11.

Wielka rzecz
jest bydyś słu-
ga Bożym.

11. 44.

I.

II.

Psal. 131.

III.

Luc. 17.

III.

Cant. 7.

V.

1. Reg. 25.

Psal. 115.

iż oczy w rękách były Páná swego / pilnujace co stínies
niem roslaje. Wádto nie dla plácey Bogu sluzylá / á
ni nagrody / leč iáko sluzebnicá ná wszystko zá obowiazás
na sie miała / myslac sobie. Gdy wszystko uczynicie
co wam roskazano, mowcie sludzy nieuzyteczni iestes
my / cosmy winni uczynic uczynilismy. Stad slo /
iż nie ná swoy ále Pánští pożytek robilá / ná Boža chwa
le wszystko obracá / wlelákcie iábtká / nowe y stare / zá
chowátám tobie wśelkie sprawki żywota mego przestie y
ninieysze / ná wdzieczną chwale twoie / obracam. A żyte y
vmieram tobie.

Takóniec Błog. Pánná / nie tylo sie Pánští sluzeb
nica / ále y domowych iego czynilá. Bo y y rodzicow /
y w kościele / y y Jozefá bedac / lepiey moglá mowic Bog
gu / niż Abigáil Dawidowi. Oto sluzebnicá twojá / niech
będzie sluga / áby vmywátá nogi slug Páná mego.

Te wszystkie sensy rozumiem St. Pánná miała / gdy
sie sluzebnica Boža názwała / chlubiác sie z tego imie
nia. A iesli mam ducha tegoż / wśólto frzyskne z Da
widem. O Pánie iam slugá twoy / iam slugá twoy y syn
sluzebnice twoiey. O Boże dusze moiey / mam to zá
chwale sobie / jem slugá twoy bos mie stworzył / y powto
re / jes mie odkupil / niech wrieta z niewoley grzechowey
wolnymci duchem sluze ná wieki. Amen.

Niech mi się stànie według
słowá twego.

NJe rzeklá Pánná: Ja przyjmie / co mowis / ále zá
syla słowá ktorego Bog / przy stworzeniu swiata /
niech

O responsie B. Panny do Anyolà.

niech stanie swiàtość / iż niemniejſza ſprawa była Wſzech-
mocnoſci Bożej / Wcielena. Oſiadowała ſie tu także /
na cieſkie trudnoſci / które Syn obiecany wcièpieć miał /
y ona ich cieſć / gotowa do cierpienia iàko ſłuźebnicà /
niezby iàko Pàntey ſnużono / będąc. Dzieknieć Prze-
naſwietſza / że tak mocno oſiàrnieſz ſàmie ſiebie. Niech
cie chwala przeto ci / którzy twego konſenſu na ziemi / y
w odchłani czekali. Niech y ià gdy włoża na mnie trudno-
ſci / także zajmam tego ſłowà niech mi ſię ſtanie / Pan
ieſt / co dobrego w oczach iego ieſt to mi niechay wczy-
ni ſłubze ſwemu.

pomyſle y w tych ſłowach według ſłowà twego /
iàka była wiàra Pàntey tey / iż Anyolowi iàko Bogu w-
wierzyła. Albowiem wiàra doſkonàła / tak wierzy ſnu-
gom iàko Bogu. Kto was ſłucha mnie ſłucha.

Punkt II.

VSłyſzawſzy reſpens odczedł od Pàntey Anyol / y pà-
trzyć iàko był wſełty z takiego reſponſu / iàko ſie ro-
ſtropnoſci y wyſokiey cnoćie dziwował / y radował że mu
wyſtąpił dobrze legàcy. A tudzieſz odpràwił ſie na zie-
mi do nieba proſto leciał / gdzie nie tylko Bogu ſprawa
poſełſtwa ſwego dał / y gotowym ſie na druga poſługe
ſtawil / ale też publiłował towarzęſtwu ſwemu po-
tore / mądroſć Pànteiſka / y że ſie tak ſwietà
na ziemi znalazła / iàkowi ſa w niebie.
Skąd ſie wze / zàraz do zàmienienia
powracać / gdy odpràwie ſwa po-
winnoſć.

MEDITA

39.

Gen. 1.

Luc. 10.

MEDITACYA IX.

O Exekuciy Wćielenia Pán- skiego.

Naprzod.

V Wáżać w którym momencie Pánná zezwoliła. Duch
ś. ze krwi iej przeczyszczył / doskonałe ciało stworzył /
y duszę rozumną známienita / y z wiecznym słowem tak
złączył / iż Bóg stał się człowiekiem / a człowiek Bogiem /
a Pánná została matką Bożą.

I.

PRZY TEY dziwney sprawie obaczę wesele
Troyce Przenasw. gdy obietnice wielię exekucya. Já-
ko się Ociec wweselił / że nam dał Syná namilszego swe-
go. Jáko się w dzieciatętku onym załochał / więcej niż
w Aniołach / ludziach / y stworzeniu wszytkim / teoremu
przeto imię dał nad wszelkie imię.

Psal. 95.

O niebieski Oycze
obrońco nasz weyrzy na nowe oblicze Chrystusa twego,
a mnie też miłować dla niego poźni.

II.

Syn także cło-
wiekiem się ogladał / ludzi wszytkich iako bráćiey v
przeymo zámilował. A moze mu rzecz lepiey niżli Rut
Boosemu Rościagni płaszc twoy nádemna boś powinow-
wały. O prawdziwy Boosie / siło Oycowska / słowo
Boskie z ludźmi spowinowácione / rościagni opátrznosc
twoja nádemna / ogární y przygární mie do siebie / aby mie
żadna rzecz od przytáżni twey nie oderwała : Rozbierác
Ducha ś. także radosci / gdy sprawę nielada miłosci / iako
prágnał skończył / y odpoczał na kwiecie / który z leśsego
wylzedł.

III.

Wesele

O Exekucyi Wcielenia Pánlk.

41.

Wesele nákoniec rozbierać Bt. Panny / korego ná-
bratá przy Wcieleniu / zá vdzieleniem swiátości z neba
obstrey / aby obaczyła / iáko stánelá w niepokalanym ży-
woće iey oná tájemnicá diuwná. Jako tám Bog y
człowiek stánel & Jako táta mátká y Pánna zstáta. O
iákie dziękowanie w niey / iákie počiechy byty / gdy ia no-
we ono słońce Chrystus Jezus dostátecznie oświeciło / ro-
zgrzało / influx swymi nápełniło : Jesli przed tym peł-
ná bytá iásti / iáko pełniejszy teraz & O niech spytanie cokol-
wiek ná nas z tego swiátlá y wesela Pánno / kore sie
przepelnito w tobie.

Ż tymi tedy s. osobámi weselić sie bedziem / szczęście
widzac náse / gdyśiny pokrewnymi Bogu zostali. Dzie-
kować / y ná dzieki Anioły zapraszać / y nie żyć ináczey /
iedno iáko przystoi takiego Królá pokrewnym.

IV.

V.

S. Leo.

Powtore.

V Wáżać / nieśkończona Boga nászego miłość / iż ciá-
to nieśmiertelne y niecierpliwe wziąć mogac / iáko
przyrodzony Syn Boży ; bez grzechu ; bez meśá počety ;
y duśá błoga záraz máiacy / wszytkiego práwá odstápi-
wszy / wziął cierpliwe y nieśmiertelne / y przyszedł w podobień-
stwie ciátlá grzechu / grzesznym nie bedac. Niech bło-
gosiáwiona będzie tá nieźmierna miłość / z korey táta
wystá pokorá. O iáko sie słusnie pychy meżáwstydam /
kora przeciwko Pánstkiemu przyktádowi grzech obieram /
a káráníá zá grzech niechce : grzeszám á cierpieć iá-
k grzeszni niemyśle. Wchodze tego tak pilnie iż y cudow-
śmiem od Boga ná wchrone pokut / žádać. Czego sie
wstydam wielce.

I.

Rom. 8.

Ł

Rozbierać

Wesele

II.
Iſa. 9.
I.
Hebr. 2.

II.

III.

Rozbierać też przyczyny / prze które Bog małym dzieciateczkiem chciał być w żywocie białeygłowy. Aby we wſzytkim braciey ſwey był podobny / y tym ich do wprzemyerſzey miłości pobudził ku ſobie. Onayſtodyſy Boże który nas w ſobie iako matka noſiſz / ktoż cie dzieciatkiem wznił y zaimżnał w macierzyńſkim żywocie / miłość bez pochyby yjadza twoją / abyſmy cie miłowali. Druży / Aby nam dał przykład pokory. Porównay wielkość Bożą / Ktorego niebioſa ogarnąć niemoga z ta małością / a rzeczeſz. O niezmierne na tonie Oycowſkim ſłowo / a ſurzone w łacię macierzyńſkim / wſtąpiay ozy me / bym ſie dziwił tym dwom rzeczom / a naśladował pokory wielkiey. Trzecia przyczyna była / aby wychodząc na świat doſkonalego wmartwienia przykład dał / przez mieſtcey dziewięć / ciśnie / ciemne / y cieſkie w miſtce więzienie znosić / tedy dziewięć tak ſciśnione ieſt / iż ſie ruſzyć / ani widzieć / ani ſpytać nie może. A choć innym dzieciom / iako rozumowi niemającym / ten niewczas nie ieſt przykry / to iednak błogoſławione dzieciatko rozum doſkonały mające / dobrze czuło więzienie ono / wolnoſci naſzey w Raiu przyptacając / a wżąc nas dobrowolnie obierać ciśnie mieſkanie / toſko / chowanie / abyſmy piekielnego wiecznego więzienia uſli.

I.

MEDITACYA X.

O prerogatywach przenaſw. dufze P. Chryſtu: y wyſokich iey cnotách przy poczęciu.

PVNKT

Punkt I.

V Waże naprzód także y prerogatywy dusze P. Chry-
stusowey niezmiernie. Bo iako ś. Jan mówi / Nie
pod miarą Bog dał Synowi ducha / iako innym świętym.
Sa działy łask: Lecz Chrystusowi pánu Ociec dał wszyts-
kie z niewypowiedzianej ku niemu miłości / aby ich y dru-
gim udzielał / iako przystało na chwałę jednorodzonego /
możemy tych prerogatyw siedm naraćhować.

PIRWSZA była / **Niewinność** niezmierna / iż nie
zgrzeszył / ani zgrzeszyć mogł; ani zbladzić / albo w nie-
doskonałość iaka wpasć. Bo był Baránek nieziemski
lecz niebieski / niewinny bez zmaży / który siedl znośić grzes-
chow światá.

WTORA była. **SWIATOBLIWOSC** /
ktora wszytkich ludzi y Aniołow przeniosł / iż go Świę-
tym nad Świętymi nazwano / na którym Duch ś. z sie-
dmia darów odpoczał.

TRZECIA / iż była **BLOGOSŁAWIO-**
NA od poczęcia duszá jego / y patrząta na Boga daleko
iásniey / niż błogosławieni wszyscy oraz.

CZWARTA Lastá / iż skárby Mądrości y vmie-
iętności Bozey w sobie miał / rzeczy wszytkie stworzone /
przeszłe / ninieysze / y przyszłe / żadney zgola niewymuiac /
znáiac / których Sedzia bydy miał.

PIATA była **WLADZA** na wszelákie cudá nies-
okreśiona / iż mogł umártych ożywiać / chorych wszytkich
leczyć / Czárty wygániać / wiatrom / morzu / ić. resztá
zować mogł.

SZOSTA była: **MOC** na odpuszczanie grze-

Ł ij

chów

Joan. 3.

Cor: 12.

II.

Joan. 1.

I.

Joan. 2.

II.

III.

III.

Coloss: 2.

V.

VI.

VII.

chow / nawracanie grzesników / stanowienie Sakramen-
toru / y udzielanie łaski ludziom.

SIO D M A łaska / bydy głowa ludziom y Anyo-
łom / tryumfującym y Boiniacemu Kosciolowi / żro-
dłem błogosławieństw wszystkich które spłynęło od Oycy
światłego. Naysławniejszym z przeznaczonych / który ogła-
śzał chwałę Boga y zdmynał wrota niebieskie. Wwa-
żaniem tedy tych siedmiu przywilejów rozmaite wznieca w
sobie affekty / to wychwalać Oycę / za dane dary Sy-
nowi ile był człowiekiem / to ich Panu winować / a czę-
ści na się prosić. O Synie Boga żywego / wesele się
weselem wielkim / że Cię piękniejszego widzę nad syny
ludzkie / białego y rumianego / wybranego z tysięcy. O
kamieniu żywym y węgielnym / iakoś się siedmna tych niezmier-
nie ślicznych oczu wydał / których na Ciebie Oycowska re-
ka nakładała ! O synie człowieczy iakoś nabożnie z siedmna
gwiazd / tobie na chwałę / a światu na światłość dany
mi ; O słowo pełne łaski y prawdy / ponieważ z tej two-
jej pełni wszyscy ludzie biorą / napelni łaską duszę moją /
ażebym chwałę zasłużyć mógł / Amen.

Cant. 5.

Zách. 36

Ioan. 1.

Punkt II.

V Ważę zaś nieładą cnoty / przenaśw. duszę P. I E-
S V S O W E Y / przy poczęciu zaraż. Albowiem
za te niezliczone dobrodziejstwa cztery znamiennite affekty /
iako cztery z Ránu rzeki wybuchły z niej / Miłość płomie-
nistka ku Bogu / Wdzięczność za dobrodziejstwa. Gle-
bość pokorą / gdy oczy na swoje stworzenie y nie obróci-
ła. Y osiadowanie się na wszystko co Bóg chciał. O
iako mile rozmawiała po trzykroć błogosławiona dusza

ona

ona ze wszytką Troycą / pragnac okásiey rzecza sama wy-
pełnić one affekty / ktore y ia wzniecać słusnie beda w
duszy moiey / patrząc na nieukończoną dobroć Bożą / y
mnogosc dobrodziejstw / ktore tey dał bez wszelkich zaslug.

Potrzenie,

Rozbierac beda cnoty Chrystusowe pokazane. **N**as-
przedz srogi zal / gdy Krzywdy Boze obaczyl / z tego / ze
grzech / ze Czart na swiecie Panem / ze duszami piekto
nactane ludzimi / ktore za bracia swoje znal. Wielka to
bolesc / y nigdy na swiecie nie byla / ani bedzie wietksza. Bo
doskonale Oycu tak wrazenego y na chwale uszkodzonego
miluiac / y czci tego niezmiernie pragnac / boleć na
takie Krzywdy srogo musial. O wcielony Panie ledwoś
w żywot macierzynski wstępl / a iusz cię zarliwość domu
Bozego gryzie. Niech też zgryzie y zmeczy mnie / izem
cie obrażila. Tu obacz iako sroga rzecz jest śmiertelny
grzech / kiedy y w cudzey duszy / choć barzo radośniey smut-
tek wzbudza / y iako zań zaraz boleć y żalować potrze-
ba : nieodkładając na koniec żywota / ale co napredzey
mieysce dać z tego przykładu pokucie.

Potym Dwaze / i. Odkupiciel w tenże artykuł po-
znanoszy wola bydy Boża / aby ludzi odkupil / ofiarował
sie zaraz na śmierć z chęcią / rad bedac okásiey / iz miłość
swoie ku Oycu / y ku braciey okazać mogl : y serdecznie
rzekl niechciates ofiar pierwszych ludzi / nie podobatyć się
całopalenia : niepodobna była / krwvia cielcovva glądzić
grzechy / sposobites mi ciasto / ze sie ofiarować może / O-
to idę czynić vvola tvwoie Boze y ofiarować sie w tym
ykożdey rzeczy na swiecie. O byżem y ia przy rozumu

z 11

wzięciu

Psal. 68.

II.

Psal. 99.

wścieciu tak czyniła była / iakoś ty Odkupicielu mój w
czyni / rzekac / Oto idę / abym czyniła w wola twoje Bo
ze. Ale czego nie czyniła / teraz czynię / chce y obie
cnie wiernieć do śmierci słyszeć / dziełując ci za taką chęć.

III.

Rozbierając na ostatki / iako się rozwiązywał zbawie
ciel tamże na wszelkie posłuszeństwo. Bo gdy mu Ociec
wszystkie trudy które aż do śmierci wciąć miał / obja
wił. Synu miły to wola moja jest / abyś dla ludzi / y
dla przykładnych cnot w sobie się narodził / obrzezany
był / od Heroda y Żydów prześladowanie miał / byczos
wany / wkrzyżowany był ić. Podiał się Krzyżu wszystkie
go wżgąrdziwszy smotra / przytł gorzki Kielich on za
raz z ręką Oycowski / dał się chrzcić endziej / iako zoro
dynował Ociec.

Heb. 12.

III.

A tym się nie kontentując z gorace
go pragnienia / ośiadował się na cięższe i cięższe rzeczy / ie
sliby Ociec kazał / a nasze zbawienie potrzebowało. Lepiej
daleko niż Apostoł / gdy na słowa Agaby Proroka / Mę
za którego jest ten pász tak związa w Ieruzalem / odpo
wiedział. Ja gotowem nie tylko być związany ale y um
rzeć w Ieruzalem dla imienia P. Iesufowego. A pomy
śle iż naśladując I E S V S / wszystkich sobie w pamięci swej
wystawił ludzi / y mnie też między nimi / y za ká
żdego z osobną to wszystko cierpieć gotowym się stawił.

Act. 21.

V.

Na ten czas mię wmitował y wydał łamego siebie za mię.
O rostkofne dzieciątętko / które iako Ochrzym names
żnieyszy ośiarnieś się dziś na drodze twoje / niech
cie chwala Aniołowie / niech y dusza nia za te
miłość ku mnie / ośiarnie się za pomocą twoją
ia na wszystko co przypadnie dla chwały
twojej cierpieć.

Gal. 2.

MEDITACYA XI.

O drodze Słowà Wcielonego do Przesłancà swego, áby go poświęcił.

Naprzod:

Rozmyslay / iż Zbawiciel / ludzkiego zbawienia pragnacy / zamknięty iezus w żywocie macierzyńskim / cężył swę na Janá / zamkniętego także w macce obrocił / litować / iż w pierwotnym grzechu leżał. Przetoż matka swę nadchnał / áby skwapliwością wstąpiła na góry krewna swoię Elzbięć nawiedziła / áby Janá za tą okásią poświęcił.

W czym naprzod rozbieram / wielkie pragnienie w tym dzieciątku zbawienia nášego / około któregośmy tak leniwemi. Potym iáko jest czuły w powinnościach swoich Mesiyaś / iáko pilny na dobro wybranych. Trzecia / iákie złe grzech jest / iż nierad Bog w nim wybranych swoich na moment widzi. O Stowo przedwieczne pospiesz łupy zedrzyć / z grzechow mie wywążyć / iákoś swó poświęcić.

Powtore wważay / ácz Janá poświęcić mogł nie wychodzić z Nazáret / w dom iednak Elzbięć siódł. Na przed. Aby nam pokory y miłości przykład dał. Bo

iáko

I.

II. 2.

II.

Beda.

II.

III.

Cant. 2.

iało te mianowicie cnoty z nieba go ściagnęły; tak się im też wyciągnąć dał z Nazaret/ aby starszy mniejszego/ lekarz chorego wzięt. Druga przyczyna była. Aby też matka jego przyczyniła się do tego pobożnego wczeku/ y pierwszego na świecie poświęcenia; A wiedział ko-
 zdy/ iż Naswietşa Panna jest pośredniczką między Bo-
 giem a ludźmi/ y wiele trzeba wfać y przypisować iey przy-
 czynie. O Panno dostojna vpros mi w ten dzień odpustu
 grzechow y łaski Boża. Trzecia przyczyna/ Pan-
 matkę do wstępowania na gory pobudził wstań/ śpiesz
 się przyjaćiolko moia/ gołębico moia/ a idź. iż ma w o-
 byczaiu Chrystus duszę/ do ktorey wnidzie zapalać ku do-
 stonatości. Mianowicie gdy przychodzi w s. Komunię/
 do tego ich wiedzie/ co im pożyteczniejszego. Czego iż
 ja niedoznam / nieprzygotowanie y ożebłość ma
 sprawnie.

Powstawszy tedy MARYA poszła na gory skwa-
 pliwością do miasta ludzkiego.

I.

Patrzeć na doskonałe posłuszeństwo Błogosławio-
 nej Panny/ ktora nie czekała wyraźnego rozkazania/ co
 Bogu miło było/ wziętą. Bo intencya prosta/ na
 wola Boża tylko patrzyła. Do posłuszeństwa przydała

II.

miłość/ cierpliwosć/ y pokore. Nie zatrzymało iey to/ że
 Matka Boża była/ iż wietşa podleyşa nawiedzała/ iż
 drogą nie bliska do Hebronu/ a ona nieprzyuczona do fa-
 tyg. Szła skwapliwością. Albowem nie lubi zwło-
 czenia długiego/ natchnienie Ducha świętego.

S. Ambr.

III.

W Drodze zaś wielka iey skromność/ po ludzkiej
 dwornie nie patrzyła/ raczej kto na nie/ wezwał/ do-
 bry przykład wziął/ serce y myśl swoje w Synie ktore-
 go wzywać nie sta wtkwiwszy/ z nim przez wszystkie dro-
 ge rozmawiała/ z tego samego tak kontent/ że molestey

y vbo-

y wbośtwá nie czuła. O Pánnó pełná Boga bieżysz iáś
lektyká Salomonowá / srebrne filary cnoty są twoie / po-
ręce złote bogomyślnóść / podniebienie szarłatne pokorá /
á środek to jest serce twoie nastáne miłostíá / bo istá mi-
łosć w tobie odpoczywa.

Cant. 3.

MEDITACYA XII.

Co sprawiłá Pánná v Elzbie- ty. Naprzod.

V Wáżąc dobrá niebieskie / ktore w dom ten z Pánną
szesławie weszły. Bo zá pozdrowieniem iey Chrystus
p. dziwne rzeczy w Janie sprawił / iż oczyszczony od grzes-
chu pierworodnego / poświęcony / Duchem ś. / rozumem /
prorocstwem / napełniony został / tájemne Wcielenie po-
kazał / y wesele swe w żywocie macierzyńskim iáśko mógł po-
kazać. W czym dwie wielkie mam pościechy.

Pierwsza z Wszechmocności Bożej / ktory oraz rze-
czy tak wielkie sprawił / z szerey łaski swojej nádz niezasłu-
żonym / zá czym wśáć mam / iż się y nádemna zmiłuje / kto-
remu snadno jest natych miast wcząć w bogiego. O Pá-
nie Wszechmocny / day mi iáśko Przesláncowi twemu grzes-
chów odpuszczenie / Wcielenia twego poznánie / y wesele
náslużbie twoiej.

Druga / z słow Błogosławionej Pánný / że tak dzieł-
ne były / iż niedostały owoc dozyreć musiał / Jan ś. pier-
wočný Chrystusowe / y pierwszy frukt Odkupienia iego.
Wził do tego Mátki / aby pokazał / iż zá iey przyczyna
może nas vprzeczác miłosierdzie iego.

I.

Ecc: II.

II.

P V N K T II.

Własność
nawiedzin
Ducha Ś.

I.

Świała Elżbieta także z pozdrowieniem Panny / ną-
pełniona jest Duchem ś. y oświecona do tajemnic o-
nych / y wzięta dar prorocki / na ktorey się pokazały cze-
ry dziwne skutki nawiedzenia Bożego.

Naprzód gdywzbudzona od Duch ś. chwalić Bo-
gą y Matkę iego w głos pozela. Błogosławionas ty
miedzy niewiastami y błogosławion owoc żywota two-
go / prawdziwie cie Anioł n iżwał błoga miedzy niewia-
stami / a ia przydaie / iż błogosławion y owoc żywota two-
iego / Syn ktorego nosisz / źródło wszelkich błogosła-
wieństw. Z czego widzim / iż gdy Duch ś. do duszy przy-
chodzi / budzi ia na wielbienie Chrystusa y Matki iego /
y to lubi bårzo.

II.

Potym Elżbieta na pobłosć swą patrząc / z po-
żo-
ry przydaie : Skadze mnie to / iz przyszła Matka Pana
mego do mnie ? A wyznawa wdzięczność wielmożności
Boże. O to bowiem iako sstał się głos pozdrowienia
twoego w vszách moich / skoczyło od radości dzieciatko
w żywocie moim. Bedy trzeci pokazał efekt Duch
ś. budzacy do wdzięczności w pośredku darow Bożych /
żebyśmy ie zachować mogli / czyniac się ich niegodnymi /
a pokazuiać wdzięczność dawcy.

III.

Przetoż kiedy mie
Bog nawiedza / miąnowicie w ś. Komunii / zdumia-
wszy się rzekę. Skąd ze mi to iz przychodzi Pan moy do
niewolnice swojej niewdzięczney ? grzeszney ? taki Ma-
żestat przychodzi ? nawiedza ? do ubogiego domu w-
chodzi / skąd tak wielka Boga mego łaska y przyjaźń ? O
błogosławiona niezmierna miłości / ktora wzgardzonym
nie pogardza stworzeniem.

pożwara

Ná Magnificat.

Poczwarte Elzbieta Panne w przedśiwizietey wiarze
wmacnia. Błogosławionas ktoraś wierzyla spełni się
coć powviedżiano od Pána / y wyprorokowała przeszle rze-
czy / ktore tey Anyot mowił : ninieysze / iż była Matka Bo-
żat y przysze ktore wypełnić się mały. Stad sie wze-
iż święta rzecz iest / bliżnieg w dobrych żadzách wmacniać.

Potrzcicie Rozmyślac Magnificat.

Błogosławiona Pánná wiele o chwatach swoich od ś.
Elzbiety vstyskawszy / iednák wshytke swoje stowa do
Pána Boga obrociła / wżac / iako sie z tymi obchodzić
mamy / ktorzy nas / albo rzeczy nasze wynoszą. Naley-
psza bowiem y nabespieczniejszy iest / mowe do czego in-
nego obrocić / miánowicie do Boga / od ktorego do-
bra one chwalebne mamy.

Potym wważać / ktora z Anyoty y z ludźmi skapo-
żawse mowiła / rozwiobła sie z Bogiem ná iego wiel-
możnych sprawách. Zobřitości bowiem sercá vsta mo-
wia. Tá pieśń dziesięć ma wiersow iako dziesięć stron
ářsá Dawidowá.

Wielbi Duszó moiá Pána.

Vczy nas w tym wiersu iako p. Boga chwalić ma-
myt : iż wysoce o nim trzymać / wynosić ile možna / do-
broć / miłosierdzie / mądrość / miłość / y rzad iego ; nie-
tylo vsty / ale też wnatrzem. Jako tá Pánná wielbiaca
Boga czynila / ktorey zabawa vstáwiczna brła Boga
wielbić ná ziemi / iako Aniolowie w niebie. O by duży
moia tak go wielbila ? Lecz mało ia Bóże nieśkończony
przemóge / ná wywrażenie ciebie / iakim moge iednák

Sj

sposobem

Sl.

III

II.

Matt. 13.

Ecc. 43.

spůsobem chwały cie / y wynosze wynawiaac ijes więtszy
nád wízelką chwałę.

Y rozradował się Duch moy w Bogu Zbaw.

PJeť fondzicy radosci y wesela prawdziwego iest.
Nie pokládá go w rzeczách cielesnych. Nie ták w
dawkách iáko w dawcy. Alež slusna welelic sie w Bogu
ile stworzycielem iest / slusnieysza iednak iz Zbawicielem.
Ta duszy ma bydi. Nakoniec nie w zaslugách swoich /
ale w Bogu Zbawicielu swoim pokládane.

Weyzral ná niskość služebnice swey.

Psal. 112.

II.

III.

Džiesieć wielkich dobrodziejstw przytacza / trzy swodie
wlasne / á siedm drugim spolne. Ji ná taka wey-
žreć raczył / ktory ná niskości pátrzy / podnoszac z ziemie
nędznego / á z gnoiu vbogiego choť sam wysoko siedzi.
Kedy węż / fundámentem gruntownym chwały Božey
bydi poznánie niskości y niegodności swey. Drugie do-
brodziejstwo Błogostáwiona mię zwać będa wszystkie
narody przešle y ninieysze / odtad iáko Bog ná mie weyzrať.
Abowiem uczynił wielkie rzeczy: Wielki syn / musiáť
y miľká bydi. wielka. Skad wozim / iz pokorny nie
obraza pokory / že znawa w sobie dáry Bože.

A miłosierdzie iego od narodu do narodu.

Czwarta przyczyńa že Pánná serdecznie wielbi Boga
i est / iz miłosierdzie Bože wstáwiczne iest / ná wszystkich
boiacych siego rościagnione. Bo własna rzecz swiętych
Božych / nie rozumieć iz słońce sprawiedliwosti im tylo
sámym swięci / ale iz swe promyszkí do wszystkich / y po
wszystkie wielki rościaga / dla czego zá wszystkich ludzi do-
brodziejstwa iáko zá swe własne dziełnia.

Uczyni

Vczynił moc rąkami swoimi.

Wspamięć panna miała dzieła Wszechmocne Boże /
iako stworzenie świata cudowne wyrządzenie Izra-
ela z Egiptu / a mianowicie świeże Wcielenie moca wiel-
ka sprawione. Za wszystko krotko tu Boga wielbi / co
dlugo podrobił Dawid w psalmie 135. A w drugich
wierszach nie było panna wylicza co Bog uczynił / ale co
też czynił zwykłym rękami swoimi / kiedy / iako / y komu-
chce / pysznych surowo karząc / Luciferow / Sarcenow /
Nabuchodonozorow / z tronow ich składając / a na ich
miejsce małych wsadzając. Abowiem godzi się wy-
chwalenia za wszystko.

Nakoniec opatrność Boża o domowych służy.
Zda się iakoby zapomniat / aż na Izraela a w nim na wszy-
tek świat wspomniat / gdy się stał człowiekiem / pełniac
dzieciom obietnice do Oycow mowione / do Abrahama /
Dawida y innych. Tak plemienista dusza ona wielbiła
Boga gdy się rozradował duchy jego w Zbawicielu swo-
im. Z tychże przyczyn miałby się y duch mój rozpalić
także we mnie.

Náostatek.

Vważać / iakimi dobry Błogosławiona panna wbo-
gaćła dom on / w którym trzy miesiące niemal zmie-
skata. Dziwnymi cnoty oświecać go / y rozmowa-
mi Elżbiety rozpalać. Jesli dla Skrzyni y Arki błogo-
sławił Bog Obedę domowi / y familii jego / daleko wie-
cej dla tej nowej Arki uczynił Zachariaszowi.

MEDITACYA XIII.

O Narodzeniu ś. Chrzścićciela.

Naprzod.

V Wążać cudowne poczęcie / którym Bog wcielił swe-
go Prześlancą. Albowiem nieplodni / aż światobli-
wi rodzicy modlitwy go swoimi gorącymi wprosiłi. Ten-
że Archányot / który Wcielenie zwiastował / poczęcie ie-
go / y wysokię przyszłe cnoty / y prerogatywy opowiedział /
aby wielce poważon był.

I.

Luc. 1.

Naprzod imię które z wolej Bożej mieć miał na wwa-
ge wzięte. Y nazowiesz imię jego Jan / co się wyklada
Łaską. Deklarował Anýot / iż miał być Jan S. obrás-
zem bogácej łaski Bożej / która przed Bogiem praw-
dziwie znalazł / wybrány z tysiacow / bez zasług / na któ-
rego imię od żywota matki ięscze pamiętano.

Isa. 49.

II.

Będzie wielki przed Pánem w tym co wielkiego jest
wniegi / wielki w pokorze / cierpliwosci / modlitwie / y
wielkich wrzędow w domu iego. Winá y sycery pić nie
będzie / iáko trzeżwy Názareczyk na służbę Bożą oddá-
ny wszytek. Będzie napełnion Duchem ś. ięscze z ży-
wota matki swojej / iáko wrząd iego wyściaga. Nawróci
żarliwie co niemiara dusz w duchu y mocy Eliażowej
do P. Boga z Jisráela. Z czego wszytkiego znać / iż to
dziecie bázro doskonałe było w tym co do Boga / bo sie-
bie samego / do bliźniego należy. Ku Bogu / i obfita łá-
ska iego był wrádowny : Ku sobie / dla surowey poku-

III.

IV.

V.

ty

O Narodzeniu S. Janà Chrzęcięcielà.

ty y umartwienia. Kubliżnim / dla żarliwości o ich zbawienie. Przetoż ten obraz za wizerunk v mnie będzie zamie / abym go wedle kondycyey moiey vsilnie nàś śladowałà.

Powtore.

V Wàżąc osobliwe prerogatywy temu dñleciatku dane / w putrołà po porzećiu w żywocie iefęże macierzyńskim. Uciadàiało poświecony / àle iàko pierwiastki ze wszytkich swiatych ktore po Wcieleniu swoim Chrystus poświecił / rozum mu rano bårzo dat / oświecił / zapalił duchem ś. Żyżywania rozumu nigdy mu niewzięto. Bo Bog nie żaluie datkow swoich. A tak roś w łaskách Duchà ś. za pomoca **IESVSOWA** / iàko Elżbieścà matkà za przykładem Błogostławioney Panny. A względem tegoż Janà wielkie też matkà łaski odniosła / y my za tegoż przysyna przemożna odnieść możemy.

Potrzećie,

E xaminować pàmietne Narodzenie S. Chrzęcięcielà / iàko się stało. **NAPRZOD** / gdy do obrzeżania przysło / tego rodzicy / przeciwno zdaniu krewnych / iàż nim go nàzwali / to jest Łaskà / i nowego Zakonu łaskę brał / à wychodził z iàżmà stàrego. Bo Zakon y Proorocy tylo do łanà. Przeto prosić mam / ktory nà mie iàżmno zakonu swego włożył / aby też dat łaskę do zniesienia. Potym Zachàryas Ociec dotad niemy / ducha ś. pełny śpiemà Błogostławiony P. Bog Iśràelski / ktory się tak sęzodroblivy nàwiedzàiac nas stàwił / y potym wychwala nowonàrodzonego. Bo tak chce Duch ś.

chwalić

ss.

I.

II.

S. Ambr.
Rom, 11.

I.

Luc, 16.

II.

Longobardo
wie y inni od
pátroná te-
go wielkie
Btogośław.
otrzymali.
III.

chwalić Boga á przytym świętych niezapominąć. O
dzieciatko nasświetse / wesle ále / iż cie tak Bog miłuje /
że tylo nápisal ná kamiennych ksiázkách imie twoie nie-
my / á lástis mu tak wielkiey wżyczy / otrzymay ia też pro-
se ná mie. **POTRZECIE** / ktorych dosiá wiás-
domość o tym / wielkie mieli wesele. Czym dawáno znáć /
iż byt Kościolowi dány od Boga ná wielka počecie
duchowna. Nákoniec Ewángelistá nadobnie mowi.
Ręká Páńska bylá z nim / prostowálá go we wśrętkim /
bronilá / dżiwy prze zeń robilá. przetoż Kościół słowá o
Jsiáśu rzeczone / świętemu temu áptnie. Pan z zy-
wotá mátki moiey wspomniat ná imię moie / pod cie-
niem ręki swoiey zákrył mię / położył mię iáko strzałę
wyborná / w sáydu swoim skrył mię. O szesliwa strza-
to / ktora nie swym ále Bożym biegálá lotem / o wybor-
na ob Duchá s. ná rzeczy wielkie nápieta strzálá / ktorey
nigdy nie odstapilá ręká Wśzechmocnego.

MEDITACYA XIV.

O frásunku Iosefowym, y obiáwieniu.

JA fundament tego rozmyślania trzebá wiedzieć s. Jos-
sefá / cnoty / láski / y wysoka światobliwość / prze ktore godny
był towarzysztwa takiey Pánn y opiekunstwa takiego Syná / y o-
wśem iż mniemano że był Oycem iego: Wiáry y postuśenstwa
wielkiego niż Abrahám : cierpliwości w pracach wielkiej niż Já-
kob : czystości niż drugi Iosef : towarzysztwa z Bogtem niżi Moya-
sej : áchocet wielkiej niż Dawid. Te y inne cnoty w nim ro-
sły / zó

W / 34 przykładem oblubienice / gdy ci dawa Serafimowie teden
drugiego wyprzedzić chiał w lataniu do Bogu bez przeskody
wolnym.

1. Cor. 76

Punkt I.

GDy powrociła panna z domu Zacharyasowego / zna-
leżona jest małaca z Duchą ś. a Iosef masz iey przy-
szyny niewiedzac / frąsuiac się chciał ię potajemnie opu-
ścić. Około tey historyey / rozbierac skryte sady Bo-
że / gdy to światło niewinnie turbuie y frąsuię. Jos-
sefa rzecz tak nowa frąsowała. Pannie cieśka była po-
deyrzana byty w Oblubienica. Ale ktora Bog znamie-
nie przy Anyele y Elżbiecie wyniosł / w Oblubienica tak
wpołkorzył / iż w takowym wpołkorzeniu y utrapieniu wiel-
kie są dobra. Z czego widze / iż nikomu / by był naświe-
sły / by z świętymi zamsze przebywał / nigdy w tym żywo-
cie nie zeydzie na frąsunkach y utrapieniu / dla czego te
nalepiey za dobrodzieystwa Boże przyjmować / zwłaszcza
kiedy bez grzechu przypadna / mówiac sprobuy mię Pa-
nie y doświadczyć rozmáćcie na duszy y na ciele.

Psal. 25.

Punkt II.

TWdzień rozbierac bede známienite one cnoty ktore tá
poświatna pará taká okasia sprobowana pokazała.
Josef cierpliwość y roztropność wielką / gdy tak wielką
krzywdę / iako rozumiał / mileżeniem pokrył / nie skarzac
przed rodzicami / nie szemrzac / ani wsczypli oblubienice
przermuiac / lecz iako sprawiedliwy znosić. R O S T R O-
P N O S C / gdy środek wynalazł iakoby ochronił sławy
Oblubienice swey / namysliwszy się dobrze na to. Skad

I.

się zarostydze wielkiej niecierpliwości moiej / semrania
na bliźnich / obławiania defektorow ich / skwapliwego
posadzania.

Panna zaś / iako światobliwsza / iasniey pokaza-
ła / abym iey naśladowała / nieład i pokore / miłosenie / of-
nosć w opatrności Bożej / y wstawiężna modlitwa. I
pokorę zamleżała tajemnic Bożych przed Josefem / ani
ich dopuścić obławiać Elzbiecie albo Zachariaszowi.
Wolała miłzeć niż się wymawiać y świadki zwodzić /
lecz duszo Bogu się y swoy honor poruciła / modląc się
tym czasem wstawiężnie / aby Bog zabiezał. O duszo ma-
pátrzy na ten kościół żywy / y spalery 4. Którymi jest
przebrány / a tak się przybieray.

Punkt III.

Matt. 1.

I.

AGdy to S. Iosef myślił. Oto Anyot Páński / vkazał
mu się we śnie mówiac / Iosefie synu Dawidow / nie-
boy się przyiać MARYEY matzonki twej. Abowiem co
się w niey narodziło z Duchá S. jest. Uwážać iż nigdy
sprawiedliwych Bog nieopusza / iako ani Josef w wiel-
kiej wątpliwości opuszczony jest / ale mu Anyotá posła-
no / Który nádobnie rzecz wszystkie przelożył / własne imię
y fámilia iego wyrażił / skruput mu wyiał / nieboy się / si-
spiczo zniósł / frásunek w wesele obrocił / mówiac poro-
dzi syná y nazowiesz imię iego I E S V S.

II.

Stad snadno dosć / iakie miał Josef wesele gdy zbył
podeyzrenia / acz go wstyd nieco było. Iako ostrożny zo-
stał / aby nikogo nápotym nieposadzał; Iako Bogu dzie-
kował za tak światą obławienice / za opiekunstwo Syná
takiego / za bliskie światá odkupienie? Radość także

III.

Włogostá

Błogosławionej Panny moge wważać / gdy wspaniałe
go Oblubieńca obaczyła / y opatrność Oycowska Bogá
swego o swoy honor. O iakie mieli ci dwá Cherubino-
wie ziemscy wzajem wesele / iáko Anielski żywot wiedz-
iakie poddaństwo Panna Oblubienicowi swemu iaké glo-
wie oddawała / Na ten czas odpowiedziała mu wszy-
kie tajemnice / ktore przy Zwiastowaniu / albo w domu
Zacharyášowym były. Do ná ten czas pogoda była
do mowienia.

MEDITACYA XV.

Ná oczekiwánie Porodzenia Pànieńskiego.

Z zwykli w Hiszpánicy święcić ná ośm dni
przed Narodzeniem Bożym Święto Oczeki-
wánia porodzenia Błogosławionej Panny, Kła-
dę tu rozmyślanie ná ten dzień.

Naprzod.

Dzieciatka I E S V S A gorące prággnienie rozbi-
rać / aby co prędzey dokończyło Odkupienie ná-
sze / ná świat wysłać / pracami ochrzczone byto / y áz ciáło w żywocie
miało / iednak to go prággnienie barzieszy ścisłało. przez
dziewięć miesięcy zatrzymał się iednak / iáko inne d-
ci / więzienia onego y ná ieden dzień sobie niekrocac. Do

G 9

gdy

I.

II.

gdy cierpieć było / nie zażywał z sobą dyspensley ani przy-
wileju Chrystus p. Wierzył ten czas na rekolek-
cyę / niżli się wybrał na świat / odłożył. Wszak abyśmy
rozmyślali na osobności / nim wynidziemy na co wielkieg.

Powtore.

Cant. 8.

Prov. 17.

Is. 64.

VWażać tej wielka żądza Błogosławioney Panny / aby
godzina szczęśliwa ona przysła / żeby mogła narodzi-
nego syna oglądać / y napisać oży Bogiem wcielonym /
powtarzając coraz pieśń one / Krasz mi da / żebyś cię
znalazła syna mego na dworze / począłowała cię / piast-
wała / y wstąpiła iakoś godny. Także aby świat zaży-
wał dobrą onego / Bo go nie dla siebie tylko chorować my-
śla / który się dla wszystkich wcielił. A iż nadzieia od-
włoczna trapi duszę / każdy dzień zwłoki oney miała so-
bie za rok. Takowej żądze serdecznie wzbudzać w sobie
bebe / aby syn ten Boży duchownie się we mnie narodził /
zażywać wierszyków y postrzałów Adwentowych / day-
cie rość niebiosą ić. Okasz Panie miłosierdzie twoie / a
zbaw łaskawie. **O MADROSCI** nieśkończona /
przyjdź prowadzić mnie droga niebieska. **O Wszechmoca**
na iśności / przyjdź obiaćnić siedzącego w ciemności / o
Brolu z Brolow przyjdź nademna Brolować. **Mistrzu**
nienka nauczać ić.

Może też duchownie naśladować żądz tej matki y
tego syna / pragnąć aby moje przedświezczenia porzucił z
Duchą s. coprzędzey na świat wysłany / y execucya miały /
czasu mieysca / y okasy wedle upodobania Bożego.

Potrzebie,

Ważać

Ná očekiwanie poródenia Pánienškiego.

VWajay iž Błogostáwiona pánná / peróna bylá že iá /
 to przy poródeciu ták y przy poródeniu swoím škody
 mieć w dziewictwie niemiála / często rozmyšlájac słowa one
 Isaiášá Oto Pánná pocznie y porodzi syná / á zdumiewá
 iac sie ná nie mowila. Składže mi to szezście / žem ia ta
 dżiwna prorokowana Pánná & Ze tegož syná noše w
 sobie / ktorego y Ociec niebieški & Takowymi áffekty pa
 tála / z radošcia ná gođine one szezeliwa čekáiac. A tym
 časem duše swoie codzień gotowála / y przešwietnemi
 cnoty zdobila / y co potrzebne bylo do wšlugi iego go
 towila. A ia tákže czynić mam / gotuiac sie do Wáro
 dzenia Páńškiego / iáko mie tych dni Bošćiot wpomina
 Gotuyćie drogę Páńską / proste czyńćie šćiešzki iego / á
 ogláda wšzelkie čiáło zbáwienie Boze. Zniešćie zawá
 dy grzechowe / krzywe intencye / obyčáie chropowáte /
 nikogo nieobražayćie / čichymi badźćie / á ták čichy Zbá
 wićiel przyđjie. O Pánnó chwalebna / ktorá goraco
 Wárodzenia syná twego prágnela / y známenićieš sie zgo
 towila / czyn za mna / bym przeškody przyšćia iego znio
 šlá co predžey.

MEDITACYA XVI. O drodze Błog. Pánný z Ná zàret do Betlehem.

GDy wćielone Słowo z żywota Pánienškiego / ták no
 wym / dżiwnym / á swietym sposobem wyntać miało / taki nie
 byl y nie bedźie drugi nigdy / ták sporzodził spráwu one / že z do
 ma Be-

61.

I.

II. 7.

II.

Lue. 3.

mu kiedy mogli wczasy swe mieć / takó miał Jan s. wyszedł / pokázus
 tac takó pieszczot nienawidzi / á takó zas miłute vbo /two / gdy n áro
 dził się w Betlehem w takó chwile / kiedy wšytkiego niedosta
 wáto / takó pelgesym wymyslił. Czym I E S V S trázaráński
 delcye me / przed ktorými nie tylo nie vciekam / ale gdy ich niemáś
 sukam / potępiá / a vcy takó Mistrz prawdziwy odrzućć to
 wšytko co świat miłute / przymowác co mu nie smáłute.

Punkt I.

Luc. 2.

O Básiá rozbiéráć drogi oney do Betleem. Wyszedł
 dekret od Cesárzá Augusta / áby popisano wšytek
 świat / y áli wšyscy áby się popisáli kázdy do miásta swes
 go. Szedł tez y Iosef z miásta Nazáret / do miásta Da
 widowego Betlehem / przeto isz był z domu y pokolenia
 Dawidowego : áby był popisán z MARYA pošlubio
 ná sobie małzonka brzemiénna. W czym rozbiéray iáś
 to dáleko od siebie są myśli Boże / ob myśli ludzkich /
 inše Krolá niebieskiego / inše Krolow ziemskich rády /
 Bo wyrok on Cesárski z pompy / pychy / z takómstvá pos
 chodził / gdy chce áby go wšyscy do namnieyszego vczáli.
 Zbáwiciel Krol niebieski ná pokóre / vboštro y poddáńs
 stwo pátrzy. Nie roztázowác przychodził / ale słyszć
 wšytkiemu światu / deptáć pompy / próżności / pošedli
 wošć iego. A iezeli wšytkiego stworzenia Monárá
 chá / ná świat przychodząc słucha wyroku hárdego / Pá
 nu się niepráwemu podawa / trybut dáć / coż zá wielka
 je y ia poddána będę wšzelkiemu stworzeniu dla Boga :
 Vrodzić się też w Betlehem obrat / że tak Wólcac vradził /
 ktore° słucháiac / z pošluseństvem się vrodzić iáśo chciał
 y z pošluseństvem vmrzeć. O Kochány moy wysćcie y jeś
 ćcie me takowes niech bedzie / Amen.

PVNKT

Punkt II.

Wyczerpywać pożytki z drogi Błog. panny y cnót iey.
 Dłżwna cierpliwością drogę nieblistka / zimie / wbo-
 ga będąc odprawuie / rozmawiaiac z synem swym / a ię-
 śli kiedy z Józefem / tedy p. Bogiem wszytkie iey rozmo-
 wy pachnety. Z brzemieniem iednak mol. stey nie mia-
 ła / niecieżył iey syn / ale počieche dawat / iż go w rychle
 ogladać miała / iż chcę żimá kwiateczek on Jessęgo wzni-
 ębie tudzież. O panno niech duchem za toba idę / gdyż
 ciałem bydy niemogło / a nąśląduie cnót twoich ktoreś
 w gościeńie pokazała.

Punkt III.

Pierząc na iey przysięcie do Betleem / gdzie dla ziażd-
 wielkiego / nikogo nie znalazła ktoryby ia przyiał / prze-
 co do skąnie bydlecey sklenić się musiała / za ordynacyę
 Boga samego / aby w bogo w niedostatkū na świat wysta-
 pił / y nie miał ktoby litował niewczasem ięgo. Rozbie-
 ray / Jaki to Pan / ktory gospody teraz szuka / a nie znay-
 duie. Jaka ludzka ślepota / kcerzy go ani znają / Ję-
 ko na tym wiele trąca : nakoniec iako Bóg co podleyfę-
 go iest na świecie / to obiera sobie. Z czego serdecznie po-
 litowanie wyćisne.

Naprzód bowiem pátace y bemy na wężasy swoje /
 bogactw w Betlehem po myśli swey mają / a syn Oycę
 wiecznego / dziedzić wszytkiego do własnego miasta przy-
 szedłszy / z ktorego sędzi / między pokoleniem y rodaki swy-
 mi gospody szuka a swoi go nie przyimuia. O pannie wcie-
 lony

I.

Ioan. 1.

lony / iáko predko toba gárdzi świat / ktorys odkupić
przyszedł & Liszki y psalzkowie gniazdá máio gđzie pra-
šetá swoje kládo / á syn czlowieczny y vboga mátká ie-
go nie máio gđzie głowy sklonić & Aż do plugawey stáys-
nie / kedy wol y osiel wstąpi pánu swemu / ida & Wy-
żeń ze mnie chytrósci lisie y gorność práśa / ktorec zá-
stepnia gospode.

II.

Potym mácąc przyczyń / przez w Berlehem nie
ználast Chrystus gospody. Iż go ślepy lud on nie po-
znał / y nagrody bogátey / ktora záplácić miał gospode
ten ktory Marcie y Zácheusowi sówicie nágrodił. O
Boże nieśkończony / ktory do drzwi serc ludzkich koła-
cesz / áby wniść y vbogácić ie wolno było. Przydź do
mnie Pánie záwołay boć ia wstýp / kóláć otwerze / y
co najlepszego gmáchu ábys do woley odpoczat w sercu
mym wstápie.

Apoc. 2.

III.

Nákoniec iáka Pánná y Josef cierpliwość w oney
nieuczynności ludzi nieludzkich pokazáli / y owšem / y
rádosc że do śopy márney iáko vbodzy musieli / ácz
bogáci w co innego byli. X bede tey swietey
pary iáko naylepiey náśládownáć.

MEDITACYA XVII.

O NARODZENIU PANA IESVSOWYM.

Punkt I.

Rozmyśląc jako Słowo przedwieczne w cielenki ludzkie odziane / wielki on Bog / małuckim się stawszy dla nas / światu się pokazał / y wybrał weśoto biecć drogę swoję wysłapiwszy na miejsce napobleyse we wszytym świecie / ten który trzyma niebo. O dziećciatko naderzymać mocniejszy / jako słońce nowe ze wschodu bieżące aż na zachod krzyżowy / oświeć duszę ma bym patrzeć na wschod ten twój mogła.

PO T Y M jako matka / za gospode one miła przez miesiące dziewięć wdarowała Dziećciatko to moje / nieofścawianymi dary / wrażać / radościami miasto boleści których inże matki doznawała / y światłością do posiedzenia onej ciemnicy. **P**R Z E T O patrz duszo moja / jako niebieskiego tego gościa w Przenasw. Sakramencie przyjmiesz / żeby cie / nim odeydzie niebieskimi dary y bogacił y nasycił.

NA D T O wyszedł cudownie / ciałości nie naruszywszy panielstwy / esobliwy ten honor matce wyrządzać / nagradzając y tym pomieszkaniem w niej swoje / albyśmy wiedzieli / iż dla wyrządzoney iakiejkolwiek posługi tej

I.

Psal. 18.

II.

III.

mu / w rzeczach naszych składować niebedziemy / choćby cudow do tego trzeba było

Powtore.

I. **R**ozbierać radości Błog. panny / affekty / sprawy / słowa. gdy wesele / iako poset dąto znać o godzinie porodzenia. Jako w łacińu bopy / na rozmyślanin zachwycona / iednorodzonego swego porodziła / y tudzież do siebie przytuliła. Alko wesele wypowie dusze oney / cudnego syna z wierzchu widząc / a przemieniając do wnetrzney iego piękności. To sie osmieliła całować go / to sie z cicia iego hamowała. Bo na tych dwóch rełach chce być Bog piastowany / miłości y wężliwości / z wprzeemości sie przybliżać / że cści wmykać.

II. Tudzież Błog. panna małutkiego swego pieluska mi ogarnęła / y położyła we żłobie / niegodna sie czyniac piastowania iego: padszy na kolana iako Boga wzięła / y mówiła do niego wiedząc iż ja rozumiał: dziękowała odrodzaniu ludzkiego / od siebie / że ja matka wzięni / ofiarowała sie na posługę rozkosznymi słowy. o czym myśleć milsza / niż mówić.

III. Toż Józef bez pochyby wżynił / za dobrodzieństwo światu dane dziękuiac / obiecuiac służyć / piastować / opatrować. A do tych swiatych słusnie sie przyłączyć mam / y ciasto y dusze / y co mam temu ofiaruiac. O nasłobdny panie iakież oddam dzieki za tak wysokie dobrodzieństwo / żeś sie starośie niemowiatkiem w niedzys sie narodził? Obym na godzinie one trąfiła była / abym ci wasługowała; Przysym teraz te wola moje / cokolwiek jestem / wniem / y moge Matcestatowi twojemu ofiaruić / posłuchaj mnie w registr sług twoich.

PUNKT

Punkt III.

V Wážíť Wielmožnosť dieťaťka tego we žlobie po-
ložonego / Co zač jest / Co mowi sercem / Co čierpi/
Dla kogo / y Jáko.

Napřed meláda Personá jest / Bog ktorego tron
Cherubinowie / studzy Anýolowie / miedzy bydleť lezeč
niemial. Slovo přez ktore státo się wszystko / zá no-
gi y rece zviazane pláče. Jálnosť nestoňžona Oycá
niebieskego / odziaňy šwiátlosťia jáko szata / powity lá-
dá w pieluchy. Który karmi wšytko stworzenie / mles-
ká od mátki potrebuie. O dieťie malé y wielkie / wšes-
dy čáť wšedy mlości godne. Leč imes dla mnie po-
dleyszy / tym v mnie vprzeymiešy Ktož čie jákos
godny odmiliuie ?

Pecym slová / ktore to niemowiatko nie lezyťiem /
leč přykłádeni mowi / rozbiaray. Do Oycá / džakutac
že go we žlobie widzieť chćat oro idě / bym vczynil wo-
la twoię Bože. Na ludži ze žlobu wotál. Vczćie się zem-
čichy &c. lešli się nie staniećie jáko málurecy / nie wni-
džiećie do Krolestwá niebieskego. Ktokolwiek się vnizy /
jáko dieťiatko ten wćešzy jest. Tak wola ná mie / tes-
sli studžam / y prošć aby m wšy otworzył / bym ležyť ie-
go zrozumáť / y byťa malutka w niewinnosťi / w peko-
rze / w mlieženiu / y w mlości.

Ná včyňki tego tudžies očy rzuca. Jeden jest
cudowny wćelce / řž bedac rozumu doškonátého iak w trzý-
džiestu lat / džiećinna wšytké postáwe mial / á mianowicie
mu pláč grzechy náše wćisněly. A Błog. pánná wi-
džac dieťie pláčace plákáťa z nim tež. Ona šodšy l E.

H H

SV přez

Co to já dšie
čistko.

Hab. 5.

Ioan. 1.

Psal. 103.

S. Berni

II.

Co mowi
Džieťiatko.

Matt. 11.

Matt. 18.

III.

III.

Co cierpi
Dzieciatko:

Psalm: 87.

2. Ref:

S V przecz tak gorzko moich misery plączęś swodich zą pominiawszy? A iam twárda/ máiac tak wiele przyszyn do plągu/ zwlaszcza żebym cie tym pocieszyła.

Nakoniec niewczasu/ wbostwo/ zimno/ nie z musu ale z dobrej woley cierpi Obrat do narodzenia żime/ pulnocy/ stáynia/ niedostatek wielki/ kominka/ kolebki nie było: i ż twierdzić mogł/ lamci jest w bogi/ w pracach/ despektach/ niewczasach/ od młodości m niey. Tu sie ząwstydzic przy tym dzieciatku mam/ żem inaczey dotad żył/ niż on żył y wczyl/ wmyśliwszy náśladować go/ y nie z musu/ lecz dobrowolnie/ z miłości cierpieć z nim. O Słowy Mądrości Boskiej co ná tym korycie/ by ná ká/ tedrze siedzi/ by niemy nic niemowisz? Robaczkę subtelny w drzewie/ iáko świat wszytek porażasz pokora swoia w tym żłobie? O Mądrości ktora miłżkiem wczyl y niemowię zabija/ náucz mie/ bym robiem iáko ty zostála.

MEDITACYA XVIII.

O weselu Anyołow przy Narodzeniu Chrystusowym.

V Wáżąc Waprzob/ co sie ná niebie działo/ gdy sie Chrystus ná ziemi narodził. Anyołowie bowiem tu ná Mąyestat Boży pátrzac/ á owodzie pokrytość y nieznájomosć widzac/ bárzo zdumieli/ y z prágnienia wielkiego aby miał y w ludzi częśc/ stápić ná ziemię osiárowáli. A mowi Apostol Gdy wprowadzał Ociec pirworodnego

Heb. 1.

ná zie

O Wesciu Anyolow przy Nā: odzeniu Chry.

69.

nā ziemię rozkazał. Niech mu się pokłonia wszyscy Anyolowie iego / do iednego. Przetoż mu wszyscy pokłon z niebā oddali. Serafinowie patrząc nā / zimnymi się bydy wznawali: Cherubinowie przy tym dzieciactku głupimi. Toż inne chory wżynily z wielkim drżeniem. Wesele się dobro me / żeś wżcony od Anyolow / żalnie iżeś zā pominiāny v ludzi. Klāniamci się z Anyoty Święty s. s. Boże Zastępow / pełnā iest wżytkā ziemiā chwały twoiey / choć tym dymem y iāskinia zda się zakryta bydy.

II. 6.

Iako Zwiātkowali Pāsterzom wesele.

V Wāżać iż Bog posłał Anyolā / do pāsterzow blisko Betlehem trzody strzegacych / który w cieie świętym / oświeciwszy ich rzekł. Oto oznāmuę wam wesele wielkie / ktore będzie wżytkiemu ludowi / iż się nam nārodził dziś Zbāwiciel Chrystus Pan w mieście Dawidowym / ā ten maćcie znāk / znaydziecie dziecie wwinione w pieluszki y położone we żłobie. Nowiny tey niechciał Bog Mądrym / Żacnym / Bogānym zāwiē / iż pysnymi / takomymi delikatāmi byli / lecz pāsterzom v bogim / pokornym / pracy przyuczonym / y czułym w powinnościach swoich. Bo tych rzeczy Bog szuka / gdy komu swych tāiemnic wżycā: ā że nie mnie / iest ktorys defekt tych cnót we mnie.

Kozumtela tē
był Gabryel
Luc. 2.

Okāsia wielkiego wesela bytā / że się nam Nārodził Zbāwiciel / nie sobie / ani Anyotom / bo zbāwienia nie potrzebowali / āle nam / y mnie / rodzi się / obrzeżnie / cierpi / y cokolwiek czyni mnie czyni / by mnie zbāwił / grzechy odpuscił / swymi zaslugi v bogācił. **O I E S V** naślodź co tobie mātēra boleści / to mnie wielkiej rādości. Wesele się iżeś tak dobry / że moje trudy y bole przyjmieś nā

II.

się. Tłech prośe nieśczęśliwy człowiek niebada / abym tak żyć miała / iakobys się nie narodził dla mnie / a zapomnieć pokory twej.

Znałi na znalezienie Chrystusa / a / dzieciństwo / pieś /
 lufki / y żłob. Onieśkończona wysokość Boga / koby
 się spodził / iż tak podle rzeczy droga / a do poznania ta-
 kiego Młestatu? Lecz iż się w podobnościach takich ko-
 chasz / naucez prośe / po czym poznam / żeś się w duszy mey
 narodził. Po tym / iesli w tobie jest dziecinna niewin-
 ność / milczenie w języku / w bogi habit / affekt do obiera-
 nia naliższych rzeczy na ziemi.

P V N K T III.

NA tym miejscu zebrato się rycerstwo niebieskie /
 chwalcąc Boga / Chwata na wysokość Boga a na zie-
 mi pokoy ludziom dobrej woley. Rozmyślać kto te
 Anioły posyła / na co / y iako śliczny Hymn spiewają.

- I. Anioły wysła Dziec / aby Syna tak poniżonego
 przeby ludźmi wzięci / bo ilekroć się poniżał / zawoła go O-
 dziec wywyższał. Druga / aby nas ci Aniołowie naucez /
 II. li / co czynić mamy / za to / że się Bog stał człowiekiem /
 że go chwalić y czcić trzeba.

Chwała na Wysokości Bogu.

- III. **V** Cza w tych słowach Anieli / iż Wcielenie Pańskie
 znamięniona jest chwala Boża : bo y w niebie mia-
 nowicie go za nie wychwalają / y słusna aby też było na
 ziemi nasey. O Krolu Chwały nigdy z wst moich to
 słowo niechay niewychodzi. Chwała Bogu w Trócy
 jedynemu. Chwała Ocyu y Duchowi S. Chwała Oy-
 cu iż

O pokłonie Pasterzow.

cu iż mi Syna swego dał. Chwała Synowi / iż dla mnie
człowiekiem się stał / Chwała Duchowi s. którego mi-
łość to wszystko robiła.

A na ziemi pokoy ludźiom dobrej woley.

Pokoy y poślednienie dosto z Bogiem / z Anioły / y z
sobą każdemu / za narodzeniem Zbawiciela. Stane-
to odpuszczenie grzechow / zwycięstwo z Czartow / pod-
daństwo ciała duchowi / zgodą z Bogiem / iako napisa-
no. Wznidzie za dni jego sprawiedliwość / y dostatek
pokoia / zniesiony będzie miesiąc y odmiana. Komuż
osiąrował Bog ten pokoy? Ludźiom dobrej woley / pro-
stej intencyey / złączonym z Bogiem. Nie ludźiom
wielkiego rozsądku / bystrego domcipu / sił y talentow
wielkich. Bo tacy ludzie radzi wojnia z Bogiem / y od-
wracają się od niego. Przetoż nie bogatszego nie jest
nad dobra wola / nie milszego. Jako nad zła / nie mizer-
niejszego / nie metniejszego / nie straszliwszego.

Náostátek.

Aniołowie / niż do nieba wstąpili / przysli do sopy dzie-
ciatku poklon oddać / tam pieśń one penowali Bro-
lowi swemu / y wcieśli niewymownie pánne y Josifa
muzyka swa wyśliła one, miłość / nabożństwo y affekty
inne wzbudziwszy w nich.

MEDITACYA XIX.

O pokłonie Pasterzow.

Gdy

71.

III.

Psal. 71.

S. Greg.

Luc. 2.

I.

II.

Cant. 1.

GDy odešli Anyołowie/ Pasterze mowili ieden do drugiego podźmy aż do Berlehem a ogladaymy tę rzecz ktora się stała/ y przyšli kwapiac tam kedy dzieciątko było.

Naprzod rozbieray/ iż niezapomnieli Pasterze obowiązania Anyelskiego. Bo nieprzystoi mądatow Bożych y natchnienia zapominać/ ale się słow y przykłady pobudzać do wykonania. Druga iż doskonałe posłuszeństwo pokazali/ choć im Anyoł wyraźnie nie nakazał iść do Berlehem/ ani trzody opuszczać. Bo posłusny czyni wszystko/ co zrozumie bydzi milego Bogu. Trzecia/ ochota wielka. Kwapiac się przyšli/ y przeto za pilność swa godni byli znaleźć/ którego szukali. O Pasterzu nad Pasterzami/ pokaz mi miejsce kedy odpoczywałś narodziny się/ żebyś mnie znalazł/ poznął/ y umiłował na wieki.

Y wszedłszy znaleźli **MARYA** y Iosefą y dzieciątko położone we złobie.

Naprzod godno wiary/ iż gdy Pasterze w ono miejsce wchodzili/ światłość się z oblicza dzieciątka **IESUSA** wydała/ ktora ich przeświecała/ nauczyła/ iż na którego patrzały/ Bog był prawdziwy/ Zbawiciel y Mesjaś obiecany y oczekawany. Ża co oni padłszy na ziemię dziekowali/ prostymi ale nabożnymi słowy; na wszystkie się posługi ofiarowali/ y wspominki takie w bogie oddali. Co wszystko wielce w weselito Błogosławioną Pannę/ pochwalającą on pokłon/ y słuchającą iako iey o Anyołach powiadała. A Pasterze światobliwa matkę widząc bardzo się zdumiali. O **IESUS** nastodysz/ z tymi prostaczkami cie witam/ z dary i de mymi do ciebie/ z sercem y wszystkim co mam/ niechay od ciebie bez darow także nie odchodzi.

W innych

O innych trefunkách w Betlehem aż do
obrzezania.

Y. Wroćili się Pasterze wielbiac y chwa'ac Boga / á co
widzieli y słyszeli opowiadali / wżycy dziwowali się.
A M A R Y A zachowywała wszystkie słowa te znośac
w sercu swoim. Czworakiem się ludziom przypatrować /
ktorzy sobie rozmaicie około Narodzenia Pańskiego po-
stępowali.

Jedni w Betlehem będąc / do żłobu Chrystusowego
choć słyseli od Pasterzow dziwne one tajemnice / nie przy-
šli / dla rozmaitych zabaw swoich ; takich ludzi dosyć y
teraz / ktorzy swego pilnują / zimno wważają / albo nie
wważają / tych to tajemnic.

Drudzy trefunkiem do iśklinie oney w chodzili / lecz
ani matki ani Syna nie poznali / powierzchu tylko po-
szawszy odchodzili. Tak / kto martwa wiara na to patrzy
pożytku nieodnieśie.

Trzeci od Boga ruszeni / iako Pasterze / z wiara
przyšli / weźcili / z zęskiem wielkim do domu odesli / y dru-
gich do szukania pobudzili.

Czwarcí iako Błogosławiona Panna y Josef / zostá-
li w żłobu pilnując y służąc dziecięciu / pemniac y znośac
w sercach swych / cokolwiek widzieli y słyszeli. O iakie
Bólacze o tym wszystkim czyniła Błog. Panna / znośac
co pisałi prorocy / á na co patrzyła : co Anioł y pasterze
przyniesli / á co przed oczyma miała : co Bóg w niebie
á co w żłobie czynił : musiało tam bydz dosyć nabożnych
affektorow. przez tydzień aż do Obrezania. Szczęśliwi kto-
rzy taka chwile zabawkom tym dać mogą. Naucz mie
Panno znosić w sercu / czego mie wiara wzy o Synu two-
im / bym go miłowała y przed oczyma miała na wieki.

J

MEDITA.

I.

II.

III.

III.

MEDITACYA XX.

O Obrzezaniu Pàná IESVSOWYM.

Punkt I.

I.

VWizac doskonałe Pànnę y Josefà posłuszeństwo / w
tym co Zakon około Obrzezania rozkazywał / aż wi-
dzieli / iż boleśna ekspucya dzieciactwa / które wprzeymie
miliowali / bydi miała / posłuszeństwo moście wolej Bos-
żej / która tak sobie Błog. Pànną ważyła / iż gdyby na to
przyszło iako Seforze / noż wzięwszy samaby go obrzekała
była / ażby od żalu snadź skonała.

Ex. 4.

II.

Rozmyślac iey nabożeństwo przy tym akcie / nie o-
desła Syna / aby zranionego leczyła y tuliła / krew świe-
ta iego y obrzezek zebrala / wiedząc iż krew była Syna Bos-
zego / y wagi niezmierny. O Jaki ja osiadowała Bogu
Orcu / za wszytek świat / przydając aby się tym wylaniem
Krwie kontentował. Duchowiś. mówiła / co Sefora Mojs-
zeszowi iakoś mi oblubieniec krwawy? Kiedy chcesz Krwie
Syna mego? a iednak cię przeto nieopuszcze / iako ona o-
puszcza Mojżesza / choćby y moje przy tym wylać krew
mi kazał. A z Synem płacząc płakała / myślać O grze-
chu pierworodny / iako cię przypłaca Syn mój O Kánnie-
niu Adámmu / iakoś cięśki Bogu. O pànnu bym tak
za me grzechy płakała / żebym ich mocą Krwie Syna
twego zbyła.

PVNKT

Punkt II.

VWażać nielada cnoty / które Chrestus p. przy swoim
Odrzezaniu pokazał. posłuszeństwo / mogąc z łobą
dispensować jako zakonodawca / także / iż go nieobowia-
zował żadna miara Zakon / jako poczętego bez grzechu /
mógł tego ciała nie przyjmować. Lecz trudne rzeczy
obrat / gdy my śnadszych nie przyjmujemy. Połone /
grzesznym niebywszy / ani bydy mogąc / za takiego się rda-
wał za odrzezaniem cnym. Czym zawisł dza ras / kto-
rzy grzesznymi będąc pla'czem się sprawni blawych pokry-
wamy. Upokarzay się duszoma / gdyż się prawda upo-
karsza. potrzebie / Cierpliwosć pokazał. Z o innetż at-
ki rozumu niemające nie było się odrzezania / ani neją /
ani rany / aż pocia : lecz to niewinniaćko / rozum y sub-
telna complexia mające rany się bato / acz ia w strcu che-
nie przyieto. Pozwarte gotaca miłość / gdy nie tylo
eroche / ale wszystkie krew wyteczyć / y wiekše rany wziąć
był gotow. O miłości niezmierna ! cierpliwosćci nie-
zwyciężona ! pokoro głęboka / doskonałe posłuszeństwo /
cnoty z których Kaptar'ska ślata ślanelá / kofte wnieksa
niż ona była z Hiacintu / Szafatu / Karmazynu y bisio-
ru. O Arcykaptanie któryś się dziś w nie przyoblekt /
ażebys ofiarę poranna ofiarował / y wdzienieś na wieczor-
na Brzyżowa / przyoblecz mie Pánie prośe w podobna.

I.

II.

III.

IV.

Ex. 39.

Punkt III.

Dziś rozbiierać / iż Chrestus p. cieleśnym odrzeza-
niem duchownego po mnie wydziaza / ed'ecia zbyts
tem

I.

S. Doroteus.

Łow/ delicyj/ proźności/ y występkom wszytkich vmartwies-
nia/ choćby krew przeto rozlać przyszło. Day krew á
bierz ducha mówil ieden święty. Bo bez krwi dostos-
nałości duchowney nie nabedziesz/ ciała y krwi nie wa-
martwiwszy.

II.

Hebr. 12.

III.

Mam nádto cierpliwie przyjmowić / gdy mie druz-
dzy obrzezania zbytku/ bądź dobra/ bądź zła intencya/ choć
też áże do krwi. Ponieważ wedle Apostoła nie wiele
dąkażal / Kto się niezastawil áz do krwi walczac prze-
ciwko grzechowi. Do tego wważać / iż Chrystus p. ná
trzech miejscách wylał Krew swoie. Przy obrzezaniu. W
ogroycu. Na Kalwaryey. Żebym cierpiałá we trzech os-
tąściach / gdy mie słudzy Boży obrzezania y kráia / w czym
mi nie miło. Potym gdy sie sámá pokuta y vmartwie-
niem karze / iáko Pan w ogrobie. Takoniec gdy Pilat
ádwersarz iáki mie trapi. **Q I E S V** przez krew twoie
po trzykroć wylána / wzbudz serce moje / Bo choć wiele
ma wilkow do obrzezania / nie da sie ich iednąk tknąć
własna miłość.

MEDITACYA XXI.

O Imieniu I E S V S.

Naprzod wważać.

I.

KTo ie kładzie. Dla ktorey przyczyny. N iáko przyie-
te. Oćiec sam niebieski wynalazł to służące imie Syno-
wi / który iego wielkości był wiadom. Nádto imie to /
wykláda sie Żbawiciel / pokazujące iż przyszedł zbawiać

nas

77.

Jesus Name

11.

Ca nt. 1.

III.

了 已

Kozbieray

Apł 4.

Rozbieray / przez aż osmego dnia przy Obrzezaniu to imie nań włożono. Naprzód aby go wynieść za pokorzenia takie Ociec / w ten czas kiedy postać grzesznika brał / imieniem tym Ktore jest nad wszelkie imię. A tak bywa / iż kto się dla Boga upokorzy / bierze imię nowe / Ktore oszacować trudno. Druga / aby pokazano / iż Brwia nieiało nabeł imienia tego sobie. Bo choć iey kes wylat teraz / wszytkie i dnak obicenie na okup światła / y owsem tysiąc światow / byich było było. Tak byt hoy ny dziś I E S V S / niech pochwalon za te miłość będzie. O duszo ma / jezeli Zbawiciel Krew dla twego zbawienia wylat / gotowś bądź dla niegoż wylac swoje.

Potrzećie,

1. Cor: 12.

I.

Perogatywy przestodkiego imienia I E S V S y pożytki nasze z niego zbierać / y na to światła od Oycā wiecznego prosić. Jesli bowiem niżt niemoże mowić Pan I E S V S / iedno w Duchu ś. a kto bez niego poymie ses krety Ktore w nim siedza & Jnie albowiem I E S V S iest summa wszytkich rzeczy Ktore są w Chrystusie / iż iest nieśkonżonnie dobry / mądry / Świete / miłosierny / Jezeli I E S V S E M iest / pokornym iest / cichym / cierpliwym / postuśnym / miłości petnym. Jesli I E S V S E M iest / Miśtrzem / Oycem / Sedzia / Pasterzem / pośrednikiem iest. Przetoż mamli I E S V S A mam wszytko / ieslim chory / moiem zbawieniem iest / ieslim ubogi / skarbem moim / ieslim słaby / mocą moia / ieslim głupi / mądrością iesli grzesśny / moim odkupem. O I E S V moy wszytek / day mi cie n ide wszytko milować / w tobie samym odpoczywać /

w tobie

w tobie jednym, wszystko dobro moje jest, któremu część y
chwała na wieki Amen.

Za tym dyskurować moge / iż się w tym imieniu one
Wielmożności prorokowane zamyslić / Nazwan będzie
Dziwny, Porządny, Bog wieczny, Ociec przyszłego wie-
ku / Księżę pokoju: O wielki I E S V / iakoć służy te przez
świecne tytuły / które iż w tobie prożne nie są / co znaczą /
to spraw we mnie / dla chwały twojej. To imię także
pożyteki ma znamię. Pewny środek na odpust grze-
chow: pewny wzgląd na wysłuchanie Modlitw: broń
która bić / y bronić się Czartom: światłość w ciemności
pobudka do cnót. Co wrażliwie bardzo spragnę wryte
w pamięci mieć następne to imię / w rozumie bym goręście-
rała / w sercu bym się w nim Kochała / w języku bym czę-
sto słowiła / nim poczyniła y kończyła co mówię / a to z
wielką czcią / gdyż na imię I E S V S wszelkie kolano kłę-
ka / y w piekle choćby nieradzi klaniać mu się musza.

II.

II. 9.

III.

Phil. 2.

MEDITACJA XXII.

O wyprawie trzech Krolow do Pána IESVSA.

Punkt I.

VWażać / kiedy się zjawiła gwiazda / na którym mie-
szu: Ananemu: Co w Brolach sprawiła
— Naprzód niebistki Ociec / gdy chciał Syna w Be-
lehem

I.

Balaam Num:

24.

II.

Proa. 22.

III.

Gen. 126

Matt. 20.

chłebem Narodzonego / nie było Jedom / ale też Pogani
 obłącić / tegoż dnia nowa y słuzna na wschodzie słońca
 stworzył gwiazde / aby Nowonarodzonego Mesjasza /
 Brat Izraelstiego znakiem była / a widzący gwiazde
 poznali y pokłonili się mu. Wiele ich wprawdzie wi-
 dziato gwiazde one / dziwniac się y widząc co znaczy / za-
 den jednak oprocz trzech Medrcow / z ziemie swojej nie
 wysiłł na szukanie tego / co wskazywała gwiazda. Dlu-
 giej drogi się bali / molestye y trudności ciato czyniło / y
 Szatan też. Mówił leniwy / Lew jest na drodze / Lwi-
 cą na gościńcu / zabije mię. A ona gnusność / iż w śle-
 poście pogaństwy zgineli / sprawiła. A do siebie też wśed-
 śy rozbiierać bede / iako mie częste gwiazdy budziły do su-
 kania Chrystusa / wbostwa tego / pokoryć. A choć wiem
 co znaczy gwiazda / ani ręk ani nogi niechce ruszyć do te-
 go co podaje / wczasow ochraniam / y o wymowki niecier-
 dno / Ale gwiazda która dla mnie wstąpi / światłem be-
 dzie potępienia mego.

Przeciwonym obyczajem rozbiierać / iakie dobrodziej-
 stwo Bog trzem uczynił / skutecznie ich ruszywszy / iż Chry-
 stus szukał / domy swoje iako niegdy Abraham / y Owey-
 zna opuściwszy / gdy ich wiele w ślepoście swej zostato.
 Mocne nadchnienie Boskie sprawiło / iż go niektórzy w
 Zakonie szukali / wielu w Babilomey zostawiały za-
 słonych. Tu się spełniło / iż wiele wezwanych / mało wybra-
 nych / trzey było z ludnego wschodu.

Punkt II.

I.

Vważać potym droge Medrcow aż do Jeruzalem. Iako
 żywa wiara w rece się Boże oddawszy / dary wzię-
 wszy /

O drodze trzech Krolow.

81.

wyświ / puścili w drogę / a cbaćmy gwiazde dynalili
opatrność Boża / y wzięli ją za wodza. Z tego se wze /
iż gdy dyfalo y znata żywa Boga szukać pćne / pew
na tego bede mieć opatrność / także / pomoc / idac
za powołaniem / iako gwiazda.

Potym patrząc / iż Krolowie idący presto zámie /
nate albo na owe stronie nie schodzili / kiedy pć gwiazda
iáchali / kiedy staneli staneli / pilnie przestrzegając woły
Krola onego / ktoremu służyła gwiazda. Na który przy
kład ztoie sie przewodników / ktore mu Bog dal w tym
żywoćie służyć koniecznie. Rozumu / Wiary / Spowies
dników / Przetozonych / iako czterech Bożych gwiazd / a
ni w prawo / ani lewo nie nie wstepiac.

Gdy blisko Jeruzalem byli / na doświadczenie Medr
cow znikła gwiazda / aby szukali innych za tym wodzow
w Bosćiele. Medrey przeto nie stracili serca / ani cśu
fanych sie bydy rozumeli / wnieć do miasta z nadzieia do
bra wymysli / wzac mie swym przykładem / co mam czy
nić / gdy mi sie stryie nabożenstwo / a w ciemnościach y
połusach zostane. Nie przeto poniechać / dać pokoy
wsykiemu / lecz do namiestników iść Chrystusowych /
iako oblubienic / wstać y obiezc miasto / pytać strozow
o miłgo / ktorzy informacya dadza / iako wyspiegować
tego ktorego miłue dusza moia. O Boże dayże tych
mejow wiare y stacć y pokore.

II.

III.

Punkt III.

Rozmyślając słowa one Kedy jest który sie narodził
Krol Zydzowski? W ktorch jest kilas enot wielkich.

I.

A

Wiara

II.

Wiara / iż mocno trzymali / czego iestże nie widzieli /
mieyscá tylo chcąc. Mestwo / dworu sie Herodowe
go nie boiac / śmiało o Krolá nowego pytaia.

III.

Trzeba trudności zwyciężać mestwem / którego do
da / y obroni niebespieczeństwa / ten którego szukam. Je
tey mocney wiary sio / iż gdy sie Herod y wszystko Jes
ruzalem / Tyranowi pochlebować wolac / niż nowemu
Krolowi / turbowało ; oni bynamniej. Skad rozumiey
iako niebespieczna iest wielkie towarzystwo z potentaty
zlosliwymi mieć / ktorzy sie snadno gniewaia / nadyma
ia / msięza / y do tego przywiedza przyiaciele / że sie tur
buia / kiedy sie trzeba weselić.

II.

Prouer. II.

Potym rade Herodowe ; Duchownymi wważać / y
respons ich / iż sie CHRYS TV S w Betlehem náro
dził. W czym sie rozlicznie opátrznosc Boża wydáie.

Malach. I.

Naprzod iż nieprawego zaięwa ná poslugę do
brych. Glapi będzie sluzyl mądremu / tak Herod wła
śnie pilnoscia swa Medrecom. Druga / iż przez slugi
swe choć nieprawę / prawde z pismá opowiada tym / kto
rzy iey ná chwale Boża szukaia. Bo wargi Káplánskie
strzega iako depositu prawdy / aby vmiejętnie pytaiacym
odpowiedali ; Anyetowie sa y poslowie Boży wola iego
oznáymuiacy. Trzecia / iż nam dáł pismo s. Bog / które
goraco rozmyślaiać / pokáże y przywiedzie do Chrystusa.

III.

Ioan. 6.

Nakoniec skrytych sie sadow Bożych przelećne : iż
pogány widze z daleká / z pracą / pytaiace o Chrystu ię ;
a żydy czekaiaace nań / y blisko go maiaace / by namniej nie
dbaaace / choć sami mieysce Medrecom wkazáli. Nie po
ciągnal tych niedziedzow do Syná Ociec. Odożyli do
przyiaźdu Medrecom ; y tak nigdy nie sli. O Wyże

Psal. 65.

spráwiedliwy / które : stráśliwy iest w rádách nád Syny
ludzki

O Przyiechaniu Mędrcom do Betlehem.

83.

ludzkimi / niechże we mnie dylacye yzwolę miejsca nie-
maia / gdy pojezie / że nie ciągniesz.

MEDITACYA XXIII.

O Przyiachaniu Mędrcom
do Betlehem.

Punkt I.

Wysłuchawszy Heroda odiechali do Betlehem. Tu
naprzód rozbić pilność Brolow tych w Koncieniu
brogi swey. Dowiedziawszy się / czego chcieli / zaraz
zgięli one y dwor sturbowany opuścili. Co mnie przy-
stojna czynić / jeśli duchowna bydy pragne / dworow vs-
chodzić / Czego sobie żadał Dawid. Kto mi da skrzydła
iako gołębiczy a będę latał y odpoczywał e

Psal. 54.

Potym nagrodę rozbić która Bog daie za wiers-
ne szukanie siebie. Mogli już trafić bez gwałtu do
nowego Brola Brolow / a Bog im ia znemu wskazał y
nieład weselem pocieszył / iż się frasunek w radość obro-
cił. Oroskafny Owe / Ktoż cie pilno szukać nie będzie e
Kto znosić cierpliwie gdy cie nie maś / Który wytrwanie
tak nagradzają e

Punkt II.

Gdy Mędrcy do Betlehem przyiechali. Gwiazda kto-
ra ich vprzedała stanęła nad miejscem kiedy było

B ij

dziecie/

dziecię / y wszedłszy w dom znaleźli dzieciątko z MARY
A matka jego. Wważay wielkie zdumienie Medrcow /
gdy śloneczną gwiazdą nad tak marnem miejscem / nad ko-
pa / ktorzy się spodziewali iż na pałacu / albo w kamienicy
takiey przedniey wrodzić się miał. Lecz wewnątrz oświe-
czeni tudzież poznali / iż Królá cnego Majeſtat nie w
pompách świeckich / ale deſpektách zależał. O Królu
Przemójny / madre rozumy niewolacy na poſtugę swo-
je / zniewol proſzę y moy bym światem gárdziłá.

Potym ſłowá one wważyć znaleźli dzieciątko z MARY
A matka jego : iż poſpolicie nie bywa znaleźiony
IESVS bez Mátki / z ſobą chodzą pará / kto nábożny do
IESVSA / nábożny do Mátki.

Potrzebie rozbierać iż ſkoro Medrcy zayzreli dzie-
ciątko / promienie ſwietey twárzy jego obaczyli / y oświecze-
ni ſá / że dziecię ono był prawdziwy Król y człowiek / Meſ-
ſyaſ prawdziwy / Zydow obiecany / y Zbawiciel ſwiátá.
A kto wypowie iáko ſie rozweſelili : ieżeli gwiazdą weſła
wielkiego ich nábawiła / á coſz iutrzenká oná wdzięczno
wſchodzaca dzieciątko Ieſus : O ſłieźna Iutrzeńko / oświeć
mie proſzę ſwιάtłoſcia / náſzę chwala twoia. Szczęśliwi
ktorzy cie choć we żłobie znájdniá / miejsce podtę niewá-
dźi Majeſtatowi twemu chwalebne mu.

Apoc: 23

Punkt III.

I.

Y Padſzy pokłonili ſię mu / y otworzywſzy ſkárby / o-
ſiárowáli mu dáry / Złoto / Kadzidło / y Mirre.

Trzy rzeczy pámietne ci Medrcy wzięli / Naprzód
wpádli ná ziemię : co znákiem ieſt wnatrzney y zwiérzch-
ney wziętoſci. Já proſy y nie ſie przed obliczem ie-
go po-

O Przyjściu Mędrców do Betlehem.

go poczytać: tu się spełniło Proroctwo Dawidowe / przed nim będą padać Murzynowie / y ziemię lizać będą Druga / iż go reńcili iako Bogą / żywa wiara rozmawia / iac z nim / y dziełować za dobrodziejstwa ludziedane / y za postana też gwiazde: z niewieście się flugi oddać. O Krolu nad Krolmi / y Paniu nad Pany / niech przyda / niech przyda wszystkie narody y padeszy niech ci się poklonia. Potrzebie / skrzynie które cała droga zamknięte były otworzyły / skarby ofiarowali naznak poddaństwa. Złoto iako Krolowi / Kadzidło iako Bogu y Kapłanowi: Mirre iako człowiekowi. Lecz wewnętrzne inne dary droższe do tych przydawali / do złota miłość / do kadzidła nabożeństwo / do miry umiarkowanie / a żeby tak Krolowi były przyjemniejsze. Tu spełniło się co Prorocy powiedzieli Krolowie Tarsys przyniosła dary / Krolowie Arabscy przyniosła wpominki. Wszyscy z Saby przyda / Złoto y kadzidło ofiarując / y chwale Paniu opowiadając.

Żad dochodzić możemy / iako były miłe dziełciatku tych Mężów wpominki / który sobie dwa pieniążki w dowy jedney dla tej nabożeństwa wielce ważyl. Wdzięczne były / iak Ablowe / z rzeczy rękofston niesłych. Co im na to odpowiedział nie słowy w prawdzie / lecz natchnieniem do serca / trudno zrozumieć. Możemy jednak uważać / iż za trzy które ofiarowali wpominki / trzy znamienie dary odebrali / znamienie pomnożona mądrość y miłość za złoto: za kadzidło modlitwa y nabożeństwo a nieskazitelnosc za mirę. Tych Mędrców przykładem winnam przed tym dziełciatkiem głęboka pokora wpaść / y onego w duchu y w prawdzie czcić / mego serca skarby otworzyć / nie w oczach ludzkich / lecz przed Bogiem / dając temu samemu się wiodać / y ognistą miłość ku nie-

A ij

mu y

85.

Psal. 71.

II.

III.

Psal. 71.

Iza. 60.

Luc. 21.

Gen. 46

Ioan. 4.

mu y bliżnim moim ofiarować / wonna do tego modli
twa z nabożeństwem i miłe wybornego umartwienia.

Nad to i żelan Zakonna / słynie ponowie słuby
me / y przyniosę częstość w ciele umartwionem / wbośtwo
we złoście / w sercku dziecięcecko dąrowawsko / gdyby w
moiey mocy było t posłuszeństwo / aby stopniało na ogniu
miłości Bożej iako kadzidło. Dusz moja odday slus
by y dary twoie przemitema dzieciętku / który Królom
wielkim ducha swego daie.

Punkt IV.

V Wajac nakoniec rozmowa Medrcow z dostojna
Panna i powiedziac iey to o gwiazdzie / to o swoich
trefunkach w Jeruzalem. Jako sie zdumiewali na iey
światobliwość / łaskę / piekność : O iako rada była
Błogosławiona Panna gdy to słyszała & iako schowała
do serca / aby według obyczaju swego potym znosiła &
iako one pracowita w służbę wdzięczną przyziła. Jako
światem i sławą w wierze Medrcow umocniła & O Kro
lowa Sabo ktoraś w tych wnukach twoich z wspominki
przyziła widzieć prawdziwego Salomona / iakoś sie zdum
iała widząc nieskończoną mądrość w ubogiej siostrze y
ubogiej chłodzi tego & Jakoś krzyżała. Błogosławie
ni sa ci słudzy twoi / którzy stoja przed tobą zawsze / y v
cza się mądrości twoiey ! O Panno mądrza niż Kro
lowa Sabá / ktoraś dziś iak Mistrzyni niebieskiej wzięła
mądrości Medrcow / y mnie naucz / ażebym Synowi
twemu służyć umiała / iako nowi wznioście wnieśli.

Nakoniec rozbić / iakoś i deliberacja swie Medr
cowie Odpowiedz wzięwszy we śnie aby się niewra
cał

3. Reg: 10.

II.

O Oczyszczeniu Błog. Panny.

87.

cali do Heroda przez inną drogę wroćili się do krainy
swoiej. Z tey przestrogi obaczyć epatryność Boża nad
tymi którzy mu służy / że y Krolowie y dzieciatko Tyrana
wstlo. Szczęśliwy będzie takowemu Panu wstaiacy / iż
mu niebezpieczeństwa wśelakie wprzatnie. O ziaka się
poćiecha y weselem wracali Medrey : Jako niezadowolali
prac onych / ktore dotad ponosili. Albowiem rzeczy do
Boga należące / aż cięskie są na początku / koniec udnal
miał poćiesliwy / przetoż za mądrość poćytaia / od pra-
cey poćiać / ktorey koniec wieczny poćoy w zażywaniu
Boga na wieki / Amen.

MEDITACYA XXIV.

O Oczyszczeniu Błog. Panny.

P V N K T I.

V Wajay iako Błogęst Panna słuchając zakonu stro-
ny oczyszczenia / ktory iey udnal nie obowiozował / do
Bościota się wybrałat wielkie cnoty do tego swego na-
bożeństwa przydały / tak iż ta kochanka Boża ostala
sie dziś iako Lilia mająca sześć bielichnych listow / to
jest sześć ślicznych Cnot.

Pierwsza Cnota była / Zámknienia zámknienie / z
ktorego tak spokojna była / iż choćby prawo nie przyka-
zało / samaby sie udnal zámkniała była / w kaciku udn-
nym przez wszystkie dni 40. z wulka swego wśeucha
Bogomysłności / a Syna swego pilna / z ktorego tak
krentent była / iż wśeślkiego światá zapemnieć nie tru-
dno było.

Wtora

Leuit. 12.

Cant. 2.

Cant. 4.

III.

Wtóra wielka Czystość; Bedac bowiem przeczystą / myślał sie wiecey oczyszczyć / aby mowil obłubieniec Wziytka iestes piękna przyiacielko moja, a nie mąż w tobie zmazy.

Trzecia Posłuszeństwo. Albowiem oczyszczeniu / tak podlegać chcieli / iako Syn obrzyżani / choć tego nie potrzebowali / pospolite prawa chorować. Przywileju / dispensacyey albo deklaracyey w nich nie używając / choć wolno było. Przetoż po wyściu czterdziestu dni bez zwłoki puścili sie ku Jerozolimie Synagoga na rekach niosąc / od ktoreg sie doskonale^o posłuszeństwa nauczyła.

III.

Isa. 64.

Czwarta rzadka Pożora / nie zastanawiac sie tym / iż porodziła Panna bedac: a to ni wstyd moy / ktora iako Szmieć plugawey niewiasty bedac, takim harda / iż za czysta y swieta miána bydzi chce.

V.

Piąta Cnota była Wobstwo. Albowiem mogac za złoto ktore Medrey ofiarowali baranka kupić / y ofiarować iako pante moźne czynily / pare Synogarlic iako w boga niosła.

VI.

Szosta nieladzi Nabożeństwo prosiac Zapiłaną / aby za nie Boga prosił / ktora za wszystkich prosić mogła. A iż lilia ma w posrodku / sześć promyszkow złotych mści / w tym też błogosławiona Panna / słusnie sie lilia nazwała / ktora do tych sześci Cnot rozmaite przydawała affekty / złotego koloru / prosta intencya / chwalebne Boż / mudość / mądrość złota niebieska. O Przenajświeciejsza / wesele sie gdy cie tak bogata widze y prawa Lilia między cierniem / albowiem przy tobie wszystkie iest ślesmy carne y śpetne ciernie dla grzechow naszych. Twoja Lilijowa przebiła białosc / ze wślad przyodziana cnoty. Znać dobrze O Najświeciejsza żeś sie we złocie le-

żacemu

O Oczyszczeniu Błog. Panny.

żacemu bårzo pilnie przypátrowała. Wydał spikánard
tway wonność / Kiedy Krol był ná pokoiu swoim. Niech
ia ná tegoż Krola y ciebie ták pátrze / bym was náśláde-
wała / Amen.

Punkt II.

Rozmýsláć z iáktem nabożeństwem / Błogosławiena
Pánna / od swiáta wszytkiego Bogu Oycu Syná os-
fiárowała. Owo Oycie niebieski jednorodzony twoy y
moy / ktorego piworoctwá wszytkie / dotad cfiárowáne
znáczysz / twoy iest / weźmi go / lepiej mu v ciebie niż v
mnie będzie. Ná zbáwienie swiáta wszytkiego ofiárniéć /
ofiáre kóstawnięysia niżeli Áblewe / przystępnieysia niżeli
Ktorego / swiatobł wsa niżeli Abrahámowe / y wszytkie
Mortęsione. O iáko Bog Ociec z tey ofiáry y nabo-
żeństwa ofiárniacey kontent był.

Dzieciátko tákież iáko ofiárowało Bogu Oycu rozbiéráć.
Owo maś Oycie Syná twego / ktory aby cie wécił do
Kóściółá przyszedł / y ofiárniéć się ná wblákanie zá grzes-
chy ludzkie zé. Wierzyć téż możemy / iż to ofiárowanie
Páná ! E S V S O W E peránu było / kiedy woble zwoyczá-
m ráno Båránká palono. Niby tedy by dź musiał ten Ba-
ránek Bogu Oycu / ktorego ták dlugo prágnał / figury się
delekniący dotad ; ná dżisieysim przesiáł / ktorego ták
dlugo czekał. Bo inne piworoctwá cfiárowane nie
niemáły / iedno figure piworednego dżisieysiego. A iż
te ofiáre zá mnie miánowidie wézył Chrystus p. máiacý
mie w swoy pamięci / zá to mu się słusnie cfiárowáć
dżis bede / albo oddam ná potzietowanie tegoż Wékupis-
ciá Bogu Oycu mówiac. Oycie swiety / wszytkim ser-
cem ofiárniéć iednorodzonego twego / wśam że mie przy-
nim przymieś / ktory iest wblákanie zá grzechy násze.

89.

Cant. 1.

I.

II.

Ex. 4.

III.

Punkt III.

Ex. 13.

Rozmyślaj iż Panna piątą sykwow Syną odkupiła v Kaptana. W czym patrzyć na okoliczności te. Kto go przebie: Kto odkupuje: Za co. Na tego.

I.

Wieczny Ociec światu go oddawa z dobroci swej przez danyim obyczajem/ dale wiecznie piersi danyim wmacniając y ponawiając / ażeby lepiej służyła światu. Panna go odkupuje / aby go nam karmić y wychować. Pieniąż

II.

dzie zań dosyć lichy / niewiecy jedno pieć sykwow. O ias to tania rzecz tak kosztowna. Wyce przebie / inne syny tania / lecz tego osypać tysiącami było. Dar to widze szary / nie przebie / widze że y ia Chrystusa dostać mogą bez zloty y srebra / piątą sykwow / Wiara / Bojaźnia Boża / Skrupa / Wsność / Posłuszeństwem.

III.

Co znaczy 5.
Sykwow.

IV.

Koniec niosłatek / że kupnia y odkupnia małego IESVSA / aby był sluga naszym. Wesel się duszo ma / iż na cie kupnie Błogo. Panna syna swego. Rádny się iż IESVS twoy wysłatek będzie. Gotow jest na przebie drugą fałszywego wania / żeby jego emiercia odkupienie robie stanelo / y kłóśwane było przebie twoie / gdys się grzesząc nieprzyjacielowi zaprzebie.

MEDITACYA XXV.

O Symeonie y Annie Prorokini.
Punkt I.

Rozbierac

Rozbierać bedet iż Bog te dwie S. persone Duchem prorockim napełnit/ do Kościoła przymiotł/ aby zbawiciela świata widzieli/ y drugim zwiastowali. Jeden był Symeon/ człowiek sprawiedliwy y bogoboyny oczekawający Izraelskiej pociechy: A Duch S. był w nim/ y gorące żądze przyscia Chrystusowego/ do tego wstawiczne Modlitwy/ y wszytką myśl/ aby Chrystusowe przyscie ogladał. Tak tedy S. ten staruszek Niesyasa własnymi oczyma widzieć pragnął/ y otrzymał. Albowiem wielka wiara/ wielkich rzeczy godna.

Potym rozbieray iż Duch S. który wola bojących się czyni/ y modlitwę ich wysłuchawa, ażeby S. tego staruska pocieszył/ cnotę jego nagroził/ iako na jego żadości przyobracał/ ze niemiał oglądać śmierci/ ażeby pierwey ogladał Chrystusa Pańskiego/ ażeby z tego poznano, iako kie szećcie iść z Duchem S. vmieć traktować/ y w sobie jego kaskie mieć.

Potrzećcie rozbierać/ iż co sprawiedliwym obiecania dąć potym żywoćie/ to podobas w tymże pozwalania/ iż widza Chrystusa/ Błogosławieni czystego serca albo- wiem oni Boga ogladają.

Punkt II.

Y Przyszedł Symeon w Duchu do Kościoła/ y gdy wprowadzali dziecię Pána I E S V S A rodzice jego/ aby za nie uczynili/ wedle zwyczaju Zakonnego/ on z nieba cświecony Chrystusa wziął na ręce swoje y błogosławił Boga y rzekł. Teraz rozwiążuiesz stęgi twego Pánie &c.

Luc. 2.

S. Berni

II.

III.

I.

Eph. 7.

Rozbierać tu naprzód / iż Duch ś. wiecey Symeona
 wi dał / niż obiecał / gdy nie tylo widzieć / ale na re-
 kach piastować / z wielką tego pociechą Chrystusa dopu-
 ścił. Z tego wielkie serce weźmie takiemu Panu służyć /
 który y w obietnicach hojny / y oddaniu rozrzutny iest ;
 obficiey czyniac / niż prosimy albo rozumiemy. Ko-
 zmaitcy kędzycy ludzie na ten czas byli w Kościele. Do-
 ktorewie / Kapłani iż żadnemu iednak oczu Bog nieo-
 tworzył iedno Symeonowi / że pokazał dzieciatko y wzię-
 cił. Tak y teraz z wielu którzy do Kościoła chodzą /
 mało ich I E S V S A P. w Niew. Sakramencie czci-
 aby godni diawa tego byli. O duszo mą wchodź do
 Kościoła iako Symeon w duhu / kiedy prawdziwie I E-
 S V S iest / żeby i szczęścia takiego godną była.

II.

Phil. 7.

Rozbierać radość świętego meża tego / gdy przez
 wdzięczne dzieciatko przetrulał do siebie / iako się nasycił /
 wkontentował / za wszystkie przeszłe prace dosyć miał / y
 niewiedząc czego by wiecey w tym śmiertelnym żywocie
 czekać / śpiewać iak łabędź przede śmiercią y chwalić Bo-
 ga począł / iż wesoly / wkontentowany / w pokoju końca
 żywota / kiedy Bog zechce / czekać bede w wszystkie rzeczy
 mając za gnoy kiedym Chrystusa pozyskał

Z tego świętego Symeona / dwóch rzeczy pożytecz-
 nych do szczęśliwej śmierci się nauze. Pierwsza. Iż go-
 racy ludzie / iestże przed śmiercią biora stokrotna nagro-
 de / obiecana po śmierci : wysłuchanie modlitw / obro-
 ne w uerapieniu / opatrność w niebezpieczeństwach.
 Druga. Iż kiedy sobie na rozmyślaniu niebieskie rzeczy
 świeci posmiału / zaraz ziemskie rzeczy pomiata / y ob-
 cieżnia sobie / y żywot swój pragnac rozwiązania a bydz

z Chry

z Chrystusem / aby dobrą takągo zażywali. przetoż ies
ślić miły pokoy ten / z którym pomierają świeci / sy go
raco / a vmrześ szczęśliwie. Wielkie wesele nakoniec chwā
lebney Panny gdy tak wielki głowiek Syna iey poznał /
wzięt / opowiadał.

III.

Punkt III.

VWażę co Symeon proroknie Pannie o I E S V S I E.
y du że twoię przeniknie miecz gdzie obacze iako Bog
zawse gorzkie rzeczy do słodkich przymiešywaiać / gorzka
mekę y Krzyż Syna swego Pannie obiawił / aby go od
tad w sercu nošila / na ktore rany ena sie ofiarowała chę
nie. Druga / położon iest na vpad y powstanie wielu /
za łaska tego wiele ich powstanie z grzechu / drudzy z nied
báištwā pogina. Trzecia / cudownym będzie znakiem
ktoremu się sprzećiwiać będą nieprzyiaciele / naukę gā
niac / cudā śkalniac / żywot prześladiac / aż go okrzyk
ia. Będzie znakiem wybranym do żywota / złym na po
tepienie / ktorego mocą z wielu serc myśi obiawione będą
Bo sie wierność serdecina waniow odkryie. Tu nas v
frąsować ma / że widzimy iż detad Mayestat Boży o
brażon grzechami bywa / tak wiele dusz wpada / y prosić
bodziemy / aby iego przyście pcráfanie y zbawienie nam
przyniošło.

Punkt IIII.

Tęgoż času także Swietey Annie obiawił Duch S.
páná I E S V S A kora nieodchodziła z Košciotā /
poštami y modlitwami słužac we dnie y w nocy. Ta za
nādchnieniem Duchā S. oneyze godziny nádzedłszy y

L ij

niebieškim

niebieskim światłem poznawoſy / iſ ono dſięciategſzo by-
ło Meſſyjaſem / wyznawało Pańu / y powiadało o nim
wſzytkim / ktorzy oczekawali odkupienia Iſraelskiego.

I.

Wważay tu / iſ Bog rozmaił ſw. etym ſwoim dogaz-
dza / y onych cieſzy. Albowiem Symeonomi / piſrwey
niſzeli Zbawiciela ogladał / obiecał iſ to miato bydź /
ażeby pragnienie w nim pomnożył / y obietnica go
zatrzymał. S. Annie zaś taſkowey obietnice nie wży-
nił niewieſcieć / lecz z nagłą nādchnął / ażeby ogladać
I E S V S A bez mieſzkānia do Koſciola ſłā / ktorego o-
gladaniem / poćieſzył iā / y długie ā wiernie iey poſlugi / ktore
przez oſm dſięciat y cztery lata czyniła / ta nagroda zapłaćił

II.

Potym ſieć w domy tey cnot wważać bede / ktorymi
ſie tego dobrodziejſtwa godna wczyniła / Czyſtość / Mo-
dlitwę / Poſt / Zakonu Pańſkiego przeſtrzeganie ; w ſłużbie
Bożej nabożeństwo / przez cały żywot w tym wſytkim
wſtrwanie. W cā iey ſłuſnie naſładować bede ięſeli pragne
to co ona otrzymać. O Brolu chwaly tych ſieści ſtrydel
Serafiickich / nāzyez mi / ażeby nimi nā twej ſłużbie latała.

M E D I T A C Y A XXVI.

W ktorey nabożna kontemplācyā przeſzłych
tāiemnic.

S Luſnie ſie tu wćieſzyć mamy nārozmyſlawoſy ſie
tāiemnic Chryſtuſowych / Kroćuchno / ſnādno / wnetrznem
ie ſmyſtami kontempluac / to ieſt wielce ſie im dſiwuſce. ſpoſob
taſowy tego nabożeſtwa ieſt.

N A P R Z O D.

W Wtetrzym OK I E M pātrzyć nā ſoſoby w ſopie al-
bo w Koſciele bedace. Kiedy nā Boga w ſkryni
miedzy beſtyami leżace ſ pātrze / rāmiony ruſe / dſiwuſac ſie

ſe ſie

Je sie Należyestat taki tak wpożarza: gdy go małuchneś wi-
dze / rozmiłnie sie słusznego dzieciatka iako braciśka: pa-
trząc na serce iego palające / serce swe do iego przylga.
Toż waznie oży obrocimśy na Błogosławioną pāne. Wi-
dzac iey skromność / nabożeństwo / łzy / wężliwość / namięt-
ność iey w tym / także S. Jozefā / Symeonā / y Anny.

POWTORE.

Słuchu wnetrznego nāstawiać nā słowa które tam mo-
wia / y które Bóg do serca / mego nādchnieniem swo-
im przemowi. Ale trzeba czekać nieco z wielką attens-
cyą / iako szenie pod stołem pāńskim zwykło / czekać
spadających odrobin / aż nam Bóg z łaski swey łez iaki
rzuci. A iesli iego nādchnienia / pomilczamśy nieco / nie
pocinię / wyzwać go bede mow Pānie albowie słucha sługa
twoy. Stānamśy tedy przed dzieciatkiem nādśluchować
bede wchem serdeczyni. O do Ojca swego mowi / iako o
zbawieniu moim / z nim rozmawia i a słysiac że wzdycha /
wzdychać za moje grzechy beda. Je pycha moie y prożności
strofuie / nādślawie nā te słowa vchā. Także y nā to co
Błogo. pānnā mowi / y co Duch S. Symeonowi ię.

Mattē 15.

II. Reg. 3.

POTRZECIE

WOniać przewodziecznego posłuszeństwa / wbośwa / po-
tę / cierpliwosći Chrystusowey i iako Bogu pachna-
te cnoty iako bndwia ludzi. Przeciwny sposob iako śmier-
dzi B. y ludzior pychā / nieposłuszeństwo y wśelāzi grzechy.
Przypatrze sie iako daleko od Betlehemskieg fopy takowey
śmrod był / y iako przystoi aby co nadaley od dusze mey był.
O dzieciatko następne oto wonność twoiā iako polā pā-
nego / niech wcaie duszā moia woskie wonności twoie a
pobiegne nā zapachy cnót.

Pozwarte

Poczwarte,

Psalmo.

Smakować sobie to błogosławione dzieciątko / iako
 słodkie jest / iako łube Bogu Oycu cnoty jego. Jako
 rado dzieciątko / około siebie było / żłob / wbostwo / wie-
 działo ! cukrem mu był płacz jego / Anna wola Oycos-
 wstwa smaczniejszy niżeli mleko które z matki ssal / tym
 sobie cukrow : c bede wbostwo / trudy / y tzy / appetyt mieć
 wielki do nich / duchowne w nich saporu poczuwać. Tak-
 że iako słodkość wyčerpnal Symeon patrząc na dzieciątko /
 iż kosztować nie mogł rzeczy żadney na świecie / iż mu y
 śmierć słodka była. O Boże iako wielkie mnostwo słod-
 kości rwey która zakrył bożym się ciebie ? a coż mi-
 łuiacem cie ? pomyśleć też może / co też za smak w grze-
 chach / y w swety woli ? cieli nie refleksy iaki kwas miał ?
 który wypłuje żałość / bo zła y gorzka rzecz jest opuścić P.
 Boga swego.

Psalmo.

Ier. 2.

Popiąte.

D Ocykaniem wnetrznym macay pieluszek IESV.
 SO W YCH / siłną / plew / żłobu / bartogu stajen-
 nego / serdecznie każda rzecz całuiac y poważuiac / iako
 kosztowną. Potym wstawy pozwolenie / całuy mu no-
 gi iako Magdalena / płacząc za grzechy. Potym pros-
 abyć y rece wolno pocaiować / y piastować iako Sy-
 meon. Pomacay także twardego łoska dziecięces-
 go / ostrych iasiek / żmły która ćierpi / wys-
 strzegay się miękkich rzeczy odcab / których
 się ten Pan tak barzo wystrzegal.

MEDITA

MEDITACYA XXVII.

O wćiekaniu do Eypu.

Punkt I.

V Wążąc przesławowanie Nowonarodzonego Chrystusa i w środku / iako go wśedł. Pyśny Herod od Szatanu poduszony y od pochlebcow Żydow / na śmierć go szukał. Oćiec niebieski dopuścił aby Syn iego molestye y wbostwo od dzieciństwa swego cierpiał. A nas tym przykładem nauczył / że cnota / tudzież iako wzrósł / cierpia przesławowce / y Smoka piekielnego. Co mi do pocieschy służyć ma / gdy przesławowanie dla iakiey rzeczy dobrey cierpie / pamiętać iż wszyscy ktorzy chcą pobożnie żyć w Chrystusie I E S V S I E / przesławowanie cierpią.

Potym wważać / aż rozmaicie Chrystus mógł przesławowania onego wyść / zabawił Heroda / albo się w dziecię niedawł / wćiekać iednak wolat / dla tego mianowicie / aby wcześow pozbył / ktore mógł mieć między rodzićcami y powinnyimi ; zaczął nie wdać się ani do Krain Medrcom / ktorzybygo byli wćčili. Lecz do Egiptu między ebyce y bawochwałce / aby ślepym dobrze wczynił / y wypetłł Izaiaszowe proroctwo / Oto Pan wstąpi na obłoku lekkim y wstąpi do Eypu y porusza się bawany Eypskie. On albowiem tam założył fundamenta wielkiey oney doskonałości / ktorey potym Pustelnicy Eypscy naśladowali. O nastodły I E S V wniź też do E

Apoc. 12.

2. Tim. 3.

II.

yptu ciemnego serca mego / a zobalay w nim białwany /
ktorych tam dosyć / bym odtąd to milowała / co ty milujesz.

Punkt II.

Rozbierając baba iako Anioł Pański ykazał się we śnie
Jozefowi mówiąc. Wstań weźmi dziecię y matkę /
a vciekni do Egiptu y bądź tam aż ci powiem, Bo Herod be-
dzie szukał dziecięci aby ie zabił. Myślic o koto tego iako
ta jest. Opaczność Oycy niebieskiego okoto Syna także
iako nas ma dla niego na pamięci. Przez Anioła ten mán-
dat rozkazuje / abyśmy słuchali sług Bożych. Jozefowi
nie Pannie oznaymuia mánat Boży / i iako głowy tak
oblubienca słuchają / namniemy się nieociągając ná to /
że Jozef / a nie ona obiarwienie miała. Takby w iá
miała iako tá Panna wola Boża ochotnie pełnić. Mán-
dat był poważny / krotki / Jozefa probuicy / podobny do
onego drugiego. Abrahámie wynidź z ziemi twej od
rodziny twojej / y z domu Oycy twego a idź do ziemi
ktorać pokaze. Także do onego drugiego / kiedy mu
syna ofiarować kazano. Exekucya trudna była. W no-
cy Jozefowi posłuszeństwo / kiedy odpoczywał nakazano /
abyśmy y ná łóżku gotowymi byli / ná to co Bog rozkaze
choćby nas trzykroć albo czteré iako Samuela z łóżka
wzywał. Rozkazano dziecię tylo a matkę wziąć / a
wszystko zostawić / aby icho Heroda vshedł. Jść do kra-
iny grubey do Egiptu z ydom nieprzyjázneho. Al-
bowiem wola Boża jest aby iego wybráni / mianowita
cie Zakonni / ná tym mieyscu mieřkali ktore im Bog ná-
znaczy / nie tam kedy oni z płochości sobie obierali: za-
perwne miałac / i bezpieczniejszemi / spokojniejszemi / du-
chowciejszemi

Gen. 12.

V.
1. Reg. 3.VI.
VII.

O včiekaniu do Egiptu.

95.

chownieyszymi beda tam/ gdzie ich Bog posadí/ choć nieś
wzasy y niebespieczeństwa zdadza sie bydy/ niż tedy oni
sobie obiora. Albowiem bezpieczeństwo czlowiekowi/
nie mieysce ale obrona Boża przynosi/ ktora nie lepiey
w Egipcie strzedz bedzie/ gdy z posłuszeństwa w nim mies
skam/ niż w ziemi Izraelskiej tedy z swey woley. Zawsie
sit Jozefi Anioł/ a badz tam azci powiem. Bo nieś
przystoi zamierzać czas zmiłowaniu Pańskiemu y dzień
mu składać/ ale puszczyć na wola/ pieczę/ opatrność Bo
ża/ wszelką troskę złożyć y uspokoić się/ we wszystkich
včiskách/ zabawách/ powinnościach/ poki nas Bog w
nich mieć chce.

Punkt III.

Rozbierać bede doskonałe posłuszeństwo S. Jozefa
we czterech rzeczach/ iż bez repliki y wymówki ordiná
cya Boża przyiał/ dwornie sie od Anioła nie dowiadus
iac/ nád to co mu powiedział/ niemowiac iż w Samaryey
albo Arabiey lepszy wczas dziecie mieć może. Pomniat
ná rádcę Mędrca z wyższych rzeczy nád się niepytay się a
le coť Bog rozkazał to rozmyślay ząwzdy. Potym vstus
chal w rzeczy bárzo trudney/ iáka iest dom swoy y swoich
opuszczyć/ a iść iáko wygnány do nieznáiomych/ y nieprzy
iázných/ do tego owielkim niedostátku. Wiecey w tych
trudnościach vczynil niż Abrahám/ ktory wyszedl wpra
wodzie z Oyczyzny swey/ ale máiac slugi y Bogáctwá.
Wstat tedy ochotnie sen sobie przerwawszy/ y wybrał sie
w droge wszytko zostáwwszy. A choć droga bá
leka byla/ wesole iego posłuszeństwo bylo/ albowiem
miał v siebie I E S V S A y Mákę iego wszytkie póciechy.
O Boże ktorýs temu światemu ták doskonałe dal posłuszeń
stwo

VIII.

Iudic. 8.

Ecc. 3.

M 4

stwo

stwo / day y mnie / rozsądku mego zaprzemie / a egzekucya
woli twoiey / predka / serdeczna / prosta.

Punkt IV.

2. Pet. 2.

Rozmyślać iż ta święta fámilia siedm lat w Eypcie
zmięskata / w wielkim niedostatku / w niedzney chas-
tupce / między grubem ludem / wyrabiając sobie żywność /
ale o pokoju wielkim / niepytając się iesli Herod umarł /
y kiedy się wrocić kaza / wszystko puszczosy na Boga. Lecz
należa im była / patrząc na grzechy Eypcian / na zły
narod on. Co też Lotą męczyło że mieszkał w Sodo-
mie. Ale Jozef y Panna były dwie pochodnie grubym
onym ludzom / niekcząc ich swym pobożestwem / prze-
ktore od nich posłanowanie y iakimśny mieli. O bym
na onym wygnaniu służyć była mogła dzieciatku y mat-
ce; wspomóż Boże / żeby się ze mnie wzięło ich co nawie-
cey tobie służyć.

MEDITACYA XXVIII.

Matt. 2.

O mordzie niewinnych.

I.

Herod bojąc się Królá nowego / wtorego
Medrey oznaymili postawszy zabił wszystkie dzieci
w Berlehem y po granicach iego ode dwu lat y nizey.
Kedy myśleć / iako sprosny grzech jest ambicya wskocze-
na / aby pánować / na głowie innym iezdzić y iako wła-
sna takich / bać się / y suspirować źle o drugich / że nie
zrzucić myśla / boia się choć nie trzeba.

potym

O Zámordowaniu Niewiniat.

Potym rozbieray / iáko zábolai w Eypcie Chrystus / gdy widziat iż dla niego morduiá tak okrutnie dżiatá ki w Betlehem. Bożdego dżieciátká miera duse iego przezá níknai / y tyle mezenstw podiat / ile byto mezennikow. O Brolu mezennikow chwalebny / ktory w tych niewiná nietách y cierpiš y zwyciężáš / zwycięż mie też sobie.

Także iákie dobrá podkaly dżiatki one. Já śmierć doo cześná dat im wiecína Chrystus. Także porwał ich / áz by złość nieodmieniá rozumu ich / áby obluda niezawio- dła záczásem duse ich. Bo lepiey umrzeć / niź żyć o- bráżáć Bogá.

O Powroceniu z Eyptu.

Gdy umiá Herod / Anyoł wkazał się we śnie Iosefo- wi w Eypcie / wstań á weźmi dżiecię y mátkę iego / á idz do ziemié Izráelskiey. Albowiem pomarli / ktorzy szukáli dżiecięciá.

Pátrzyć / iż Tyrán złośli wy pítwey umiá / niź dopiat czego chciá / nieścieliwa śmierć na duse y cie- le ; pychá iego / okrucieństwo / trości o pástwa ten ko- niec wzięty / ktory máia oni wiecynie lámentacy / coiz nam pomogła pychá & chluba co nam dáá / przeszły wszystkie rzeczy iáko cień w złości nášzey poginęlišy / jedného dnia / duse y wszystko strácilišy.

Pátrzyć ná opátrność Bożá / iż niezámieškal wy- gnánego Iosefa pocieszyć y przywrócić do Oycyńny. O iáko się on otwierdził w ufności Bożej. Oycze de brotli- wy / iákoś o syny twe troskliwy / wszystko staranie mi stá- dam ná cie / tylo nie stádam starania służyć tobie.

Święty Iosef wstawił tydzień się do Názalet wro- cił. Wroćáć co regulo miástečko obaczyłšy tak wie-
m in tych /

97.

II.

III.

Sap. 4.

Sap. 5.

II.

III.

IV.

tych / ktorych odesćia barzo żalowali / pozbywszy towar
rzystwa świętego z nimi.

Stad poszło nazwisko Chrystusowe Nazareczyk iż
w Nazaret był pojęty y wychowany. Nazareczyk zna-
czy kwitnącego albo świętego / iż on był święty nad
świętymi / kwitły we wszystkie cnoty / y wszystek oddany
Bogu. O nastobysy I E S V wezpyń co nawieczny duchow-
nych Nazareczyków.

MEDITACYA XXIX.

Iako Chrystus Pan w kościele Ieruzolimskim został.

Rozmyślać bede / iż przedestoyna panna y Josef oby-
czay mieli wstępować z Synem swoim co rok do
Ieruzalem na dni wroczyście. Josef z powinności / pán-
ná z nabożeństwa / a dziećie I E S V S / z posłuszeństwa y
pokory / rad do Kościoła chadzał / aby Boga Wyca we-
cił. Wszyscy duchem wdzięczności / aby z ludem dzieło-
wali za dobrodziejstwa Boże. Coraz z nowem nabo-
żeństwem droge one odprawiali / abyśmy święte ceremo-
nie kościelne iak napilniey chowali / wezrac.

II.

Potym rozbić / iż pan I E S V S we dwunastu lat /
został w domu Wyca swego / pokazywać z iaka chęćia zo-
stać tam gotow był / służąc mu wierniey niż niegdy Sa-
muel / y iako dobrze młodemu gdy nośi iarżmo od mło-
dości swoiey. Pozwolenia niebrał u rodziców / aby po-
kazał iż go cięło y krew / ani ziemskie respektы nie trzymają

Thre. 3.

ly / y

O zostaniu P. Chrystusowym w Jeruzalem.

99.

ty / y nas trzymać y wiazać nie miał / podeptać rodzice y przyjaciele / rzecz Oycu swemu y Matce nie znam was / y bráciey nie wiem o was. Bo napisano Kto miłuje Oycá albo Matkę więcej niż mnie / nie jest mię godzien. O rośkoszne páchole / wstyd mię żem do ciała y krwie zbyt przypoiona / żebym przyjaciel nie zasmucił / wnet poniecham wolei Oycá niebieskiego : day proszę moje serce na słuchanie Boga raczey niż ludzi / świeckiego nie świeżego ducha zasmucić.

Deut. 33.
Matt. 10.

Act. 5.

III.

Rozbierać / na onym placu między Doktory Żbawicielowe skromność / dyskretya / mądrość / skromność na twarzy / w słowach / obyczajach poważnych pokazał / iż go Doktorowie do swego auditorium przypuścili. Potem tak / iż Mistrzem bydy mogąc / za wznia wśedł pytać y słuchać / latem się swym atomodować. Dyskretya tak zachował / iż się mu Doktorowie cudowali. O Żbawicielu dobry / byłem byt słyszeć mogła te kwestye y odpowiedzi twoje cudowne / powtórz je proszę w sercu moim / a day naśladować tych czterech cnot twoich.

IIII.

Poczwarte rozmyślać / co páchole przez trzy dni w Jeruzalem bez rodziców czyniło. Bo Doktory odprawiały / Modlitwa się za świat wśytel zabarwia / y pedobno w Kościele nocował / bez pościółki na ziemi / a żył zasmużny iakiey / od tych którzy do Kościoła przychodzili. To pewna iż mu ciężka była nieczystość onego miejsca / y grzechy które się tam działy.

Co Błogo. Pánná czyniła
zgubiwszy Syná.

Rozbierać

I.
II.
III.
IV.

Czemu Bog
odchodzi dus
ze.

I.
Psal. 18.
II.
III.

Rozbierać tu sekrety Boże / że Bogarodzice y Jozef
wtrapił / bez winy ich / że nieobaczyli kiedy im Syn
taki zginął / lecz Bog przepuścił to wtrapienie / aby oni
niektóre cnoty prześwieczne y przykładne pokazali.

Cierpliwosć naprzód / że się nieścubowali w takiej
cierpiosć / y nie wskarżali na Pannę Bogą. Po które pokar
zali / iż się grzechu bali / choć go nie było w przygodzie
oney. Pilnosć / iż go szukali między krewnemi y znajo
memi a nie znaleźli. A czwarta cnota była goraca Mo
dlitwa / w frasunku onym. Wzdychała Bóg. Panna
bez Syna / iako gołębica cała noc ieząc do Boga Wyca /
aby o nim staranie miał / y aby go co prędzey przywrócił.
O Boże nie wmiąłam skarb tego strzedz / bede napotym
iako żrzenice oczu moich. O Synu miły kedyś teraz
Kto cie w dom przyiał / Kto ci służy / Kto cie obłoczy /
Co iadaś / czyliś do nieba obfiedł / O Panno wiakies
morze gorzkie wesiła / nie masz insey rady / iedno się modlić.

Z tej przygody rozbierać / dla czego Bog częstokroć
kryje się y znika przed nami. Pódeżas dla grzechu ias
kiego skrytego / odchodzi Bog od człowieka niewiadomie.
Czemu zabiegając Dawid prosił / Od skrytych występ
kow moich oczyścić mię Panno y niewiadomości moich nie
rącz pamiętać. Pódeżas odchodzi Bog od dusze dla pryhy
iey y prozney chwalyt. Pódeżas dla sprobowania / albo
w pokorze zatrzymywania swoich. W tym razie dobra rzecz
przypisać grzechowi / choć go nie widze w sobie / że na
wiedzenie Boże / y wprzeyma przyaźni jego znikła / mowiac
z Dawidem dobrze na mię iześ mię wniżyła opatrznosci
Boska / a cztery pomienione cnoty w taki czas pokazać /
pokorę / cierpliwosć / pilne szukanie Boga / y Modlitwa.

PVNKT

Punkt II.

Rozbierając czas / y pląc / na którym Syna Panna zna-
lazła i towarzystwo y zabawa jego i wesele nako-
niec Matki żyłszy.

Czas był po trzech dniach. Co pokazuje / iż kiedy
duśa Boga y nabożeństwo straci / nie zaraz go znayduje / a
by za dylacya rosto pragnienie / y pilność w szukaniu.

Mieysce było Kościół dom modlitwy / tam jest zna-
leżony / nie między krewnymi na prośnościach. Jako
y oblubienica nie znalazła go na łozku w delicjach ani na
vlicach zabaw świeckich / y nie znaydziesz go mowi Top
w ziemi rokosnie żyacych. Znaleziony jest w pośród
tych Doktorow / którzy swa nauka droge pokazują do Chry-
stusa. Pozwarte / wielkie miała Panna wesele oglada-
wszy Syna / iakoby iej Żmartwychwstał. Jako An-
na Tobiaszowa matka / ktora niebytności synowskiej
nieutulnemi łzami płakała i y gdy go ogladała / od wese-
la także płakała. O Panno slachetna winszując znalaz-
nego nakoniec Syna / požądanie twoie / niech go tak sus-
tam iakobym znalazła y zażyła / Amen.

Patrzeć iednak iaka skromności to wesele swoje
wielkie pomiarkowała / siedzącego między wężonemi Sy-
na z podziwieniem obaczywszy / nie kłaskała rekoma iako
inne matki czynia / nie chlubiła się z takiego Syna. przy-
kład nam dając / skromności przy radościach naszych. O
co y Apostoł wspomina / bo śpietne jest wesele niepemierne.

Punkt III.

I.

II.

Cant. 9.

Iob. 28.

Tob. 10.

Psal. 21.

Iob.

Psal. 49.

II.

III.

II. 21.

NA uwage weźmie słowa one/ Synu cożes nam tak uczynił & słowa pospolite Świętym w utrapieniu będacym. **M**oże tedy podeżas sprawiedliwy człowiek w wąskich mówić Panu/ Boże moy/ Boże moy/ czemuś mię opuścił & czemuś mię postawił przeciwnym tobie & przez twarz twoję kryiesz? czemu niezglądziśz nieprawości moich. **W**iec nie darmo Błogosławiona Panna rzekła Nam/ a nierzekła weźniesz mnie i bo sprawiedliwi ścienieni/ nie tylo sie swego niewczasu wskarżają/ ale każdego żalu/ każdemu pociechy żyją. **J**ako Dawid czemu oblicze twoje zakryvvasz/ zapominaśz vbośtvvą naszego & povvstań vpomoz nas y odkup nas.

Rozmyślać także one słowa/ Ociec tvvoy y ia/ w ktorých prawdziwa pokora Panna pokazała/ wprzod Jozefi mianniać/ y Oycem go dziecięciem nazywając/ aby nieogarniona tajemnice ktora w niej Duch S. sprawił pokryta. **Z**atośnie szukaliśmy cię/ wezy nas Boga szukać z żalosci ktora z miłości pochodzi/ bo prawdziwa miłość/ żalu y też dostatek dodaje/ w niebytności miłego i wezy prosto y szczyrze szukać/ nie dla smaku swego/ ale żebyśmy z nim pospolu byli/ środkiem y pilności w szukaniu y wytrwaniu/ aż go znajdziemy/ szukać oblicza jego zawsze. **N**akoniec krótkie y wcięte słowa Błog. Panny rozbić/ kiedyśal swój zawiązała słowkiem ony **T**ak/ coś na prawo weźnił tak? **W**ważając z iaka pilnością tą panną języka swego strzegła/ y iako na wodzy trzymała mowę swą/ ktore w takowey okolicy rady wylatywaia/ obacz.

Punkt IIII.

Rozbierać

Rozbierac respons Dabawicielow coź jest zeście mię szu-
kali / Ktory zginać nie moge : ale nie ofstry jest sens tey
odpowiedzi / lecz sie pokazal bydy wietfym niżeli cżło-
wiek / y mātce dal okāsia do cierpliwosći / gdy ze cżcia
przyielā to słowo. Tānczyt teź tu Pan / aby stārfsy pod-
czās oftra odpowiedzi y nāgāna probowāli swoich / aby
postepet swoy pokazāli. Albowiem strofowānia slichāć
z miłżeniem niewinnemu / bārzo rzadka cnota jest. Przy-
dał. Niewiedzieliście / iż w tych rzeczāch / ktore sę Oy-
cā mego potrzebā zebym był. Wzrac nas wsfytkie sprā-
wy obrācāć nā chwale Bożā / odrzucāiac co przeszkoda do
tego bydy może / by nāymilfsze rzeczy byty. Dopomę do-
bry I E S V / āby m pāmiec / rozum / wola / y wsfytkie sie-
bie / rzeczāmi do twey cżci nalezācemi zāwfsze zābawiałā.

Tākoniec rozmyślāć iż dzieciatko I E S V S bez zwol-
ki wrocił sie z niemi do Nāzareth. A podobna wierzyć
w drodze wyrażnie opowiedziat Mātce co przez one trzy
dni czynil / y to Mātka w sercu swym schowatā y zno-
sītā. A nā potym pilno Synā strzegłā. Teyże y ia prze-
strogi słuśnie zāżyie / pōmniac nā przesfite wpadki bym nie
zgubitā Chrystusā / y iego dārow. Opānno zacna win-
suec znalezionego y strzeżonego Synā / przyczyn sie żebym
y ia go nigdy niezgubitā / āni od niego odchodzītā Amen.

MEDITACYA XXX.

Iāki zywot Chrystus Pan do
x x x. roku swego w Nāzā-
reth prowadzil.

Climacus.

Luc. 2.

Tren. 3.

Gen. 19.

Apł. 2.

S. Greg.

Psal. 37.

Prouer. 4.

Rozmyślać słowa one. A I E S V S pomnazał się w
 mądrości y leciech / y łasce przed Bogiem y ludźmi.
 Ale Zbawiciel pełny był mądrości y świętości od pocze-
 cia swego / tak iż wieksza bydy niemożliwa / pomnazała się
 jednak codziennie przez znaki / jako słońce / ale nie rościła się
 mo w sobie / jednak świętość jego / od światła wstawiczy
 nie rościła aż do południa. Możemy tego naśladować /
 w goracym postępku około nabycia cnot / jako w lata
 tak w cnoty rościć / zapominając tych rzeczy które są
 pozad. Bo różni się co Bogu służyć począł. Jes-
 dni się cała / by Lotova żona za obyczaj w słup
 soli y kamień obroć / na przestrożenie tym / którzy nieko-
 rza drogi zaczęły w dobrym : Drugi goraco począł /
 ożebło idat jako przetożony on / który i miłość pierwszą
 opuścił / od Chrystusa o niebezpieczeństwo był wspomnio-
 ny. Bo z goraczności w ożebłość wleć / jest spasek z
 wysokiego miejsca na niższe. Trzeci w zewnętrznym cnot
 wieku nie wstawia / ale we wnetrznym cała się naza-
 a wedle Dyców Świętych na drodze do nieba posiadać
 nie trzeba. Czwarty idat z cnoty w cnotę aż oglądając Bo-
 ga Bogów w Syonie. Ci są prawdziwi naśladowcy Chry-
 stusowi. O Słońce sprawiedliwości zapal duszę moją / aby
 postępowała jako światłość poranna która rościła aż do
 dnia doskonałego.

Punkt II.

II

Młódź będzie iż Zbawiciel rościł przed Bogiem y ludźmi /
 Bo tego oboiego trzeba / podobać się Bogu y przy-
 kład dąć ludziom. Są niemający względu na zbudowa-
 nie bliźnich / przed Bogiem tylko chcący rościć. Drugi

bzy prze-

Dziy przeciwnym obyczajem / z obłudy przed ludźmi szuka-
ia existymacyey o swej światobliwości / a o gruntowna
serdeczna nieśtoiz. Lecz Chrystus Pan gruntownie przed
Bogiem y przed ludźmi siedł: rost vv mądrości y łasce /
w mądrości wielce ważac duchowne rzeczy / ziemskie lek-
ce: w łasce rost / w cnoty drogie / rzadkie / święte / iakie sa
Miłość Boża; żarliwość chwały iego y zbawienia dusi;
modlitwa ustawiczna żeby nie zginely; y żal za grzechy
ich. Budował ludzi wielką skromność / pokor-
ra / cierpliwość / cichość / poculność ku rodzicom
dla których był wszystkim miły / z których cnoty Błogosła-
wiona panna nielad iakto postąpiła / w mądrość / łaskę / v
Boga y v ludzi także rostac. O Matko na wielki Błogo-
sławiona / niech ia też reste / iakos ty rest / tego naśla-
duiac ktoregoś naśladowała.

II.

Punkt III.

V Wążąc iż dziecię Pan IESVS Matce y Jozefowi
aż do trzydziestu lat był posłuszny / y rozbić kto
komu: w czym / y iakto posłuszny. Ten który słucha / iest
wielki on Bog y niekończony / ktorego wszystko stworze-
nie słuchać winno. O lichy robak! przez się człowie-
kowi niepoddać dla Boga / który się człowiekowi pod-
dał dla ciebie? Posłuszeństwo oddać we wszystkim / tym /
w czym wboży synowie vbogim ciałom zwykli wstus-
gować / pokornie / ochotnie / wesóło / tak mają rzeczy iakto
wielkie: trudne iakto łatwe: poezne iakto podie czynić.
Iakto bowiem Bog iat się podłych rzeczy / nie maś ius-
wiecey nic podlego: ale wszystkim rzeczom posłuszeństwo
poezność dacie: Co Bog każe w domu swoim / każda

rzecz wielka v posłusznego. Jako Ráchwał y w rzeczach marnych służył Thobiaszowi/gdy to nań Bog włożył. przetoż wiedzieć iż duchowny żywot/ w ochoćie wielkiej/ gorącej miłości Bożej/ a intencyey dobrej záleży/ iáko w Zbáwicielu znáć/ ktory tak duchowny był/ gdy drzewo pila tárt/ iáko gdy cudá czynił. A Wtogo sławio/ na Pánná/ tak światobliwa była/ gdy przedla ničí/ iáko gdy służyła Synowi.

Punkt IV.

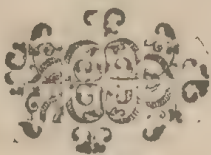
Rozmyślać bede iż Pan y ciesielskwo robił. Naprzód/ áby próżnowania vředi/ a nam przykład dat/ zába/ wiáć sie czym dobrym. A áby w poće czołá swego zázywał chlebá/ z dobrej wolej przeklecewu Adámowemu sie poddáiac. Od ktorego S. Páwel/ y inni/ przykład wzięwřy/ rekámi sobie chleb wyrabiali: y áby pókóre pokazal/ podtem takim rzemieślniktem iáko by z potrzeby bedac. Wáco wřytko bárzo zádumieie/ pátrzac ná tego robotniká/ ktory gdy pracował čiátem/ sercem sie modlit. y náśládownáć go w tym bede t poniewáż wedle S. Augustyná práwie dobrze to oboie stoi/ że reská robi/ a serce y ięzyk sie modli.

Punkt V.

Wielkiemu sie miłżeniu Zbáwicielowemu przypátro/ wać/ iż śárby mądrości Bożej máiac w sobie/ przez on čas áni kazal áni vczyt/ áni disputował/ áni do śkót chodził/ dla czego Żydowie mawiali/ iáko ten co vmie gdyřz się nie vczyt?

I tak się naucze milczeć / dary y talenty pokrywać :
 nązbyt sobie niedowierzać / przed czasem się bez potrze-
 by nie okazować : Lecz w łacie rącey siedzieć : albo ie-
 śli tak Bog chce / y za głupiego miąny bydz / iako Dba-
 wiciel za idyote y nieuką miąny byl. A choć dwudziestę
 piatego roku swego kazać mogł / umarłwil się : acz nam
 kazania wielkie czynił milczkiem Mistrzem nie bydz przed
 laty : W milczeniu się wżyć czego drugich nauczać : Wko-
 rzeniwszy się w pokorę między ludzkie wychodzić. Wiesz-
 cey czasu około siebie niż około drugich trawić. Bo trzy
 lata tylko kazał / a trzy milczał. O przenawyzszy Mi-
 strzu / ktorego milczenie wielkie mi jest kazanie : Wyzna-
 wam iż tak wielka jest pycha moia / że nieukiem bedac
 za Salomona wś chce y pokazywać się z ta tro-
 cha chlubno co mam. Naucz mie proszę gruna
 townieyszey drogi / tak się tu poniżyć / żebym
 potym z toba Królował na wielki /
 Amen.

Koniec wtorey części.

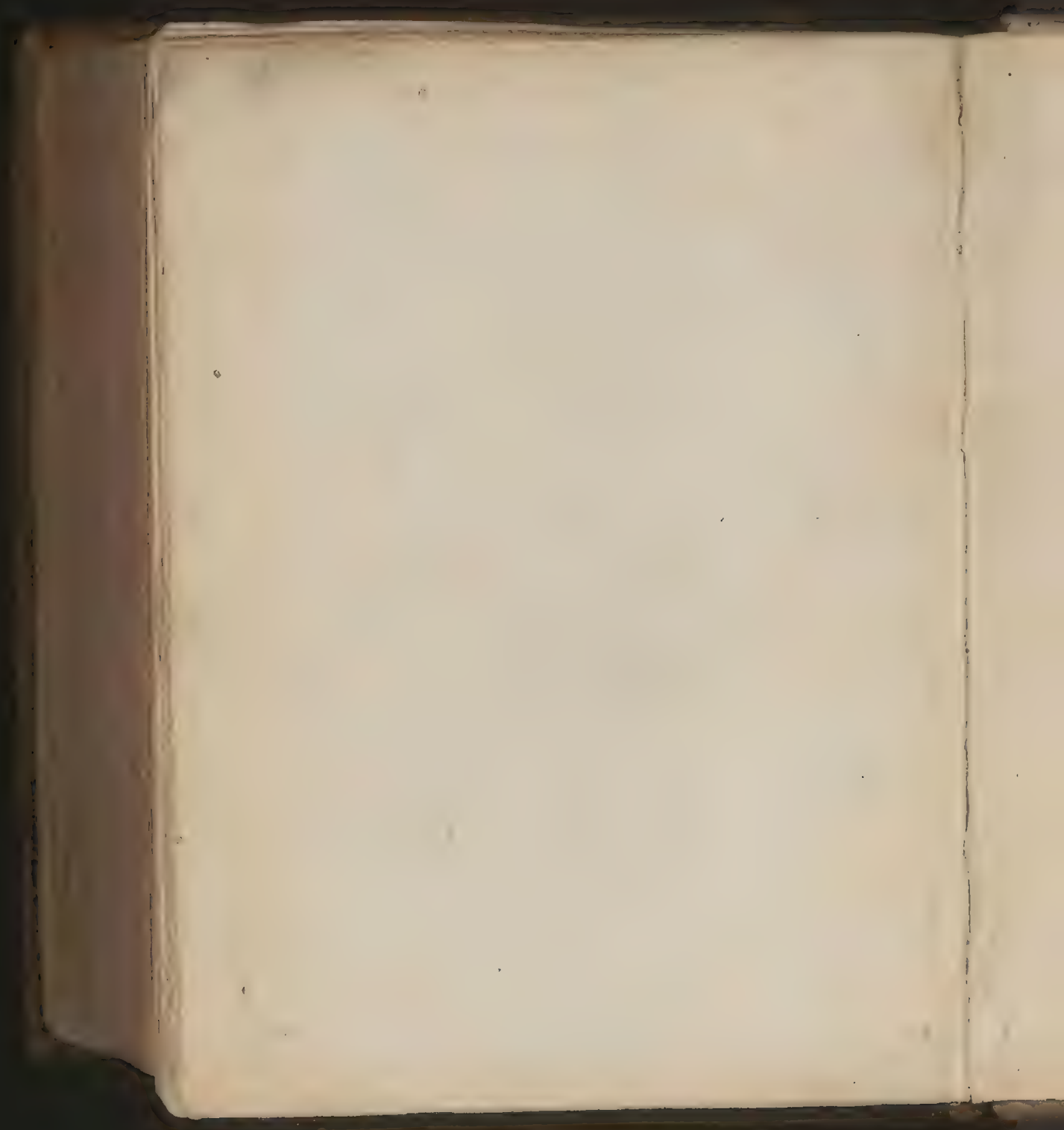
Regeltr Wtorey Części.

- M**editacya 1. Jako sie wtora Boska persona zlowiekie stala.
- Med: 2. o Uleskoniżoney miłości Boskiej przy Wcieleniu.
- Med: 3. Jako Bog za Matkę obrat Błogosł. Pannie.
- Med: 4. o Żywocie Maryey Panny aż do Wcielenia Syna B.
- Med: 5. o Czasie ktory Bog na Wcielenie obrat.
- Med: 6. o Zwiastowaniu Archányelskiem.
- Med: 7. o Rozmowie Anyelskiej z Panna.
- Med: 8. o Responsie Błogosławioney Panny:
- Med: 9. o Ekstacyey Wcielenia pańskiego.
- Med: 10. o Duszy Pána Chrystusowey.
- Med: 11. o Nawiedzeniu Elżbiety.
- Med: 12. Rozmyślanie na Magnificat.
- Med: 13. o Narodzeniu S. Jana Chrzciciela.
- Med: 14. o Trefunkach Swietego Jozefa.
- Med: 15. Na oczekiwanie porodu Pánińskiego.
- Med: 16. o Dreźnie z Nazaret Błogo. Panny do Betlehem.
- Med: 17. o Narodzeniu Chrystusa Pána w Betlehem.
- Med: 18. o Weselu Anyolow przy Narodzeniu Chrystusowym.
- Med: 19. o Poklonie Pasterzow.
- Med: 20. o Obrzezaniu.
- Med: 21. o Imieniu I E S V S.
- Med: 22. o Wyprawie Medrcow do Betlehem.
- Med: 23. o poklonie trzech Krolow.
- Med: 24. o Oczyszczeniu Błogosławioney Panny.
- Med: 25. o Tym co sie przy Osiarowaniu z Symeonem y Anna przytrafilo.
- Med: 26. Niepospolita iedna Kontemplacya.
- Med: 27. o Wciekaniu do Eypu.
- Med: 28. o Mordzie niewinnych dzieci.
- Med: 29. o Chrystusie między Doktory.
- Med: 30. Jako żył do trzydziestu lat Chrystus pan.

ni badi
ez e ne
uchym
d owiec
iem t
y otwo
atykaie
hce czy
y niemi
e do w

lar. 9.

zyraio
dmien
aby la
oo owe
; iaka
tut ten
o ich o
ch d r
a ciato
to przy
testno
testni
Jezu
byteno
a pan
wierze
e rzy
tto w
skazał
o wy
vignat
sobie
onego

Biblioteka Jagiellońska

sidr0011513

